לגליון זה מצורף דיסק חינם

NIGHTWISH
אלבום חדש!!

גליון מס' 8. המחיר 29.90 ₪ כולל מע"מ. באילת 25.50

METAL HAMMER

ISRAELI T... METAL ...CE

IRON MAIDEN

Helloween • Brainstorm

Power Symphony • Mrs.Hippie
The Quiet Room • Nashville Pussy
Theory In Practice • Drakkar

06
9 771565 132000

PEAVEY
החברה האמריקאית
המבוקשת
ביותר
בעולם
מעכשיו במיוזיק סנטר
מבצעים מיוחדים לקוראי MH
מבחר גדול
של מגברים
וגיטרות
מיוזיק סנטר
Music Center
ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ.
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טל: 03-9561740

METAL HAMMER מבצע מיוחד לקוראי
Power Beat
W9-037
גיטרה אקוסטית
440 ש״ח
W-11 Cupid
גיטרה אקוסטית
630 ש״ח
POD
PreAmp+מולטי אפקט
להקלטות direct והופעות.
היחיד מסוגו בעולם,
מאפשר אותן פונקציות
כמו במגבר Line 6
בחבילה קטנה וקומפקטית.
Alberto Manchini
גיטרה קלאסית
260 ש״ח
מיוזיק סנטר
Music Center
יבואני כלי נגינה
Cupid ST-20M
גיטרה חשמלית
650 ש״ח
CARMEN (mat finish)
גיטרה קלאסית תוצרת ספרד
490 ש״ח
POWER BEAT PS-5000
מערכת תופים כולל מצילות
1560 ש״ח
BESTLER
גיטרה קלאסית
180 ש״ח
Cupid PL-10
מגבר לגיטרה
450 ש״ח
מבחר ענק של כל סוגי כלי הנגינה. משלוחים לכל הארץ. פרטים בטלפון 03-9561740

METAL HAMMER גליון מס' 8
ISRAELI TRUE METAL FORCE
מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
אבי שחר, שי ברקוביץ',
ניר שילוני, איתי קרש

EU Correspondents
Amit Lwow
Yvette Salthouse

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
בולוס Metal Heart

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי

עיצוב גרפי
NoamRaw

עריכה לשונית
רינה חבר

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:metal_hammer@mail.com

מנכ"ל
גארי שניידר

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel

Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:metal_hammer@mail.com
http://visit.to/MetalHammerIsrael

Heavy Metal Is The Law!

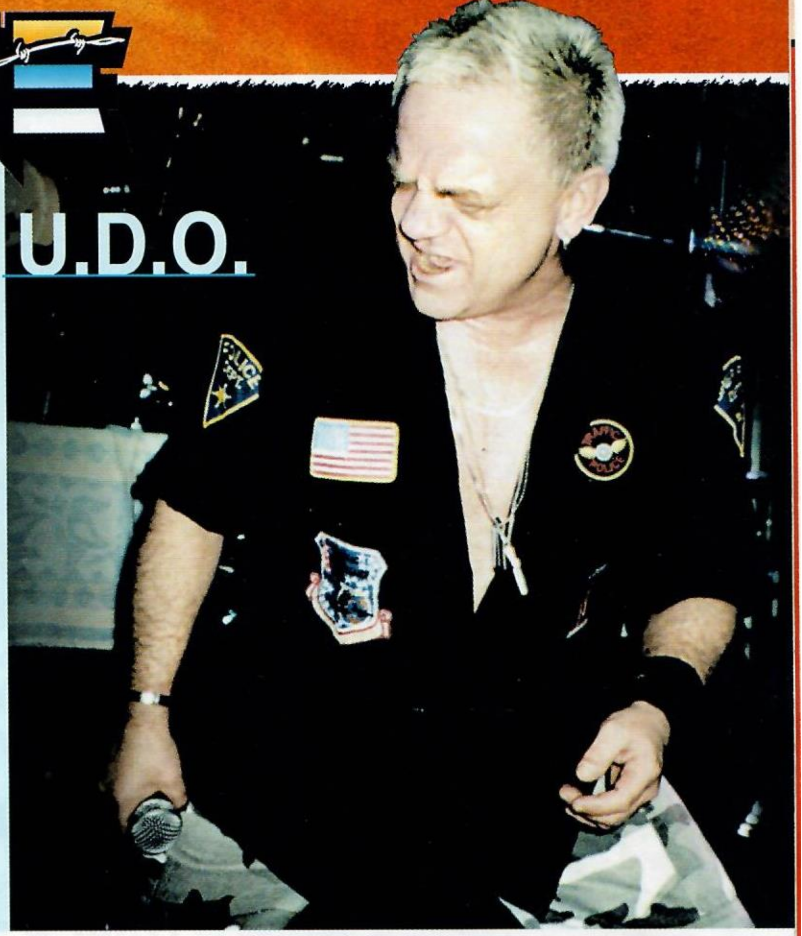

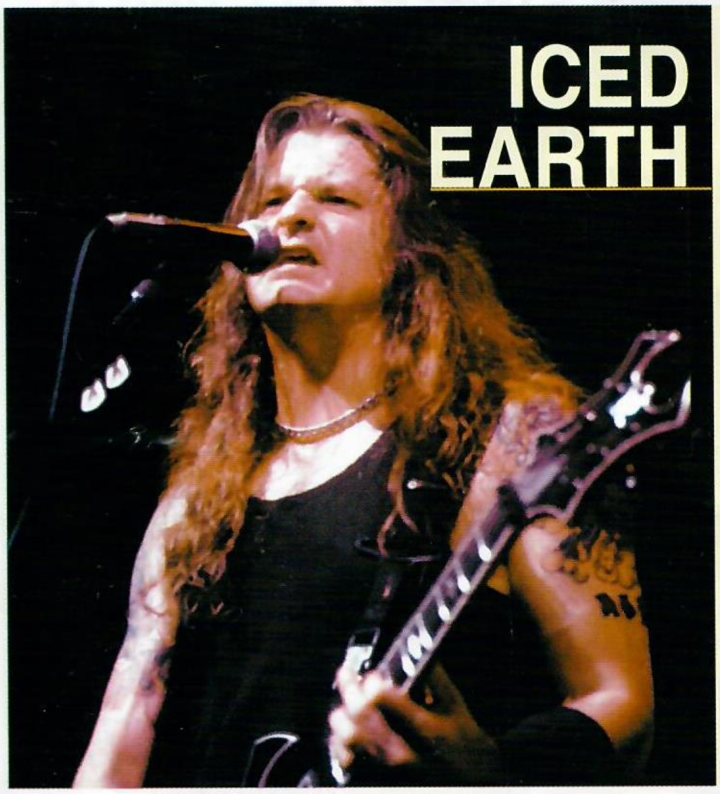
FRONTLINE

U.D.O.

Udo Dirkschneider, לשעבר סולן להקת Accept ופרויקט הסולו שלו U.D.O., מתכוננים להתקפה על ארה"ב ביוני! הם יופיעו במאמץ האחרון של הלהקה "Holy", שיצא ב-Nuclear Blast. הסיבוב יתחיל בראשון ליוני ויסתיים ב- 18 ליוני. "היינו כבר בגרמניה, בלגיה, אנגליה, שוודיה, נורווגיה, הולנד, שוויץ ואיטליה וכל הסיבוב היה עד כה נפלא", אומר Dirkschneider על הסיבוב האחרון. "התגובות הנלהבות מהקהל, דחפו אותנו קדימה ממדינה למדינה והביאו אותנו לארה"ב אחרי המון זמן של דרישות מהמעריצים, זה משהו שחיכינו לו המון זמן! אנחנו נכין הופעה שתכיל את המיטב משישה אלבומים של U.D.O.. אנחנו גם נכניס שירים קלאסיים של Accept כמו "Balls To The Wall", "Metal Heart" ו-"Fast As A Shark", מכיוון שהם חלק גדול מההיסטוריה המוסיקלית שלי".

עם להיטים כמו "Balls To The Wall" ו-"Metal Heart", אלה היו Accept ובייחוד צעקתו של Dirkschneider, ששברו באופן בלתי נמנע את ה-metal הגרמני בארה"ב ומעבר לה. החבר היחיד ב-Accept שהמשיך בקריירה מוסיקלית, U.D.O. של Dirkschneider הוציאו את אלבום הבכורה האגדי "Animal House" מ-1988. נתמכים בכל מרכיבי ה-metal שהפכו את Accept לטיטני ה-metal שהם היו פעם, בנוסף למומחיותו האישית של Udo Dirkschneider, הפך להצלחה מיידית, תערובת של אלבומים של U.D.O. וסיבובי הופעות מוצלחים. סאונד ה-metal שלהם הביא את הלהקה בסופו של דבר לרוסיה בפעם הראשונה, שם חיכו להם יותר ממאה-אלף מעריצים השרים כל מילה מהשירים. ועד 1999 U.D.O. הצליח להופיע בגאווה בפסטיבל היוקרתי Wacken Open Air ועם כניסתו של המילניום החדש, מגיע גם אלבום חדש, שנקרא פשוט "Holy". האלבום הופק על-ידי Stefan Kaufmann ו-Dirkschneider בעצמו באולפני Roxx בגרמניה. עם שירים מלודיים המוכיחים שהלהקה בשיאה; בהחלט אבן דרך חדשה בהיסטוריה של ה-heavy metal.

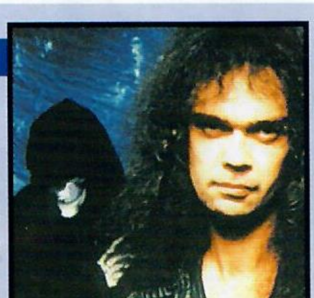
ICED EARTH

האלבום הבא של Iced Earth נקרא באופן זמני "Horror Show", יכול להיות שהאלבום יצא מאוחר יותר השנה, האלבום הוא אלבום נושא המבוסס על הרבה מפלצות/ סרטים... כמו דרקולה, פרקנשטיין, המומיה, איש הזאב, פאנטום האופרה, האיש הלא-נראה, מר ג'ייקל ומיסטר הייד, ג'ק המרטש, והיצור מהלגונה השחורה. הלהקה לא הפרה את הבטחתה להרחיב את הטרילוגיה "something wicked", כפי שנאמר בסופו של האלבום האחרון שלהם, "Something wicked Comes This Way", והם יבקרו שוב בסיפור בעתיד.

הצוות הכולל את Travis Smith ו-Danny Miki יעבדו שוב על העטיפה לאלבום והלהקה מקווה להרים מופע המבוסס על הסיפורים הכלולים באלבום. הלהקה מבזבזת המון זמן מזמנה בתהליך הכתיבה, אבל הם מקווים להיכנס הקיץ לאולפן, כדי להוציא את האלבום מאוחר יותר השנה.

קיץ עמוס במיוחד צפוי ל-**Running Wild**. הלהקה תופיע במספר פסטיבלים ברחבי אירופה, ביניהם Bang Your Head בגרמניה ובפסטיבל Rock Machina 2000 בספרד, בו ישתתפו גם Virgin Steele, Mago de Oz, Labyrinth, Edguy, At Vance, Metalium ו-Vision Divine. רשימה של הלהקות המופיעות ב-Bang Your Head הרבה יותר ארוכה וכל המעוניין מוזמן להתעדכן באתר של הפסטיבל: www.bang-your-head.de

Chris Boltendahl מ-Grave Digger

מתכוון להיכנס לאולפן ולהקליט אלבום סולו. עדיין לא ברור באיזו חברה ייצא האלבום, אבל יש כבר רשימה של הנגנים המוזמנים להשתתף בפרוייקט וביניהם חברי Gamma Ray, Rage, וכמובן Grave Digger. עדיין אין בידינו אישור סופי לגבי ההופעה האפשרית של Grave Digger באוקטובר בתל-אביב. נעדכן בהמשך.

Jag Panzer - עושה שיקספיר

האופוס הבא של Jag Panzer, "Thane To The Throne", הוא חלק מהמחזה "מקבת" של ויליאם שייקספיר. שבעה-עשר השירים הופקו על-ידי Jim Morris באולפני Morrisound. בינתיים Jag Panzer קיבל אישור להופעה בפסטיבל ה-Bang Your Head שיערך בראשון ליולי בגרמניה. Jag Panzer יחליף את Armored Saint. בפסטיבל יופיעו Thin Lizzy, U.D.O., Doro, Rage ועוד רבים אחרים.

MUSIC IN LINE
FRONTIERS RECORDS

THE ITALIAN STYLE TO MELODIC HARD ROCK

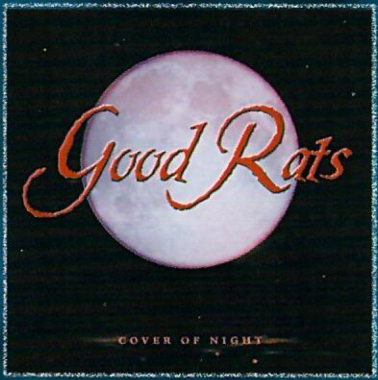
FAIR WARNING "FOUR" The new masterpiece of the German masters of melodic metal

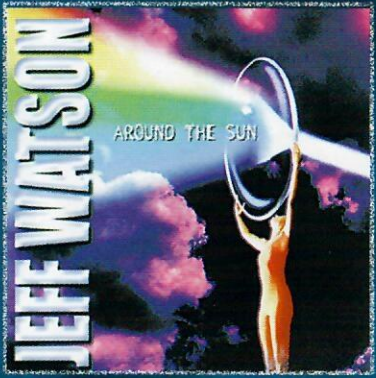
FAIR WARNING
"Go!"
Reissued!!!
with 4 bonus tracks unavailable elsewhere in Europe!!!

FAIR WARNING
"LIVE & MORE"
Live album recorded in Japan during the "Go!" tour with a bonus studio disc featuring 5 brand new tracks + 2 alternative versions from "Go!"

GOOD RATS
"Cover Of The Night"
The rock'n'roll legend is back!!! Stop looking for powerful approach to melodies and hooklines! "Cover Of The Night" has it all!!!

JEFF WATSON
"Around The Sun"
Finally released the marvellous solo album from the NIGHTRANGER guitar player. Featuring STEVE WALSH (KANSAS) on lead vocals!!!

TWO FIRES
The AOR album of the year for all the JOURNEY/ BOSTON/ FOREIGNER freaks! Featuring the return of Kevin Chalfant and Josh Ramos of THE STORM FLAME!

UPCOMING RELEASES

MELODICA
"Long Way From Home"
TED POLEY (Prophet, Danger Danger) and the Austrian guitar hero GERHARD PICHLER deliver an melodic hard rock bomb in total DANGER DANGER meets BAD ENGLISH style!!!

EMERALD RAIN
"Live2K"
The first ever EMERALD RAIN live album featuring 14 songs from "Broken Saviors" and "Age Of Innocence" + special bunus: the original studio version of "Take A Stand", which was previously unavailable in Europe!!!

FRONTIERS Records s.r.l.
Via G. Gonzaga, 18 - 80125 Napoli, Italy
Tel. +39/081/2399340 **Fax.**+39/081/2399794
e-mail: info@frontiers.it **web**:www.frontiers.it

MUSIC MEDIA ISRAEL

Exclusively distributed in Israel by:
M.M.I.-Music Media Israel Ltd.
P.O. Box 52043, Tel Aviv 67212, Israel
Ph:+972-3-6881410 **Fax**:+972-3-6885187
e-mail: musicmediaisrael@mail.com

FRONTLINE

CANNIBAL CORPSE

"Live Cannibalism" - זהו שמו של האלבום בהופעה חיה של Cannibal Corpse האמור לצאת בחודש אוקטובר ב-Metal Blade. Alex Webster הבסיסט של הלהקה מסר כי האלבום הוקלט במהלך שתי הופעות בארה"ב.

DARK TRANQUILLITY

הלהקה עומדת לסיים את ההקלטות לאלבום החדש "Heaven" באולפני Fredman. דיווחים מוקדמים על החומר המוסיקלי, שנשמע כבד יותר ומכה יותר, עם רגעים קליטים ושירה מחוספסת.

HATE ETERNAL

לאחרונה שמענו ש-Doug ו-Tim נפרדו מתלבושת ה-death metal-הברוטלי של Erik Rutan, Hate Eternal. ל-Erik היה מה לומר בנושא. Doug פורש ממוסיקה ויש לו עכשיו קריירה קבועה של "תשע עד חמש". ו-Tim החליט שיש לו אתגרים אחרים בחיים שהוא מעדיף לשאוף אליהם כרגע. אז הם בחוץ. Derek Roddy מתופף כרגע עבור Hate Eternal, בצורה בלתי רגילה, אני חייב להוסיף, ואנחנו נשארים בשלוש חתיכות כמו שתוכנן במקור".

PARADISE LOST

זוכרים אותם? כן, כן! אלה שהסתפרו והחליטו לעשות מוסיקה אלקטרונית? נראה שהחבר'ה האלה החליטו לחזור למה שהם יודעים לעשות היטב-metal. למערכת נמסר כי אלבומם החדש ייקרא בשם "Believe In Nothing" והוא אמור להישמע לפחות כמו "Draconian Times". נחיה ונראה.

STRATOVARIUS

Stratovarius יצאו לחופשה ארוכה לאחר סיומו של סיבוב ההופעות Infinite, בעקבות עבודתם של Timo Kotipelto ו-Timo Tolkki על אלבומי סולו. Tolkki ציין לאחרונה בסיבוב באירופה: "הכל הלך טוב, ניגנו בבודפשט, הונגריה מול אלף-שבע מאות אנשים. זו היתה הופעה מדהימה!!! שמעתי, כמו שכולם שמעו שמועות שזה יהיה סיבוב ההופעות האחרון של Stratovarius ושאנחנו לא נוציא אלבום יותר. שום החלטה כזו לא הוחלטה בלהקה, אז כל השמועות הן כוזבות. אנחנו נצא לחופשה אחרי סיבוב ההופעות הזה וכמה ארוכה תהיה החופשה - אף אחד לא יודע. אבל אני מעריך שלפחות שנתיים. זה הזמן לשבת, לנוח ולחשוב על דברים נוספים חוץ מ-Stratovarius, לפחות עבורי.
תודות לכולם על כל התמיכה הנפלאה!! נתראה בסיבוב ההופעות!!"

MANOWAR

Kings Of Metal אמורים להיכנס לאולפן הקלטות עוד חודשיים. אלבומם החדש יצא בתחילת 2001 והנהלת הלהקה כבר מקיימת מגעים עם MH במגמה לקיים הופעה אחת בתל אביב.

IN FLAMES

המלכים של melodic death metal חוזרים עם אלבומם הטוב ביותר שעשו בתחילת יולי! האלבום נקרא "Clayman" והוא באמת שווה. אסור להחמיץ!

ORPHANED LAND

"The Beloved's Cry" הלוא היא הקלטת הבכורה של Orphaned Land משנת 1993 יצאה בהוצאה מחודשת ומהודרת בדיסק המכיל את כל השירים בעריכה מחודשת!! הדיסק גם מכיל קטע וידאו של השיר "Seasons Unite" מהופעה נדירה משנת 1993 במועדון הרוקאן (ז"ל) ובנוסף לכל זה ניתן למצוא בצמוד לעטיפת הדיסק בונוס נוסף המכיל תמונות, כרזות ופליירים נדירים של Orphaned Land משנת 1991 ועד היום!!!

סיבת הוצאת הדמו מחדש היא כתוצאה מביקוש עצום וציפייה ארוכה לאלבום החדש של Orphaned Land - "המבול" אשר ייצא ב-Century Media בקרוב! למערכת נמסר כי 3,000 עותקים מהדיסק החדש נחטפו בארץ ובעולם בשבוע הראשון לצאתו!!! בעקבות זאת קבעה Orphaned Land תקדים ושיא מכירות ענק כאשר כל אלבומי הלהקה הגיעו למספר מכירות של למעלה מ- 40,000 עותקים (!!!) בארץ ובעולם.
למידע נוסף : www.orphaned-land.co.il

BRAINSTORM POWER METAL HURRICANE

Brainstorm הם ההפתעה הגדולה ביותר בעולם ה-metal השנה. לא מדובר כאן בלהקה חדשה המנסה להתאים את עצמה לגל האופנתי החדש, אלא בלהקה שהוקמה לפני אחת-עשרה(!) שנה ובימים אלה מוציאה את אלבומה השלישי בשם "Ambiguity". לפני כמה ימים התקשרו אלי Andy B. Frank הסולן החדש ו-Torsten Ihlenfeld הגיטריסט והמקים של הלהקה.

תציגו בבקשה את עצמכם לקוראי Metal Hammer Israel, ספרו קצת על הלהקה.
Torsten: הלהקה הוקמה למעשה בשנת 1989 על ידי Peter המתופף ו-Milan הגיטריסט השני. Andy, הבסיסט הצטרף אלינו בשנת 1991. כך שאנחנו כבר קיימים כלהקה יותר מעשר שנים. בשנה שעברה הצטרף אלינו Andy הסולן החדש... במשך עשר שנות קיומנו כלהקה הוצאנו ארבעה דמויים והשירים שלנו נכנסו לכמה וכמה אוספים ברחבי העולם. במשך כל התקופה הזאת ניסינו להשיג חוזה עם חברת תקליטים, אבל-אף אחד לא הקשיב לנו...
Andy: (צועק ברקע) גם היום אף אחד לא מקשיב לנו!!!
T: חה...חה... תחילת שנות ה-90 לא היתה טובה במיוחד ללהקות power metal ורק בשנת 97 חתמנו על החוזה הראשון שלנו עם חברה קטנה מאד בגרמניה בשם B.O.Records, שם הוצאנו את שני האלבומים הראשונים שלנו: "Hungry" ו-"Unholy".

"Unholy" היה אלבום מצויין!
T: אתה מכיר אותו?

כמובן, אני מכיר את שניהם.
T: ואתה באמת אהבת אותם?

אמרתי לך, "Unholy" הוא אלבום מצוין, אבל נדבר על זה אחר כך.
T: תודה... כן, זה בעצם מה שעשינו בעשר השנים האחרונות. כמובן שהופענו בהרבה מאד הופעות, עשינו המון סיבובי הופעות. לדעתי זה מה שהלהקה צריכה לעשות.

מיד אחרי שהוצאתם את "Unholy", התחילו הבעיות עם הסולנים שלכם - לא שמענו מכם כמעט שנתיים. תוכל לספר מדוע Markus (הסולן הקודם) עזב את הלהקה ומה בדיוק קרה שם?
T: מיד אחרי ש-"Unholy" יצא, היינו צריכים לצאת לסיבוב הופעות עם Iced Earth ו-Sentenced, ודרך אגב עשינו את זה, Markus בא אלינו והודיע שנמאס לו לעשות "את המוסיקה הכבדה הזאת" והוא רוצה ללכת לכיוון של Motley Crue. זאת הסיבה שהחלטנו להיפרד ממנו. שלושה שבועות לפני ה-tour, מצאנו לו תחליף - Henning Basse מ-Metalium. Henning עשה איתנו את ה-tour ההוא (חמישה שבועות ללא הפסקה) ואחרי זה נסענו ליוון ביחד עם Labyrinth.

ואז Henning מודיע שהוא רוצה להתמקד בענייני Metalium?

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם כמה חשוב לנו להתראיין למגזין ישראלי, לדבר עם מישהו מישראל. זה באמת חלום שהתגשם. אני מכיר כל כך הרבה להקות שאפילו לא חלמו להתראיין לעיתון ישראלי, כך שזה מאד מרגש. תודה לכולכם ואם אתם רוצים לשמוע heavy metal חזק ואיכותי, אז תנו צ'אנס ל-"Ambiguity" תקשיבו לאלבום החדש של Brainstorm – it kills!

T: אני חייב לציין שבינינו היה מרחק גדול - אנחנו גרים בדרום גרמניה והוא גר בצפון וזה באמת מקשה. ואז הוא באמת החליט להתמקד רק ב-Metalium.

אתה אהבת את מה שהוא עשה עם Metalium? אישית - התאכזבתי...
T: כולם ידעו שישנם שם שמות גדולים כמו Chris Caffery ו-Mike Terrana...

אפילו שהיום אף אחד מהם לא נמצא שם יותר...
T: אף אחד לא יודע מה קרה שם באמת. יש הרבה שמועות, אבל אף אחד לא יודע מה היתה הסיבה האמיתית לעזיבתם. לדעתי הם עשו אלבום טוב, אני יודע שאנשים ציפו מהם ליותר, אבל בשבילי האלבום הזה היה מספיק טוב.

עכשיו בוא נדבר על אלבומכם החדש "Ambiguity" שיצא לפני כמה ימים עם הסולן החדש Andy. איך הוא הגיע ללהקה?
T: אני חושב ש-Andy בעצמו ישיב על שאלה הזאת.
A: אני מכיר את Andy הזה טוב מאד...חה...חה... כל בוקר אני רואה אותו במראה... חה...חה... OK, אני בא מאותו האזור כמו שאר חברי הלהקה. כולנו גרים ליד Stuttgart בדרום. במשך יותר מחמש שנים הייתי בלהקת progressive בשם Ivanhoe. עשינו ביחד שלושה אלבומים, היינו ב-tour ביחד עם Iced Earth כמה שנים לפני ש-Brainstorm הופיעו איתם. אחרי הפירוק של Ivanchoe, הקמתי להקה משלי בשם Symphorce. האלבום הראשון של Symphorce יצא כבר בחברת Noise Records . הכרתי את Torsten מקודם ותמיד כשהיינו נפגשים הייתי אומר לו: "אם תמצאו סולן חדש ותלכו להקליט אלבום חדש, אני אשמח לעשות back vocals בשבילכם!". החבר'ה המשיכו בחיפושים ואחרי כמה חודשים הם אמרו: "אתה לא צריך לעשות back vocals אנחנו צריכים אותך כסולן הלהקה! מה דעתך על זה?". כך צורפתי ל-Brainstorm. נכון שאני ממשיך לעבוד עם Symphorce, אנחנו נכנסים עוד מעט לאולפן להקליט אלבום חדש שייקרא "Sanctuary" ואשר ייצא בחודש ספטמבר, אבל אני גם מחויב ל-Brainstorm ושתי הלהקות האלה הן העיסוק עיקרי שלי. אם שתי הלהקות תשארנה "down to earth", ולא משנה כמה פופולרית תהיה או לא תהיה אחת מהן, תמיד אשאר נאמן לשתיהן. כמו שכבר אמרתי אני ו-Torsten מכירים המון זמן וזאת המוסיקה שתמיד רצינו לעשות והוא אמר שאני "הקול" שהוא תמיד רצה שיהיה, כך שיש בינינו כימיה ואנחנו מצפים בקוצר רוח לצאת לסיבוב הופעות וכולנו תקווה שגם נגיע לראשונה לישראל!

בוא נקווה. שמתי לב שכתבת את כל המילים לאלבום החדש. אתה באמת אוהב את זה?
A: בוודאי. אני ממש לא אוהב לשיר על משהו שאין לי מושג על מה מדובר חה... חה... כשהתחלנו לעבוד, שאלתי את Torsten אם הוא מעוניין שאכתוב על נושאים ספציפיים, והוא אמר שאני יכול לבחור מה שאני רוצה וכל עוד זה יתאים לאלבום, נעשה בזה שימוש. כשסיימתי את כל הטקסטים, התברר שהכל התאים "בול" גם למוסיקה, גם לסגנון...

ישנם שני שירים באלבום הזה שהם לא ממש שירים טיפוסיים של Brainstorm. האחד הוא "Far Away" שהוא למעשה בלדה והשני - "Beyond My Destiny" שהוא גם איטי ומלודי.
A: רוב השירים באלבום הם כבדים, הם מאד thrashy. אפילו הייתי מגדיר אותם כ-thrash metal. אני אוהב 'ללכת לשני הכיוונים', מצד אחד יש לנו דברים כבדים ואגרסיביים, מצד שני יש לנו דברים מאד מלודיים ולדעתי שני הצדדים האלה משלימים זה את זה בצורה מושלמת. אני לא רואה שום פגם בכך שיש לנו בלדה באלבום. החבר'ה תמיד רצו שתהיה להם בלדה אחת עם פסנתר וכל הדברים האלה. אז בעצם למה לא? אם אני מסוגל לשיר את זה - אז נעשה את זה. אם לא, אז נעשה שיר death metal חה...חה...

יש לך מבטא אמריקאי, אתה יודע? מהיכן קיבלת את זה?
A: אני קניתי אותו! חה...חה...בגרמניה תמיד היו הרבה אמריקאים, רובם אנשי צבא, חיילים. והם תמיד אמרו לי: "אל תגיד את זה ככה - תגיד את זה ככה". כשאתה בן ארבע-עשרה אתה באמת מקשיב לכל החבר'ה האלה ואתה באמת חושב שכל מה שהם אומרים זה cool וכל מה שהם עושים זה cool. כך שתרגלתי את עצמי לדבר ככה עוד כשהייתי קטן.

יש עוד שיר אחד באלבום הדורש הסברים - "Maharaja Palace" שהוא בעל השפעות מזרחיות ואולי הודיות. מה הסיפור פה?
T: כמו ש-Andy אמר כבר אנחנו אוהבים לנסות כיוונים שונים ומשונים. אנחנו באמת אוהבים הרמוניות מזרחיות. כשאתה לומד גיטרה קלאסית אתה חייב ללמוד לנגן אותן

וזה ממש לא פשוט. כשאתה לומד ואתה לא מצליח להוציא את הצלילים האלה - אתה שונא את זה. אבל! כשלמדת ואתה כן מצליח לנגן את זה, אתה מתחיל גם לאהוב את זה, כי ההרמוניות האלה ממש יפות.

זהו האלבום השני שעשיתם עם Dirk Schlachter מ-Gamma Ray. איך הגעתם אליו ואיך הוא עזר לכם?

A: הוא לא ביקש הרבה כסף! חה...חה...

T: חה..חה.. לא. מה שקרה הוא שרצינו שמישהו אחר יפיק את "Holy", אבל ה'מישהו' הזה אז לא היה זמין והוא ביקש מ-Dirk לקבל את התפקיד. כך התחלנו לעבוד איתו, הכל הלך מעולה ונהנינו מאד לעבוד ביחד. הוא באמת מפיק מעולה. זה היה טבעי שביקשנו ממנו לעבוד איתנו שוב על "Ambiguity".

כשהוצאתם את "Hungry" ב-1997, זה היה בתחילתו של הבום הגדול של power metal שהוביל אותנו למצב שהיום כל אלבום שני שיוצא הוגדר כ-power metal. האם לדעתך היום יותר קשה לקבל תשומת לב, למכור דיסקים והופעות?

T: אני לא יודע, כי לדעתי המצב לא השתנה. היו הרבה להקות בשנות ה-80 ויש הרבה להקות גם עכשיו ולהקות טובות ואיכותיות תמיד שורדות. אני מתכוון ללהקות שהיו אמינות כלפי עצמן וכלפי המעריצים שלהן, שאף פעם לא היו להן בעיות אגו ולא חשבו שהם 'כוכבי רוק ענקיים' או משהו כזה. אני משוכנע שאנשים מרגישים אם אתה כנה או לא, אם אתה באמת מתכוון למה שאתה אומר או לא. זה יכול להיות קשה לשרוד כי באות הרבה להקות טובות ואתה צריך להתמודד עם זה. אבל המצב לא השתנה, כי הרבה להקות חדשות באו גם בשנות ה-80 והרבה להקות חדשות באות גם היום.

יש להקות מסוימות, חדשות שאתה אוהב?

T: יש המון להקות שאני אוהב כי אני מקשיב לכמה שיותר דברים חדשים, מכיוון שחשוב לי לדעת איך הלהקות החדשות נשמעות וכו'... באמת שאין כרגע משהו ספציפי שאני יכול להצביע עליו ולומר שאני אוהב את זה.

ומה עם Andy?

A: אני? אני אוהב את כל הלהקות thrash metal.

הרבה Testament?

A: כן. אני אוהב את האלבום האחרון שלהם - פשוט מדהים! זו ממש חזרה ל'שורשים'. כששמעתי את זה בפעם הראשונה, אמרתי: "וואו! הזמנים הטובים חזרו!" אני גדלתי על thrash metal, אבל אם אתה שואל על להקות חדשות- אני באמת אהבתי את Evergrey. לדעתי הם עשו אלבום איכותי מאד. אני אוהב הרבה להקות חדשות, אבל אני לא אוהב כל מיני להקות true metal שקוראות לעצמן ככה רק בגלל שהם מתרוצצים עם חרבות וכל החרא הזה. אתה מבין על מה אני מדבר?

למשל?...

A: בחיים לא! אתה יודע על מה אני מדבר! יש יותר מדי אנשים היום שמתרוצצים פה ושם עם אמירות כמו "metal is cool", ואלה אותם אנשים שהלכו לדיסקוטקים או מה שזה לא יהיה לפני כמה שנים. והיום הם מתרוצצים עם החרבות המחורבנות שלהם רק בגלל שה-metal מוכר היום, במיוחד בגרמניה. אני ממש לא יכול לקבל את זה וגם את מה ש-Torsten אמר קודם. אני לא מתכוון ללהקות ה-true metal האמיתיות. אנחנו לא מתכוונים לכל אלה שהם true למטאל בלב, אנחנו מתכונים לכל אלה שרק מדברים על זה רק בגלל שזה 'אין' וזה מוכר. אני גם חושב שהתעשייה עושה את אותה טעות שהם עשו עם גראנג' מחדש - החברות מחתימות כל להקה אפשרית ומוציאות לאור כל חתיכת חרא שהם רואים באופק! וזאת באמת בעיה. כשיש לך שלוש-ארבע להקות טובות - זה בסדר. אבל למה להחתים את כל הלהקות הקיימות בעולם שמנגנות את אותו הזבל?! זה חייב להפסק כי כל הלהקות האלה לא יכולות לשרוד. פשוט אין מספיק מקום לכולם. זה גם לא בריא למעריצים, כי כל עיתון מנסה לשכנע אותך לקנות מאה דיסקים בחודש. איך אתה יכול לקנות מאה דיסקים בחודש? לפעמים כשאני מקשיב לכל הלהקות ה-sword metal, אני חושב לעצמי: "כל להקת מיקי מאוס טובה יותר מכם!". זה ממש זבל... בכל מקרה, האלבום החדש של Brainstorm ממש טוב, כך שזה בסדר. חה... חה... אהבת אותו?

כן, אהבתי אותו. אבל אומר לכם את האמת: כששמעתי בפעם הראשונה את "Unholy", זה באמת הדהים אותי. האלבום החדש יותר מסובך וצריך כמה השמעות כדי 'להיכנס' אליו. הוא הרבה יותר thrashy וזאת הסיבה למה הזכרתי קודם את Testament.

A: כן. האלבום יותר מסובך, אבל לא כל כך מסובך! אני מסכים שזה האלבום שאתה צריך להקשיב לו מספר פעמים. אבל זה טוב לכולם, זה טוב למעריצים כי הם משלמים ממיטב כספם כדי לרכוש אותו ואם הם מקבלים בתמורה אלבום שהם יכולים להקשיב לו עשרים פעם בלי להשתעמם - אז האלבום באמת שווה את ההשקעה. חוץ מזה באלבום הזה יש מלודיות, יש פזמונים, הפקה גרנדיוזית, אחלה בס-תופים וגיטרות.

T: גם אחלה סולו!

A: כן. גם אחלה סולו, באמת!

מה בקשר לסיבוב הופעות? יש לכם כבר תאריכים ואתם יודעים עם מי אתם מופיעים?

T: מתוכנן לנו סיבוב הופעות בספטמבר השנה ביחד עם Armored Saint ו-Jacobs Dream.

תופיעו גם בפסטיבלים בקיץ?

T: לא. השנה לא נופיע בפסטיבלים. נעשה זאת בשנה הבאה.

באילו מדינות אתם מצליחים חוץ מגרמניה?

T: אני יכול לציין את יוון ואת איטליה כמקומות בהם אוהבים אותנו. אני מקווה מאד שגם בישראל יאהבו את מה שאנחנו עושים. התרגשנו מאד כששמענו שאולי בסיבוב ההופעות הקרב ובא נופיע גם בישראל.

A: אנחנו עדיין מתרגשים!

T: נקווה שנוכל לארגן הופעה אחת בישראל השנה.

זה יהיה נהדר. יש משהו שרציתם להוסיף?

T: בהחלט. Andy, אתה תתחיל ואם תשכח משהו, אני אסיים.

A: אני רוצה לבקש משהו מקוראי Metal Hammer ישראל: תנו לנו צ'אנס, רק תנו לנו צ'אנס. קנו את האלבום שלנו כי אני צריך לממן את הפרארי שלי! חה...חה... ועכשיו ברצינות: אני רוצה להודות ל-Metal Hammer ולכל הקוראים, המון תודה לכם על תמיכתכם הנפלאה. אתם לא יכולים לתאר לעצמכם כמה חשוב לנו להתראיין למגזין ישראלי, לדבר עם מישהו מישראל. זה באמת חלום שהתגשם. אני מכיר כל כך הרבה להקות שאפילו לא חלמו להתראיין לעיתון ישראלי, כך שזה מאד מרגש. תודה לכולכם ואם אתם רוצים לשמוע heavy metal חזק ואיכותי, אז תנו צ'אנס ל-"Ambiguity", תקשיבו לאלבום החדש של Brainstorm – it kills!

T: לא נשאר לי הרבה מה להוסיף, Andy אמר את זה טוב מאד. אני רק רוצה להודות לכם בשמי ואני מקווה שנפגש בסיבוב הופעות או בפסטיבל.

אני מודה לשניכם. ברכותיי לרגל צאת האלבום החדש ונשתה כמה בירות ביחד כשניפגש בישראל או בגרמניה.

T: בהחלט. אנחנו עוד נשתה! ביי.

Amit Lwow

MASSACRE RECORDS

mdmq music ltd.

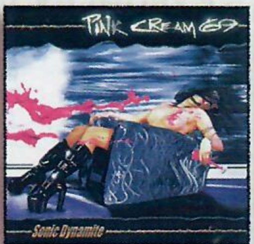
The Modern Dynamic Music Association

KING DIAMOND — A HOUSE OF GOD

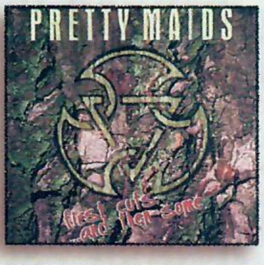
The KING IS BACK!

PINK CREAM 69	PRETTY MAIDS	ANDI DERIS	SILENT FORCE	THE PROJECT HATE

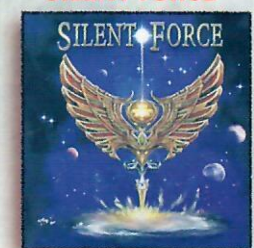
SONIC DYNAMITE

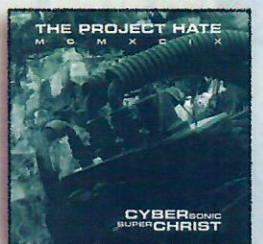
FIRST CUTS...AND THEN SOME

DONE BY MIRROS

SILENT FORCE

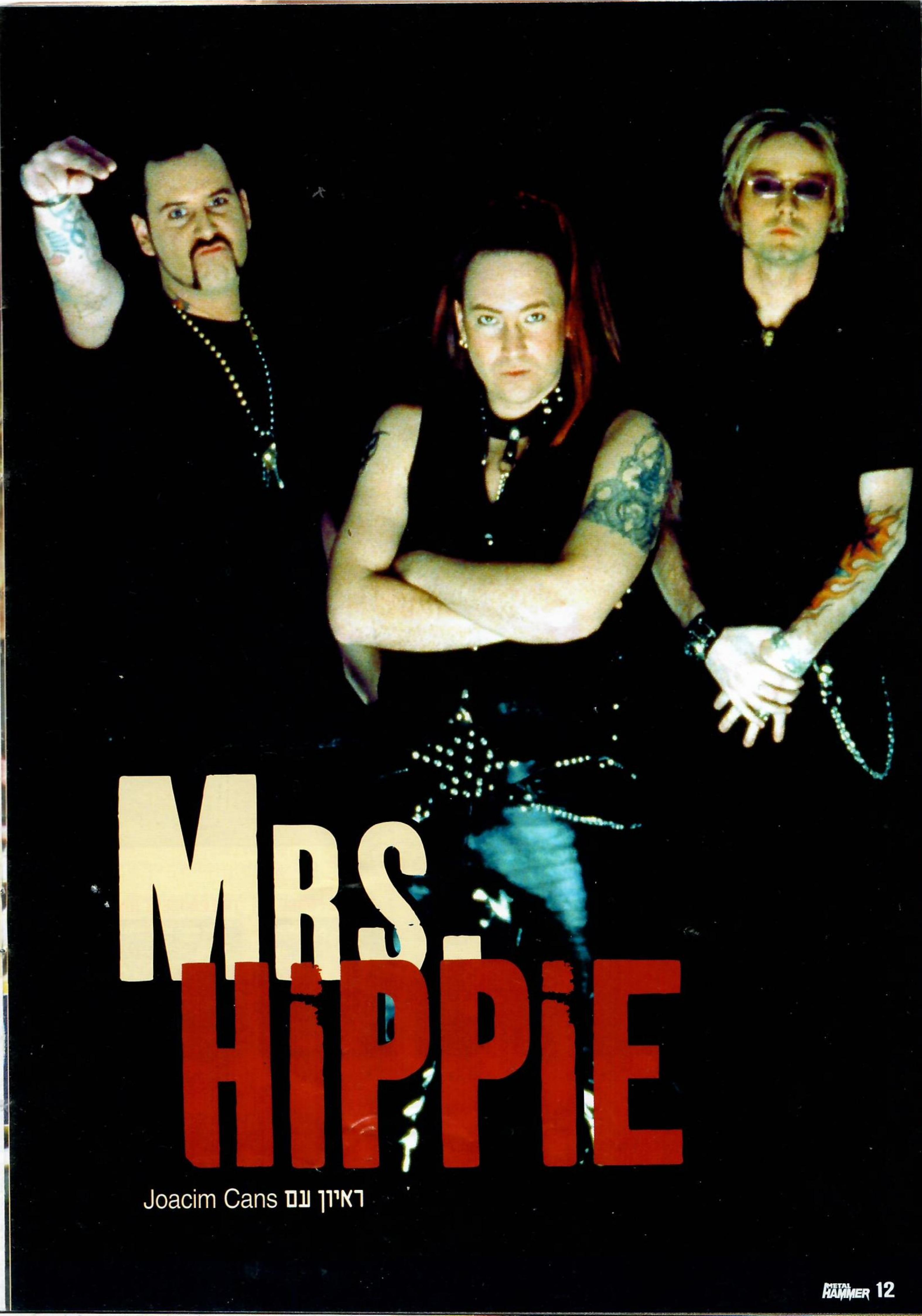

CYBERSONIC SUPERCHRIST

להשיג בכל חנויות המוסיקה

לפרטים נוספים:

Fax: 972-3-6812884 *Phone:* 972-3-6827833 *email:* info@mdma.co.il http://www.mdma.co.il

MRS. HIPPIE

ראיון עם Joacim Cans

Joacim Cans, אחד הסולנים המבטיחים ביותר בסצינת ה-heavy metal של ימינו שמגיע מפורצי-הדרך-עוקרי-דלתות-ההסתדרות HammerFall, לוקח כאן חלק בפרוייקט שמאוד לא משקף את הרוח שנשבה מהבחור הזה עד היום. בפרוטוקול יירשם ש-Mrs. Hippie היתה קיימת עוד לפני HammerFall - כבר ב-'95 ועובדה זאת אולי מסבירה אי-אילו דברים (ומי שיאזין-האזין ל-Mrs. Hippie, קרוב לוודאי יבין את בוונתי. כנראה ש-Mrs. Hippie לא נמצאת בראש מעייניו של Joacim, מפני שמשום-מה חברנו הותיק התעקש למשוך את הראיון בלי סוף לביוון HammerFall ויהיה זה שקר גס לומר שמנעתי ממנו את התענוג.. תהנו!

Joacim, מה שלומך? אני חייב לומר לך שהייתי מאד מופתע לשמוע אותך שר עם להקת Hybrid Metal. ההכרות היחידה שיש לי אתך היא מ-HammerFall. מה קורה שם? איך הכרתם?
הרבה אנשים באמת התפלאו לשמוע אותי שר בסגנון הזה. הסיפור עם Mrs. Hippie מתחיל עוד ב-'95, וזאת הלהקה שהייתי שותף בה עוד לפני HammerFall. אני יודע שזה מוזר אבל אני אוהב מאד את התוצאה הסופית. בכל אופן הקלטנו ב-'96 כמה שירים שהחלטנו שיהיה עוול לא לשחרר על דיסק.

איך סולן heavy בעל קול גבוה כשלך משתלב בלהקה מסוג כזה?
כשהחבר'ה הזמינו אותי בהתחלה להצטרף, סירבתי בנימוס בטענה שאני לא מבין איך הקול שלי ישתלב במוסיקה שלהם, אבל לאחר שהם הבטיחו לי יד חופשית לחלוטין בכל נושא השירה, זה פתאום הפך להיות הרבה יותר מעניין ואז רציתי לעשות את זה.

בלי לפגוע, אני ממש לא רואה את הקשר בין Mrs. Hippie למטאל.. כמעט ואין דיסטורשיין, אין תופים עוצמתיים, ואפילו השירה מרוככת מאד..
זה די נכון. זה מעולם לא נועד להיות פרוייקט מטאל נטו, יש כאן הרבה השפעות משנות השבעים, השמונים ואפילו קצת מהתשעים, לא מטאל טהור אלא יותר בן-כלאיים של כל ההשפעות האלה.

כמה זמן לקח לכם להקליט?
שבועיים ב-'98 ועוד שבוע של מיקסים לקראת סוף '99.

יש עוד פרוייקטים שאתה שר בהם?
לא. האמת שגם Mrs. Hippie היא לא פרוייקט צדדי, הלהקה לא קיימת היום, פשוט החלטנו להוציא לאור את החומר שהצטבר.

אז לא לצפות להופעות?
נתתי ל-Wacken Open Air בגרמניה את הצ'אנס היחיד. זה יהיה מופע חד פעמי ומיוחד.

ו-HammerFall יופיעו?
לא, אנחנו טסים עוד שבוע לנשוויל בארה"ב להקליט את האלבום החדש שלנו, מעבר לזה נראה מה יקרה לגבי הופעות.

איזה כיוון יהיה לאלבום החדש? דומה ל-"Legacy Of Kings"?
קשה להגיד בדיוק. הוא יהיה מאד HammerFall-י, תהיה רק בלדה אחת, בכלל, אני מאד מרוצה מהכיוון של החומר החדש - חזק, מטאלי, נותן בראש. אם אהבת את הקודמים, אתה תתחבר מאד גם לזה.

אם אהבתי את הקודמים?! בטח התכוונת לשאול לאיזה אלבום אני משתחווה יותר כל בוקר, כשפני למכה.. אני לא מכיר heavy מאתמול, אבל כש-"Glory To The Brave" יצא ב-'97, כמעט התעלפתי. שתי מלים: חבל על הזמן!
תודה רבה! איזה קומפלימנט עצבני! - עד כדי כך?

יותר מזה. קראתי איפושהו ש-Magnus עזב את הלהקה. זה מדויק או שמועה זדונית?
לא ייאמן!! כל פעם ממציאים משהו חדש.. בסוף עוד יגידו שאני או Oscar עזבנו לאנשהו בקריביים.. Magnus בלהקה והכל תקין, הדבר היחיד שהוחלף הוא המתופף. מ-Patrick עברנו ל-Andreas Johnson המצוין.

ואוו! יהיה הרבה יותר קל למנות את ההרכבים שהוא לא ניגן בהם מאשר את אלה שהוא היה חלק מאד פעיל בהם: Keegan ,Blue Murder ,Yngwie והיריעה קצרה מלפרט.. סחתיין, מזל טוב.
תודה, אנחנו באמת מאד מרוצים ממנו, הוא אדם סופר-מקצועי, ואנחנו גם מוצאים לא מעט נקודות שאפשר ללמוד ממנו. הבחור על רמה!

אפרופו תופים, מי עשה את עבודת התופים באלבום הראשון שלכם (עדיין ב-HammerFall) Jesper Stromblad מ-In Flames, או Patrick?
זה היה Patrick, הוא עשה את כל התופים באלבום.

אז למה Jesper מקבל תמונה בגודל חצי דף על היותו המתופף שלכם? הוא לא כזה יפה אתה יודע..
אני דווקא חושב שמדובר בבחור נאה (צוחק). סתם, בהתחלה חשבנו שהוא יהיה המתופף אבל זה לא ממש יצא לאור. בכל אופן Jesper ידידנו לא תופף מעולם ב-HammerFall למעט בחזרות.

טוב, סטינו קצת מהנושא. איך היית מגדיר את הסגנון המוסיקלי של Mrs. Hippie?
זה hybrid metal טהור. ברור שאם תחפש הגדרות עקיפות אתה תמצא, אבל בגדול מדובר ב-hybrid music.

מאיפה הגיע הרעיון לעשות גרסת כיסוי ל-Kiss, "I Want You"?
אנחנו 'חולים' על Kiss, ואני חושב שכל אחד בצורה זו או אחרת מעריץ אותם. בכל אופן, היינו בהופעה שלהם ערב אחד ומאד התרשמנו מהגרסה של השיר הזה ב-live, החלטנו שמחר בבוקר נכנסים לסטודיו ומוציאים אותו. זה היה סתם בשביל הכיף, אבל בסוף הוא נכנס לאלבום מחווה שהוציאו להם, ומיותר לומר שהיינו מאושרים עד השמיים.

איזו משמעות יש לדוגמנית החמודה המופיעה על גב הדיסק של Mrs. Hippie?
אהה!! (צוחק) זאת ידידה שלי. היא חשפנית במועדונים וגם כוכבת פורנו - לא משהו קשה, לא סאדו ושטויות אלא נטו עירום, טוב נו אז אולי קצת יותר מזה.. אבל היא מאד נחמדה! רצינו שיהיה לנו מעין סימן-היכר מיוחד, אז אפשר לומר שהיא הלוגו שלנו!

מאיפה השם Mrs. Hippie הגיע?
אני לא בטוח, כשהצטרפתי השם כבר היה שם. אני חושב שזה שם של שיר מסוים, אבל אני ממש לא יודע של מי...

איזו מוסיקה אתה שומע בבית?
הכל בכל, ממחזות מוסיקליים עד Venom. אבל.. חייבת להיות מלודיה במוסיקה, מלודיה זה החלק החשוב ביותר במוסיקה.

אני לא יודע.. Venom לא ממש שילבו את הסימפונית של בירות בהקלטות..
(צוחק שעה) כן זה נכון, דוגמא טובה - אבל עדיין Venom זה Venom.

בזה אני מסכים אתך. אתה פתוח ל'מטאל החדש' כדוגמת Korn ,Limp Bizkit וכו'..?
אוי לא!! ממש לא!! אני מעדיף להעביר לנשיונל ג'אוגרפיק ולראות פילי-ים מזדווגים מאשר להקשיב לשטויות חסרות הכשרון שהחבר'ה האלה עושים, במיוחד Limp Bizkit.

שיעורי קול באו בחשבון?
קצת בין '94 ל-'95 בלוס-אנג'לס, כלום מעבר לזה. למדתי לשמור על הקול במשך הזמן, אני מאמין שכדאי שאני אקח שיעורים כדי להגיע לטונים גבוהים יותר וכדי שאשיר טוב יותר, נראה, אולי בעתיד.

מה המשקה האלכוהולי האהוב עליך?
אין כמו בירה קרה להרוות את צימאוני! לצערי התחביב הזה די משמין ולכן אני מקצץ דרסטית בכמויות. אבסולוט וודקה לימון עם מים מסוכרים, שמאד קשה להשיג. אגב, מעדן אמיתי!

מכל להקות ה-heavy הסתמיות שבאות ממיליון ואחד אזורים בעולם, דווקא HammerFall מגיעה משוודיה, ארץ ה-black/death הכי מפורסמת באירופה, אני חושב. יש עוד מה-heavy הזה שם?
תראה, יש ויש. כל הסצינה של ה-heavy מאד התפתחה כאן בשנים האחרונות, לצערי רוב הלהקות עדיין לא ידועות, וחבל. אחת הלהקות שאתה היית עשוי לשמוע עליה-אותה היא Zonata.

לצערי שמעתי אותה..
(צוחק) הם באמת לא משהו.. יש גם את Nostredamus ששרתי עבורם חצי שיר. הם נשמעים כמו Helloween.

טובים? באיזה חברה הם חתומים?
אם אני לא טועה AFM Records.

החברה של Edguy!! שהיא אגב להקה מעולה, במיוחד האחרון שלהם "Theatre Of Salvation".
מסכים אתך לחלוטין, בדיוק שמעתי אותו לפני הראיון, צירוף מקרים משעשע.

מי הפיק את Mrs. Hippie?
אני והמתופף הפקנו את הכול, ו-Andreas מ-In Flames מיקסס לנו את האלבום.

המון תודה Joacim - יאללה ביי!

ניר שילוני

תזכורת ליום הדין...

Theory In Practice יכולים בשקט להתחרות בלהקות כגון Atheist, Cynic ו-Death על התואר The best progressive death act. הלהקה השבדית, שזהו אלבומה השני, מנגנת כמורעבת ל-metal, ומשמשת אתגר אמיתי לאוהבי התחכום מצד אחד והכב־דות מצד אחר. תפסנו את Henrik המתופף והסולן לשיחה והובהר לנו שלא הכל פשוט...

באלבום החדש "The Armageddon Theories" שיצא בחברת Pulverred מסינגפור ומיד אחרי צאתו, Listenable מצרפת רכשה את הזיכיון לאלבום, דבר נדיר שאני שומע עליו פעם ראשונה, אנא פרט...
לא רצינו שהאלבום ילך לאיבוד בשוק כמו האלבום הראשון שלנו שיצא באותה חברה. באותו זמן להקה אחרת שלי Mutant חתמה חוזה עם Listenable, אז פשוט שלחנו להם את Theory In Practice כניסיון לשדך ביניהם ובין החברה בסינגפור וזה עבד.

אתה גם שר וגם מתופף (ואיזה תיפוף!! א.ש.) לא מצאתם זמר? שבדיה לא נראית כמו מקום שחסרים בו זמרי metal.
לא מצאנו זמר והחלטתי שאני אשיר כי לרדת מהתופים זה עוד יותר מטורף, למרות שבדקנו גם את זה... ניסינו הרבה מתופפים מלהקות גדולות שחשבו שזה קל אך התייאשו מהר מאד. החומר שלנו קשה מאד לנגינה וגם מהיר מאד ולא מצאנו אף מתופף שיעמוד בדרישות שלנו, אז החלטתי גם לשיר.

כל הקונספט של "The Armageddon Theories" מזכיר מאד להקות כמו Death, Cynic, Atheist ועוד, שהיו מפורסמות בשנות ה-90' - 93', אבל עם סאונד עדכני וגישה עדכנית לחומר, אפילו "בלאקית" למדי, מה עבר לך בראש כשישבת לכתוב? האלבום הקודם היה הרבה פחות קודר והיה קרוב יותר ל-Meshuggah...
אני לא סובל את הסאונד של האלבום הקודם, המפיק היה גרוע ולא רצה להבין אותנו. כאן עבדנו עם Tommy Tagtgren (אח של Peter הידוע), שבהחלט ניתן לומר שהוא הולך בדרכי אחיו. ההפקה ממש טובה והתעכבנו על כל פרט קטן. אני יודע שאלבומים כמו "Human" של Death שינו לי את התפיסה וגרמו למהפכה מוסיקלית אצלי. הבנתי שאפשר לנגן באופן מתוחכם ולא להישמע מתיפייף וקיטשי ואני מנסה בחומר של Theory In Practice לשחזר את הכוח הזה, אך בסאונד עדכני ואפל יותר. זה גם החומר שאני מקשיב לו בבית. אני רואה במוסיקה שלנו אתגר.

אתה גם מעורב, כפי שהזכרת, ב-Mutant, הרכב black metal שגם הוציא עכשיו אלבום בחברת Listenable Rec., מה יש לך לספר על זה?
זה הרכב black metal אך עם מגע טכני, מעניין, שבא לבטא צד אחר באישיות ובאמירה המוסיקלית שלי. אלבום הבכורה יצא ב-.Listenable Rec ואנחנו חתומים שם לעוד שלושה אלבומים. כרגע אני עובד על הופעות של Mutant ושל Theory In Practice.

איך התגובות בינתיים על "The Armageddon Theories"?
האלבום רק כמה שבועות בחוץ, אבל התגובות מאד טובות והבנתי שהוא גם נבחר לאלבום החודש אצלכם (ובצדק! א.ש.) וזה מאד משמח אותי, בסך-הכל המוסיקה שלנו היא לא black metal ערפדי, עם בחורות או power metal קיטשי, אלא משהו מורכב ובעל משמעות עמוקה הרבה יותר ואני שמח שזה מוצא אוזן קשבת אצל אנשים וגם אצלכם בישראל.

יצא לך לשמוע על להקות מהארץ? משהו?
האמת, שום דבר, פה ושם ראיתי מודעות בעיתונים מחו"ל, אבל שמות אני לא זוכר, אני אשמח מאד לשמוע, אם בא לך להעיף איזה חבילה לכיווני...

תקבל. יש כאן סצינה שגדלה מהר מאד. מה עם הופעות?
חברת התקליטים שלנו שלחה את Soilwork ליפן לסיבוב הופעות ואני מקווה שגם לנו יצא לבקר שם או לפחות להסתובב קצת באירופה, מעניין אותי מאד לנגן את החומר של האלבום החדש על הבמה מול קהל.

אני משוכנע באיכות התוצאה, נדיר מאד למצוא היום להקות עם יכולת טכנית גבוהה כמו Theory In Practice ואני מקווה מאד שהאלבום החדש "The Armageddon Theories" יביא לכם את ההערכה שאתם ראויים לה!
תודה רבה וכפי שאמרתי קודם, אשמח מאד לשמוע להקות מאזורכם.

ראה את העניין כסגור. דבר שסיקרן אותי מאד ב-Theory In Practice היו הטקסטים האפוקליפטיים והאפורים, אך מן העבר השני, התדמית שלכם אף פעם לא היתה "בלאקית" ושחורה למרות הטקסטים הקודרים (תקשיבו לדוגמא ל-"The Visionaire").
אני כותב את כל הטקסטים מן הפרספקטיבה שלי, שמן הסתם משקפת את הרגשות שלי ואת הדעות שלי. העולם נרקב וזה ידוע לא מאתמול. לא מתחשק לי לשיר בשנת 2000 (!) על טרולים שבדים וויקינגים וכל הבולשיט הזה, באמת ! יש מספיק נושאים והשפעות טקסטואליות גם בלי ללכת חמש-מאות שנה אחורה. רצינו לעשות משהו ייחודי ל-Theory In Practice, משהו שיאפשר לאנשים לזהות אותנו מיד, כמו שאתה מזהה, מהשניה הראשונה, שיר של Death למשל.

את האלבום הראשון שלכם הפיק Tomas Skolgsberg ב-Sunlight Studio, אחד המפיקים והאולפנים המוכרים ביותר בשבדיה, אך הסאונד שלו שונה לחלוטין מהאלבום הנוכחי.
Tomas, כפי שאמרתי קודם, למרות היותו מפיק מנוסה שעבד עם הרבה להקות, לא אהב את הקונספט של Theory In Practice וייצר לנו סאונד, שאולי הוא טוב כשלעצמו, אך זה לא היה מה שרצינו. אני מאד שמח מהתוצאה שיצאה באלבום החדש ומהעבודה עליו באולפן, כך אנחנו אמורים להישמע וזה הסאונד הטבעי שלנו, המשקף את החומר והרעיון שמאחורי Theory In Practice.

אתה יודע שהסיבה שבחרנו באלבום "The Armageddon Theories" לאלבום החודש היא פשוטה עד טירוף, אך עם זאת נדירה, החומר מצליח להיות progressive ולהישאר כבד ומעניין ולא להישמע כאוננות מוסיקלית , אלא כאוסף של מוסיקאים המנגנים ביחד, זה כבד וזה טכני, מלודי ומעניין ואלה אלמנטים שחסרים מאד ללהקות כיום. גם הסאונד שלכם לא כל כך שבדי.
אנחנו לא ממש רוצים להשתייך לקטגוריה של In Flames או כל שאר הלהקות מגטבורג. אין לנו אותם מקורות ולא אותה דרך או סאונד. חלק גדול מהם נשמעים ונראים כמו חבורת מטאליסטים לשעבר שרוצים להראות כמו כוכבי רוק, בו בזמן שהמוסיקה שלהם משעממת עד אימה. Theory In Practice תמיד נשמעה אחרת ושווקה אחרת. אין לנו ממש תדמית מיוחדת עבור השווק, אלא מוסיקה בלבד ואני חושב שהמוסיקה שלנו מספיק טובה כדי לעמוד בזכות עצמה ולגרום לאנשים לקנות את האל־בום בזכות עצמו. אני לא מסתיר את עובדת היותנו שבדים, אבל זה לא גורם לי גאווה מיוחדת. עובדה בשטח היא שלא מצאנו לא זמר ולא מתופף שיכול לעמוד בחומר שלנו. בהופעות נשתמש כנראה בזמר כ-Session member. אתה מבין, בכל שבדיה המזוינת לא היה אפילו אחד!! לכן אני מנסה להעמיד את Theory In Practice בנפרד מכל תופעה או אופנה העוברת על שבדיה או סקנדינביה.

אז אין סיכוי שהאלבום הבא שלכם ישמע כמו The Haunted?
ממש לא. הם דווקא טובים, אבל זה לא אני.

שמעת ש-Tomas מ-At The Gates הופיע כאן עם Betrayer מול שבע-מאות מטאליסטים?
כן, זה פורסם גם בשבדיה. אוהבים אותם אצלכם מאד, אני משער. אני ממש שמח בשביל Tomas. שמעתי שבקרוב הוא יחזור ל-death metal באלבום של Disincarnate.

כן, אז יש לכם בכל זאת קצת שייכות לשבדיה אחרי הכל...
יחסי אהבה-שנאה נקרא לזה...

אבי שחר

IRON MAIDEN

אלבום חדש

Brave New World

The Wicker Man :כולל הסינגל החדש

אן אם סי

www.ironmaiden.com

www.nmc-music.co.il

Drakkar

THE WARRIOR TWINS

סוף-סוף Drakkar (להקה שממש לא תפסתי ממנה אחרי האלבום הראשון), הצליחה להפתיע אותי ולהוכיח פעם נוספת ששום פרק בספרי הפנטזיה שלהם - עדיין לא נחתם ! כל הכבוד על השיפור ועל הביצוע. קצת קשה להאמין שמדובר באותה להקה (לפחות כשזה מגיע לסולן- שם השיפור כבר מלחיץ). אין הרבה על מה להתפלסף, מעבר לעובדה הברורה שהאלבום החדש של Drakkar – "Gemini", פשוט טוב ומעניין מאד. ברובו של האלבום שזורה עלילה אחת ארוכה בסגנון 'מבוכים ודרקונים' הקלאסית שנכתבה על-ידי הגיטריסט Dario. לבו על זה !

Dario, איחולים לרגל צאת "Gemini", אלבום שלגבי החזיר חלק מהכבוד האבוד ל-heavy metal המשובח והמסורתי. מה מעשיכם בימים אלה?
אנחנו בדיוק בסיומו של סיבוב הופעות באיטליה, סיבוב שהוא יחסית קטן הפעם. אנחנו מחפשים להקות גדולות שיצטרפו אלינו לסיבוב הבא מפני שאנחנו עדיין קטנים מדי מכדי לצאת לסיבוב-הופעות לבדנו.

גם בסיבוב הזה הופעתם עם להקות ענק כגון: Dream Theater ,Scorpions ,Deep Purple כמו בעבר?
לא, הפעם אנחנו לבד, זה היה רק סיבוב קטן באיטליה.

מה הם ההבדלים בתגובות הקהל אליכם בין כשאתם לבד ובין כשאתם עם להקות גדולות?
לא היו המון אנשים, אבל התגובות בהחלט היו טובות. הוכחנו לעצמנו ולכולם שלמרות שאנחנו להקה יחסית קטנה, אנחנו מצליחים להעמיד סט הופעה של שעה וחצי ולא סתם שלושים דקות או משהו. קיבלנו מאנשים במועדונים תגובות טובות מאד.

אתה יודע Dario, לדעתי "Gemini" הוא אלבום הרבה יותר טוב מזה הקודם שלכם "Quest For Glory". אני יודע איפה הרגשתי את השינויים הבולטים והמבורכים ביותר, אבל הייתי רוצה לשמוע ממך איך אתה רואה את השינוי.
(צוחק) תודה רבה. תראה, צברנו הרבה ניסיון מאז האלבום הראשון, והשתמשנו בידע ובניסיון שנצבר על-מנת להנהיג מקצה שיפורים מורחב, אם זה בכתיבת השירים, בביצועם, או בעמידה על במה. מעבר לזה הפעם בילינו יותר זמן בסטודיו. אם את האלבום הראשון הקלטנו בעשרה ימים, "Gemini" הוקלט בזמן כפול – עשרים יום. כל הגורמים האלה, יצרו אלבום טוב בהרבה מקודמו.

קולו של Luca השתפר בצורה דרמטית. הפעם אפילו אני נהנה לשמוע אותו, בניגוד לקודם. יצא לו קצת לבקר אצל מורה לפיתוח קול או משהו?
הוא כבר לקח שיעורים לפני ההקלטות של האלבום הקודם. כמו לשאר הלהקה גם לו היה הפעם הרבה יותר מרחב להשתפר ולעבוד על הקטעים הווקליים. התוצאה מדברת בפני עצמה.

ראיתי ש-Enrico Paoli מ-Domine הפיק אתכם הפעם. הוא היווה גורם מפתח בהפקה, דהיינו עזר במשהו?
למעשה הוא יותר עזר לנו בעצות מאחורי הקלעים, הוא מאד עסוק בעבודה ב-Audioglobe ולכן הפקנו כמעט הכל בעצמנו והוא מצדו נידב טיפים מפעם לפעם.

העזרה שלו הסתמכה על העבודה שהוא עשה-עושה ב-Domine, או סתם תיקונים ועצות פה ושם?
הוא ניסה לשמור אותנו עם הרגליים על האדמה. הוא דאג לכך שנכנס להקליט רק כשאנחנו באמת מוכנים לכך. אתה יודע, אין הרבה טעם להיכנס לאולפן הקלטות כשאתה לא מוכן לכך לגמרי.

נכון, אני מסכים אתך. אם אתה לא להקה שמבוססת על jam מאולתר כמו Liquid Tension למשל, כדאי מאד שתדע מה אתה מתכוון להוציא משם.. יש איזשהו קשר ישיר בין עטיפות האלבומים, מכיוון שבעיני זו ממש אותה גברת בשינוי אדרת.
האומנית שציירה את שתי העטיפות היא אותה אחת. היא ניסתה לגרום לקשר ישיר בין האלבומים ובכך להעביר את המסר שמדובר באלבום חדש של Drakkar, בעיני היא הצליחה.

מה משמעות השם Drakkar?
זו ספינת ויקינגים והשם נבחר על-ידי הבסיסט הראשון שלנו. אחרי שהוא עזב החלטנו להשאיר את השם ולא להחליף אותו, ובכך בעצם לא להתחיל מההתחלה.

"Gemini" הוא בעצם אלבום קונספט. אתה כתבת את כל הסיפור, תסביר לי מה עומד מאחורי העלילה המפותלת הזאת.
הסיפור מגולל את עלילותיהם של שני תאומים שהופרדו בלידתם ומוצאים בבגרותם איש את רעהו בצדו השני של המתרס במלחמה המתנהלת במולדתם. הם מצליחים לאתר את הקשר ביניהם ואת הייעוד המשותף לשניהם, שהוא לא טוב כל-כך, לצערי. בגלל שרציתי קצת יותר דרמה מסתם קרבות, יצרתי בדמויות המון אופי ועל זה העלילה מתבססת בעצם. כמובן שיש גם קרבות ובלגן אבל זה לא העיקר.

ממש סיפור D&D לתפארת! מה היו ההשפעות המוסיקליות העיקריות עליך?
יש כל-כך הרבה אמנים ולהקות שאני נהנה להקשיב להם. אם אני אתחיל לזרוק שמות לא נגמור עד האלבום הבא שלנו (צוחק).

אם ככה אז תן לי את שלושת העיקריים.
Queen היו הראשונים שהכניסו אותי ל-hardrock, לפניהם האזנתי בעיקר לדברים בסגנון Dire Straits, פופ וכאלה, אחרי זה Helloween ו-Kai Hansen הנהדר שהשפיע מאד על הנגינה שלי וגרמו לי לרצות שתהיה לי להקה משל עצמי. האחרונים יהיו בהחלט Blind Guardian שהשפיעו קשות על הצד העלילתי והאגדתי שבי..

קשה לי להאמין שתמצא מישהו שיעיז להתווכח אתך לגבי Kai.. ואם ב-Helloween עסקינן, איך היתה החוויה להקליט את "The Voice Of The Wind" ביחד עם Roland Grapow (הגיטריסט של Helloween)?
הכל היה מאד ספונטני, פגשתי את Roland מאחורי הקלעים בפסטיבל "Bang Your Head" בשנה האחרונה בגרמניה, התחלנו לדבר ואמרתי לו את האמת, שאני מעריץ שלו, ומאז שמרנו על קשר ב-e-mail וכשהסקיצות הראשונות של החומר החדש היו כבר מוקלטות השמעתי לו אותן והצעתי לו להקליט אתנו שיר מכיוון שזה יהיה כבוד גדול עבורי לארח אמנים אורחים בסדר גודל של Roland באלבום שלנו. הוא אדם מאד נחמד, למעשה אחד האנשים הנחמדים ביותר שפגשתי מעודי..

ואוו, עד כדי כך נחמד?!
כן, ועוד איך (צוחק), אין לו שום מאפיין טיפוסי של 'רוק-סטאר' ובנוסף הוא גם לא הסכים שנשלם לו בשום צורה!

הוא מקצועי? בעצם זאת שאלה רטורית.. איך היה לעבוד אתו באחד על אחד?
למען האמת לא יצא לנו לעבוד ביחד באולפן מפני שהוא היה מאד עסוק עם Helloween באותה תקופה, אז הוא הקליט לנו את הקטעים בסטודיו הביתי שלו ושלח לנו אותם.

אתה בקשר עם להקות איטלקיות אחרות (מה שכמובן לא חסר לאחרונה)?
אני בקשר עם Domine מן הסתם, גם עם Mesmerized ו-Heimdoll...

Heimdoll? לא שמעתי עליהם. מה הם מנגנים?
הם פחות או יותר נשמעים כמונו רק עם סולן שמשום מה רק הם אוהבים.. (צוחק) אבל הם בחיפושים אחרי מחליף ראוי כרגע, המוסיקה בכל אופן ממש טובה, וגם עם Inner Shrine...

אחלה להקה!
נכון, אמנם הם מנגנים מוסיקה אפלה וכבדה, אבל בחיי היום-יום הם אנשים מצחיקים ונחמדים מאד, באמת, בדיחות זה הצד החזק שלהם!

מה אתה חושב על Rhapsody, שהם הגדולים ביותר אצלכם כמובן?
הם בהחלט ענקיים, אני לא מכיר אותם אישית, אני מכיר כמה חבר'ה מ-Labyrinth ואנחנו בקשרים טובים אבל מעולם לא נפגשתי עם Rhapsody.

מה גרם לדעתך להתפתחות המטורפת של סצינת המטאל באיטליה? למה דווקא בשנתיים האחרונות?
תמיד היו כאן מוסיקאים מוכשרים, אבל לא היתה להם סביבה או תמיכה מתאימה על-מנת שיתפתח משהו רציני. לא היו חברות שקידמו את העניין. אולפני ההקלטה אמנם תמיד היו איכותיים, אבל לא היה מי שיפיק מטאל כראוי. הם התעסקו בלהפיק פופ ודברים מהסוג הזה. היום יש אנשים שדואגים לכל המשתנים האלה ולכן יש צמיחה והתפתחות אדירה כזאת.

זאת הסיבה בעיניך שהפכה את הסצינה האיטלקית מסצינה לאומית-אלמונית לסצינה בין-לאומית?
כנראה, אפילו באיטליה תמיד היו לנו כמה בעיות פנימיות, אבל ברגע שהלהקות תפסו את הרצינות הדרושה, הכל התחיל להתקדם בצורה הרבה יותר טובה מבעבר.

אתם מרוצים מחברת התקליטים שלכם, Dragonheart או מתכוונים לגבוה יותר בסולם החברות?
לא כרגע, החוזה שלנו הוא לשלושה אלבומים, אז אנחנו עדיין קשורים חוקית ל-Dragonheart בכל מקרה. מעבר לזה מדובר בנושא שהייתי רוצה לשקול מאד ברצינות. עבורנו עדיף כרגע להיות להקה גדולה בחברה קטנה, שסדר העדיפויות הראשי שלה בהחלט שם אותנו גבוה בראש, מאשר לדשדש במי-אפסיים יחד עם עוד מי-יודע-כמה מאות להקות שחתומות בחברות כגון Nuclear Blast – שאני באמת לא יודע אם הן אפילו ישתינו לכיוון שלנו! יש לחברים שלנו להקה החתומה ב-Massacre Records והחברה לא עושה כלום על-מנת לקדם אותם, ממש כלום!

אני מסכים אתך, הרבה להקות אומרות את זה, אבל אני חושב שבכל זאת יש יתרונות בחברה גדולה: תפוצה גדולה בהרבה, מוצרים נלווים רבים יותר וכמובן הבונוס של להידחף כמעט לכל אוסף אפשרי!
נכון, אתה צריך להריח אם החברה באמת מעונינת בלהקה שלך או שהם סתם מחתימים אתכם בעקבות ה'טרנד' הנוכחי או משהו.

מי שני האדונים החביבים על העטיפה של "Gemini", התאומים?
בהחלט, אני רואה שהקשבת לי (צוחק)!

אתם מתכננים להופיע השנה בפסטיבל "Gods Of Metal" שיתקיים באיטליה או באיזשהו אירוע גדול אחר?
עדיין אין לי מושג, וזה בהחלט אחד החסרונות של חברה קטנה, הם לא תמיד מצליחים לדחוף אותך לפסטיבלים גדולים, אבל מצד שני יש לנו הנהלה נהדרת שכן מצליחה לסדר לנו הופעות באיטליה עם הלהקות הגדולות המגיעות לכאן (כבר אמרנו: Deep Purple ,Scorpions ועוד- נ.ש.) והיעד הבא שלנו הוא להופיע מחוץ לאיטליה.

מה עדיף : סטודיו או הופעות?
בסטודיו אתה קורע את עצמך, אבל כשאתה יוצא עם אלבום גמור לאחר כל השעות הקשות של האימונים וכדומה, ההרגשה מצוינת. מצד שני הרבה יותר כיף עבורי להופיע ולראות את התגובות של המעריצים!

איך היית מגדיר את המעריצים, פנטיים או קטטוניים?
(צוחק) הם בהחלט פראיים (צוחק), והם הסיבה העיקרית שהייתי כל-כך רוצה לצאת לסיבוב הופעות אירופאי.

חיים מהמוסיקה או עובדים כדי שיהיה כסף ליצור אותה?
השתגעת?! ברור שאנחנו עובדים! טוב.. אולי אני ספציפית לא.. אבל זה בגלל שאני לומד כבר חמש שנים פילוסופיה.

Dario, תודה רבה, ובעזרת השם כולנו נפגש ב-Wacken השנה!

ניר שילוני

THE QUiET ROOM

החדר השקט כבר לא כל כך שקט

היום כבר לא צריך ללכת רחוק בדי למצוא מיני וריאציות מוסיקליות, מוזברות ואיכותיות. החברות כבר מביאות אותם היישר אלינו, אל נגן התקליטורים שלנו. לאחרונה קיבלתי לשמיעה דיסק של The Quiet Room, ואחרי שהקשבתי, חשבתי שבולם צריכים להנות מהחוויה המוסיקלית שחוויתי וגם לדעת מה יש מאחוריה.

ראיון Jeff Janeczko

שלום מה העניינים איתך?
בסדר, הכל טוב. איך בישראל?

הכל בסדר. רציתי לשאול אותך כמה שאלות... אפשר להתחיל?
כן - קדימה....

מתי הקמתם את הלהקה?
בשנת 1992, על-ידי שני גיטריסטים Jason ו-George. ההרכב פעל כחמישייה ללא קלידים ואז ב-1995 הצטרפתי ללהקה כנגן קלידים, ואז שחררנו דמו שנתן לנו תנופה ב-underground. בשנת 1997 שחררנו את אלבומנו הראשון "Introspect", שנה לאחר מכן חתמנו עם Metal Blade והם הוציאו מחדש את האלבום הראשון ועכשיו הוציאו מחדש את השני.

שמעתי אותו ואני חייב לציין שהוא מעולה. מאד התרשמתי ממנו.
תודה, אנו מאד מעריכים את זה.

אני חושב שהמוסיקה שלכם מתאימה גם להשמעות במועדונים וברדיו, אפילו שהיא כבדה.
תודה רבה.

האם אתה רואה התקדמות, במשך השנים, לכיוון סגנון מסוים או שזו רק התפתחות לפי מה שהולך היום?
בשנים האחרונות אני רואה התקדמות לכיוון כבד יותר. בין האלבום הראשון לשני יש הבדל של שמים וארץ. הראשון "Introspect" הוא הרבה יותר מלודי ומושפע מאד מ-Dream Theater, כי זה מה שעשה לנו את זה באותה תקופה ובהרכב הישן, שמאד הזכיר לחלק מן הקהל את Fates Warning ואת Dream Theater. גם השירה היתה בסטייל של Ray Alder. האלבום השני הוא בעל מקצבים הרבה יותר אגרסיבים, גם במוסיקה וגם בשירה.

מה הביא אתכם לשינוי?
השינוי בא מכמה כיוונים, אחד - שינויים בהרכב, מתופף, בסיסט וזמר. שנית - להקות חדשות שאנחנו אוהבים לשמוע Tool, Fear Factory, Deftones, אפשר להגיד שהרבה מהאגרסיה באה מהשירה.

אתה רואה אתכם כלהקה של הופעה חיה?
אני חושב שבסופו של דבר נצטרך לעשות הרבה הופעות על-מנת לקדם את המכירות שלנו. הופעות זה כיף, אבל זה גם מתיש אותנו ואת המשפחה.. אבל אנחנו נעשה את זה.

יש ביניכם נשואים?
כן, ולרובנו יש גם ילדים.

בני כמה אתם?
אנחנו בגילאים של עשרים ושש עד שלושים.

התחתנתם צעירים!
כן. המזל שלנו הוא שיש לנו נשים התומכות בנו ומאד עוזרות לנו בכל.

כמו שזה צריך להיות.
כן בהחלט.

אילו להקות אתם שומעים שהן לא metal?
אנו שומעים הרבה קלאסי, ג'אז וגם פופ. כל אחד מאיתנו שומע הרבה סגנונות שונים, כי כל אחד אוהב להפתח לכל מיני ריגושים מוסיקליים שונים. אני עצמי אוהב את Choroma Key (הרכב של Kevin Moore ודייב מתיוס).

ואיזה הרכבי metal את אוהב?
אני אוהב את כל הגל החדש של ה-metal.

אתה מתכוון ל-metal האלטרנטיבי העכשווי?
כן, Seven Dust, Deftones, Tool, Fear Factory, Incubus. אבל עדיין Dream Theater הם אחת הלהקות האהובות עלינו, אנחנו גם אוהבים את האלבום האחרון שלהם.

האם ידוע לך שסצנת ה-metal עכשיו מוצפת בלהקות המנגנות metal ישן. האם אתה חושב שזה יעלה וישלוט?
אני לא חושב שזה ישלוט, כי רוב ה-metal מבוסס על קהל צעיר שהוא צועד עם הזמן וחשוף לאופנות חולפות. כרגע, ה-metal האלטרנטיבי מצליח יותר מכל הבחינות, אז אני לא רואה השתלטות של metal ישן בארצות הברית. אני חושב שזה קטע יותר אירופאי, שיחלוף אולי בעוד כמה שנים. אני לא כל כך יודע מה קורה באירופה.

מה העיסוקים שלכם? או יותר נכון, מאיפה הפרנסה?
אני למשל מורה לפסנתר. הגיטריסט הוא בתחום המחשבים. אפשר להגיד שאצלנו כולם עובדים - מסוכן מכירות ועד מכונאי משאיות. אני חושב כשגדלים והחיים כבר לא צחוקים ושטויות, מאד קשה להחזיק מעמד. ואם אתה עובד ויש לך משפחה, זה קשה לתת זמן ללהקה, אז זה מראה כמה אתה מסור למוסיקה וללהקה.

מאיזו מדינה אתם?
קולורדו.

יש עוד להקות מפורסמות משם, נכון?
כן, Psycho Drama, Leviathan, Joe Panlen.

הופעתם מחוץ לארה"ב?
לא.

יש מדינות שרציתם במיוחד?
כל המדינות בעולם.

מי כותב את הטקסטים שלכם?
הזמר כותב אותם, הם על חוויות שעבר ועל נושאים חברתיים.

אתם רוצים להגיד משהו לעולם?
כן, תבדקו אותנו באתר שלנו באינטרנט http://www.thequietroom.com.

כמה זמן עבדתם על החומר לאלבום?
שלוש שנים.

כמה זמן הקלטתם את האלבום?
שלושה חודשים, בסופי שבוע.

התוצאה מעולה!
תודה ומאד היינו רוצים להופיע בישראל.

תודה ולהתראות!!!
מאור אפלבוים

SUPERFAN

Ivan Rosario, בן שלושים מאנגליה, אובססיבי בענייני חסידי הרוק Kiss. קפצנו להצצה חצופה...

"אני מעריץ אותם מאז שהייתי בן עשר" מתחיל Ivan. "עכשיו כשהגעתי לגיל שלושים, נע תחום האוסף שלי בין רדיו לבובות מזמרות בגודל 1.2 מטר. לראשונה ראיתי את Kiss באצטדיון וומבלי ב-1981, ואפילו נסעתי בשנה שעברה לפריס לסיבוב של ה-"Psycho Circus". אבל עכשיו, מאז שהלהקה הכריזה השנה על התפרקותה (!) - למרבה הצער, אני מחפש תרפיה. כמו שאתם יכולים לראות בתמונה, יש לי תלבושת של Gene Simmons, כולל מגפי הפלטפורמה וגיטרת "גרזן". כמו כן, עשיתי שלט מושלם של Kiss בגובה של 1.2 מטר, עם מאה-ששים נורות פלאש. אפילו לבן שלי יש בובת Kiss משלו.

על כל פנים אשמח אם תראו את האוסף שלי לקוראי MH ותוכיחו שהצבא של Kiss- חי וקיים!"

אם אתם מעריצים של להקה אחת והיא הכל לגביכם, אנא כתבו ל: Metal Hammer ת.ד. 52043 תל אביב 67212

האם זו אותה הלהקה? בעוד Iron Maiden מתכוננים להוציא את האלבום "Brave New World" שכולם מצפים לו בלהט, MH נפגשים פנים מול פנים עם הסולן Bruce Dickinson לדבר על כל הדברים שהם metal ועל המסע האישי שלו רב-התלאות. אני חייב להודות שאני קצת מתוח ודואג להתחיל את הכל שוב, מכיוון שהקיץ האחרון היה כל כך טוב. וזה לא היה מאולץ. זו היתה רק בריזה. הפעם הציפיות של כולם מולאו, מכיוון שהם ראו אותנו בפעם שעברה והם יודעים כמה טוב זה יכול להיות - והם הוציאו אלבום. ההופעה הראשונה היא מול שלושים-אלף איש וזה מרגש.

Bruce Dickinson נח במלון Parisienne המפואר, והוא מפזר את מחשבותיו הרגעיות לגבי השלב הבא במסע הצלב של Iron Maiden מטעם אגודת ה-metal. כשנודעו לראשונה לצאן מרעיתו החדשות על חזרתו של הסולן, כשלצדו הגיטריסט Adrian Smith, בינואר 1999, למרות שלא בדיוק הוא שולח גלים של הפתעה דרך העיתונות,הוא התקבל בברכה על-ידי המעריצים הנואשים למישהו שתהיה לו אחיזה יציבה על הז'אנר המבולבל, ושיחזיר אותו הכי קרוב שאפשר - לתהילה של שנות ה-80' המוקדמות.

השאלה היתה, ועדיין, האם Iron Maiden (שהוקמה ב-1976 על-ידי הבסיסט Steve Harris) היא הלהקה שתצליח לעשות זאת? האם עדיין יש להם את מגע הקסם? אין ספקות לגבי מעמדם של Maiden בעולם ה-metal. היא אחת הלהקות היחידות שהכו אקורדים מטאליים, ובמהלך חמישה-עשר אלבומים הם בצדק תפסו את מקומם בין האגדות של הז'אנר. אך אם זה כך, מדוע שיישאר אפילו סימן שאלה קטן בנוגע לתוקף הנוכחי שלהם? אחרי הכל, אם Led Zeppelin יתאחדו מחר, כל אחד והכלב שלו יאוננו בטיפשיות.

הנקודה הזאת נתונה לויכוח ותאמינו לי זו נקודה שידונו בה זמן-מה. לדעתי, Iron Maiden היו כנראה עד 1988, להקת ה-metal הטובה בבריטניה, עד "Seventh Son Of A Seventh Son"- אלבום שעד היום מפאר את הפטיפון שלי. אחרי זה, יכולתי למצוא מעט מאד הנאה בין העמימות והאיטיות שהיו כמו באלבום "No Prayer For The Dying" (1990), "Fear Of The Dark" (1992) והיו שם מספר רב של מנחות בהופעות חיות, לפני עזיבתו הסופית של Bruce ב- 1993- כל זה נראה כלא יותר מחליבה מעייפת של Maiden, לפני שהשתלטה האי-ודאות של Maiden בעידן שאחרי Bruce Dickinson.

בנתיב של Bruce הלך Blaze Bayley, לשעבר סולן להקת Wolfsbane, שלו ציפתה דרך קלה. למרות האלבום "The X Factor" מ-1995 שהחדיר קצת להט ללהקה, שבהחלט היתה זקוקה לו, וכך גם "Virtual XI" שנמצא מעודד, אך אף אחד מהם לא היה Median קלאסי אמיתי. הידיעה על עזיבתו של Blaze חילחלה במשרדי המגזינים הרבה לפני ההודעה על חזרתו של Bruce זהו העידן האחרון של חוסר הוודאות ושל חלק מהאמנים היומרניים שבמידה מסוימת דרסו את האגדה הנקראת Maiden. למרות משמעות ההכרזה על חזרתו של "ההרכב הקלאסי", פלוס, כמובן, הגיטריסט Janick Gers (שהצטרף ללהקה ב-1990), המעריצים אולי חגגו, אבל העיתונות היתה יותר צינית. עבור Iron Maiden, הלהקה שדרך החביבות שלהם והנורמליות המוחלטת שלהם כבחורים, ועם קצת ניהול חריף, הובילה את העיתונות לצידה. כל זה בטח הגיע כהלם, ואכן, בהמשך יציין Dickinson שאכן כך היה.

יהיה אשר יהיה, העובדה נשארת שלמרות הצלחתו המסחררת של סיבוב ההופעות העולמי (העולם פחות ישראל), Maiden צריכים לספק משהו מאד מיוחד. הופעה בפריס שבה נוכחו עיתונאים בספטמבר שעבר, הראתה שהאש עדיין לא כבתה, אבל האם הם יוכלו לשלהב אותה מחדש באלבום הזה? "זה היה מאד טוב למעשה" אומר Dickinson על המעבר האחרון של Maiden בסטודיו. "הקשבת לאלבום?" בהחלט הקשבתי. "זה אלבום נפלא" הוא ממשיך במהירות. "אני חושב שזה הולך להיות הרבה יותר ממה שהאנשים מצפים מ-Maiden".

Bruce Dickinson, הוא איש עם מעט ספקות לגבי היכולות שלו. לאמיתו של דבר, יש שיאמרו שהוא יכול לפעמים להיות איש עם יותר מדי אמונה לא במקומה לגבי עבודותיו. אבל בל נשכח שהאיש הזה, שפעם בהתקף זעם, השליך סלט חריף (כן סלט חריף!) על אחד הכתבים של MH, שעם צאתו של פרויקט הסולו של Dickinson, "Tattooed Millionaire", העיז להציע לזמר שכדאי שלא יוותר על העבודה היומית הרגילה שלו. לידיעתכם, המשפט הזה הגיע מכתב אחר ואיך שלא תסתכלו על זה, מעולם לא התפעלתי כל-כך מעבודות הסולו של Bruce.

בכל אופן, Dickinson , כמו שאר חברי Maiden, הוא בחור שמח ונעים לשהות בחברתו. ולמרות חוצפתם של כמה (בהמשך, כשאני מעיר שבאלבום החדש הקול של Bruce הוא כנראה הטוב ביותר מאז "Seventh Son...", הוא מדווח במהירות ש"למעשה זה הרבה יותר טוב מזה, כנראה שזוהי השירה הטובה ביותר שעשיתי מעולם"), ה-Bruce Dickinson שאני מדבר איתו כיום הוא רגוע, אדם יותר שקול. עדיין יש שובבות בעיניו, אבל השיחה היא יותר "עלינו" (Maiden) מאשר "אני". לא קשה לראות מדוע Steve Harris, הנמסיס של Maiden בשביל Dickinson- קיבל אותו חזרה ללהקה.

"בכל שיר ושיר יש המון עומק" מתרברב Bruce, באלבום הבא של Maiden, "Brave New World". "והדבר הנחמד הוא לא רק הבניה של החומר עצמו, אלא גם של העצמה של הנגינה שמעולם לא היתה דומה לאף אלבום של Iron Maiden, מכיוון שאף פעם לא עשינו אלבום חי. הפעם הכל הוקלט חי, ומעולם לא עשינו זאת קודם לכן. זה מראה שהעוצמה ישנה שם, מכיוון שזה היה לוהט כשעשינו את זה. והיה לנו את Kevin (Shirley-המפיק) שהפך את הכל לאפשרי. Kevin היה המקדם והמסייע הנפלא של הכל ועשה עבודה מצוינת."

האמון של Bruce ב-"Brave New World" הוא במקומו. עד שתקראו מילים אלה, הסיכויים הם שכבר שמעתם את "The Wicker Man", הסינגל הטוב ביותר שהלהקה הוציאה מזה שתיים-עשרה שנים (יצא ב-8 למאי על-ידי EMI). זוהי חתיכת פצצה-קליטה הבנויה על פזמון יציב ומקצבים מדודים. הגיטרות מזנקות מתוך המיקס, קולות הסירנה של Bruce, החותכים את האוויר בברור - חוזרים למיטבם, בעוד המקצב הצמוד של המתופף Nicko McBrain, שומר על מסלול קבוע.

למרבה האירוניה, אין יותר מדי צלילי בס הדוהרים שהפכו לסמל מסחרי! שאר האלבום ממשיך בהתאם. יצירות metal כמו "Ghost Of The Navigator" ו-"The Nomad" מתערבבים עם נטייה יותר ל-progressive, "Blood Brothers". בסגנון כמו של הפרסומת לבנק בטלוויזיה זה ענק וזה מרשים. כשהם נקראו לספק Maiden, הם השתמשו בקלף הניצחון שלהם והקליטו כנראה את האלבום הטוב ביותר מאז "Piece Of Mind" מ-1983.

"זוהי נקודת האזכור שאני משתמש בה, "Piece Of Mind", מסכים Bruce "אני הולך מעבר ל-"Seventh Son Of...". זה היה אלבום די טוב, אבל אני חושב שהחומר היותר קלאסי של Maiden היה כולו כבר קודם לכן. אפילו ב-"Powerslave" (1984) זה התחיל קצת להתקרר. "Piece Of Mind" מייצג עבורי את הערבוב האולטימטיבי הנכון של הלב והראש של Maiden. "Seventh Son..." היה מאד טוב אך בכל זאת מחוץ לזה. החושים שלי הולכים יותר עם "Piece Of Mind". זהו אוסף של שירים שנוגנו עם המון דם וביצים!!

אבל זה לא הופך את השירים לפחות מתוחכמים או נפלאים, וגם לא מפריע לרעיונות להיות מעניינים. זה נשאר במסגרת של Maiden ועדיין יש כמה דברים שיפתיעו אנשים, כמו ב-"Blood-Brothers" ודברים כאלה. אני מעריך שזהו אלבום שכל מעריץ של Maiden צריך שיהיה לו, אבל הוא לא בהכרח האל־בום שלו הם מצפים."

אז מהו באמת הדבר ש-Dickinson מאמין שהאנשים מצפים לו? "זה תלוי במה שאתה מקווה לו, כלומר, כמה ציני אתה רוצה להיות לגבי הלהקה", הוא מחרחר. "יהיו מעריצים ציניים שיחשבו: 'אהה...כן, הם ינסו לשנות קצת לחנים, ינסו להיות מודרניים ויעשו שירים בני שלוש דקות'. אבל זה לא קרה, ואנשים אחרים - פשוט יקוו שלא נשמע מביכים (צוחק).

מה שאני אוהב באלבום הזה הוא, שאני לא חושב שאתה יכול לייחל למשהו יותר טוב מזה. ישבתי וחשבתי על חלק מהשירים היותר ארוכים, כמו "The Nomad" וכאלה, מכיוון שכשעבדנו על הכתיבה ועל הקדם-הפקה ו-Steve בא אלי עם "The Nomad" ועם עוד שני שירים ארוכים, אמרתי לו 'הממ... אני מקווה שאלה יעבדו', ולא ישמעו יותר מדי מנופחים ומפוצצים - צריך רק שיר אחד כדי לפוצץ אלבום'. אבל זרמתי עם זה וזה יצא נהדר. "Nomad" הוא אחד הלהיטים פשוט נפלא. באותו זמן אנשים אחרים היו מודאגים מ-"Blood Brothers", שאותי הוא מעולם לא הדאיג. אני אוהב את השיר הזה. הייתי במצב של 'חכו, איפה החליל שלי?'."

"Blood Brothers". אהה... כן, מאד Jethro Tull. יכול להיות שזה ייפול כהלם על metalheads רבים, למרות זאת גם Steve Harris וגם Bruce Dickinson הם מעריצים גדולים של progressive rock.

"Steve כתב את כל השיר מההתחלה ועד הסוף, ואז מסר אותו לידי לשיר אותו וחשבתי 'כמה זמן אתה רוצה שאני אעמוד על רגל אחת?'", נחנק הסולן, מעיר הערה לגבי המוניטין של Ian Aderson הסולן של Jathro Tull על הופעותיו בעודו עומד על רגל אחת. "אהבתי את זה מאד. אפילו נוכח העובדה שזה נכתב הכי Ian Aderson שיכול להיות, אבל זה ממש פיצוץ. אני אוהב את השיר הזה. אבל כן, נקראנו להקליט (את האלבום). כשעשינו את זה חי, בעשרת או שנים-עשר הימים שבאמת העברנו בלעשות זאת. זו היתה אחת התקופות מעוררות ההשראה שעברתי בעשר השנים האחרונות."

אולי הגורם המוסיף את פקטור ה-X החמקמק לעיתים ב-"Brave New World", הוא מפיק הסאונד Kevin Shirley שלוקט על-ידי ששת חברי הלהקה - פשוט מדהים. "Maiden מעולם לא הושפעו ממפיק חיצוני, חוץ מ-Martin Birch ועל-כל-פנים הוא תמיד היה בסביבה," מציין Bruce, בהסכמה ברורה. "ראינו כמה מפיקים שונים ו-Kevin היה מספר אחת ברשימה. יצאנו לשתות כמה בירות עם שלושה או ארבעה מפיקים, וכשזה הגיע ל-Kevin, הוא ראה אותנו ב-LA ב-Greek Theater. יצאנו לאכול ארוחת צהרים איתו ועם John Kalodner (מנהל Portrait, חברת התקליטים האמריקאית החדשה של Maiden), ושאלנו אותו מה הוא הולך לעשות על-מנת שנשמע נפלא, הוא אמר שהסאונד שלנו מדהים ושאנחנו לא ממש צריכים לשנות משהו - 'פשוט צריך להכניס את זה לאלבום, ומעולם לא עשיתם את זה בעבר'. הוא אמר שמעולם לא הצלחנו לתפוס את זה באף אחד מהאלבומים שלנו. אנחנו אמרנו 'אנחנו לא יכולים לעשות אלבומים חיים' והוא אמר 'אני המפיק, תבטחו בי, אתם כן יכולים. יש המון סוגים של טכניקות שאתם יכולים להשתמש בהן ואנחנו פשוט נעשה את זה חי. נקליט כל דבר, כל פסיק'. ואז אמרנו, 'OK, בואו נעשה זאת' וזה בעצם מה שקרה."

אם האלבום הזה הוא מה ש-Dickinson טוען, שהוא אחד מהקלים שהוא עבד עליהם, האם הוא יכול לדלות מהעבר שלו חוויה דומה. כן, הוא יכול, ללא היסוס.

"האלבום "The Number Of The Beast" (הבכורה של הסולן עם הלהקה ב-1982), מכיוון שכולם קפצו למעלה ולמטה משמחה על כל מה שעשינו באלבום הזה. פשוט שתינו בירות עד חמש לפנות בוקר והקשבנו לו, מכיוון שהוא נשמע ענק. האלבום הזה נעשה בחמישה שבועות, ההקלטות והמיקסים."

ומה מן הצד השני של המטבע?
"הממ... הגרוע ביותר לגבי היה "Somewhere In Time" (1986), הוא נזכר. "למרות ששרתי באלבום הזה, לא ממש הייתי שם. פשוט החלטתי להירגע ולהיות רק הסולן לזמן מה, אבל זה היה מאד קשה להרגיש שאני לא חלק מתהליך היצירה. מצאתי שזה מאד מתסכל. אבל אחרי זה הגיע "Seventh Son...", אז זה היה בסדר"

אם "Somewhere In Time" הוכח כנקודת ההתחלה של חוסר שביעות-הרצון של Dickinson מ-Iron Maiden, להבת אי-שביעות-הרצון המשיכה לבעור, למרות כיכובם ב-Donington ב-1988 (הוערך שיותר ממאה-אלף מעריצים הגיעו), וההחלטה שלו לנטוש את הספינה חמש שנים מאוחר יותר, הגיעה בעקבות האמונה הרווחת ש-Maiden היו במין שגרה (או, כמו שצוין קודם, שני האלבומים האחרונים שלו עם הלהקה - לא היו כל כך טובים). מה שלא יהיה, העיתונאים תמיד משתוקקים לסיפור על פירוק, ובמהלך שבע השנים האחרונות בנו מחלוקת ברורה בין הבריות, כשהם נשענים לאחור, Harris ואגודת האנרגיה, וסולן לא ממושמע. אז, בואו ניישר את ההדורים... עד כמה גרוע באמת הפכו הדברים ביניהם למעשה?

"אוו... היה לי את זה כל היום," אומר Bruce ומסתכל לשמיים. ציינתי שזה נשאר אחד הגורמים העיקריים בכל הסגה של Maiden. "אני לא חושב שהם הפכו לממש גרועים" הוא מתחיל. "לגבי רע - הם מקלות בייסבול עם עלות השחר - זה רע. אני מתפתה לשקר בעניין הזה ולומר שזה לא היה אפילו גרוע (צוחק), אבל זה בסדר. איך שאני רואה את זה, מערכת היחסים ביני לבין Steve ממש לא השתנתה הרבה בעשרים השנים המוזרות האחרונות. ברור שאנחנו אנשים שונים לחלוטין. אני ו-Janick, אתה יכול כמעט להיות בטוח, אותו פאב, שבת בלילה, שמים מוסיקה ב-jukebox. אנחנו מתחברים. Steve מעולם לא עשה זאת עם אף אחד מהלהקה, מפני שהוא בבסיסו אדם די ביישן.

כשהקלטנו את האלבום גרנו כולנו באותן דירות, חמשתנו, Nicko היה צריך לחזור למיאמי. צצתי באולפן כל יום ובילית עם Steve ו-Kevin, וזה היה מגיע לסוף הישיבה, בערך בשמונה. Steve היה הולך הביתה ואני ו-Kev היינו הולכים לפאב לשתות בירה. אז Jan היה מופיע בערך בתשע, שותה בירה ואז היינו הולכים הביתה לישון. וזה קרה כל יום. בערך כל שבועיים Steve היה מצטרף אלינו לבירה. חוץ מזה הוא היה יושב בחדר שלו עם האינטרנט. ולפני האינטרנט הוא היה יושב בחדר עם הוידאו שלו ורואה סרטים. זה מה שהוא עושה. עכשיו יש לי ששה ימים כדי להתראיין בכל אירופה" הוא ממשיך. "שאר הבחורים מסתובבים בשלושה צוותים של שניים. כולם רוצים לדבר עם Steve וכולם רוצים לדבר איתי. הם לא יכולים לדבר עם שנינו באותו זמן, אין בזה שום ערך, אני בסוף אמצא רק את עצמי מדבר. Steve יצא עם Jan, ו-Jan מדבר בעיקר. Steve לא אוהב להתראיין. כשחזרתי הוא אמר 'תודה לאל שחזרת ללהקה, אתה תוכל לקחת עלייך את כל השיחות עם האמריקאים'. ואני עושה זאת, ואת יפן ואוסטרליה - לא אכפת לי. אני סולן הלהקה וזה בא כחלק מהטריטוריה. אנשים קוראים יותר מדי בנושא הזה. כן אנחנו אנשים שונים וכן אנחנו מסתדרים. אם לא היינו מסתדרים, אז האלבום הזה לא היה כל-כך טוב. לא הייתי יכול להיות חלק מהלהקה עם Steve, אם לא הייתי מסתדר איתו ומכבד אותו."

אם זה מיישר את ההדורים בנושא הזה, עוד לפיד פוטנציאלי מצד Maiden הוא חוסר הפעילות בארץ מולדתם מאז שהתאחדו. הסתובבו שמועות בבריטניה על זה שחוסר ההופעות בבריטניה הוא בגלל המסים. Bruce רואה את הבעיה במקום אחר. אנחנו העיתונאים....

"צפינו בסצינת ה-metal בבריטניה, ואת המחזוריות של קוסמי ה-metal הבריטיים שבהדרגה נופלים, והם ירדו מטה עד לנקודה מסוימת. באותו זמן, לא נעלמה מאיתנו העובדה שהנפילה המחזורית גם הכילה תשוקה להסתייגות מכל מה שהיה זקן יותר מחמש דקות וקידם המון להקות חדשות נהדרות," הוא מציין. "אין שום דבר רע בלקדם להקות טובות, אבל בשורה התחתונה הם סיימו עם ערמות של ח'רה. נראה שהיו ים של שינויים בחודשים האחרונים, ובהחלט, במקרה של מגזין אחד, הגישה כלפי Maiden השתנתה בצורה משמעותית, אז עכשיו קיבלנו עמודי שער ומחויבות שהם יתמכו בנו. ואתה יודע מה? אני מוכן להתערב שהמחזוריות תעלה למעלה. ללא כל ספק קיימת גם הבעיה שהעורך יבוא ויאמר 'אוו... אנחנו לא אוהבים את זה ואנחנו עומדים לשבור את הלהקה הזו, כדי שנוכל להיות הבוסים', ואני חושב שזוהי גישה נפשית. הם לא אוהבים שמישהו יהיה כל-כך פופולרי עד כדי שיוכל להכתיב להם. האמת היא ש-Maiden מעולם לא היו לא-הגיוניים בעבר. למעשה Maiden יצאו מעורם כדי לקדם metal בכל מקום בכל דרך שיכולנו. זה מוזר שהיינו צריכים להיות מופלים לרעה בצורה כזו."

Iron Maiden ינגנו ב-Earl's Court בלונדון, בפעם הראשונה מאז שובם של Dickinson ו-Smith, ביום שישי, ה-16 ליוני, כחלק מהסיבוב הקצר שלהם- "Metal 2000". כל הכרטיסים נמכרו.

Bruce מציין שבעוד שב-Donington היתה אפשרות, הלהקה דחתה את הרעיון לקיים את האירוע ביום שאנגליה ישחקו נגד גרמניה כחלק ממשחקי ה-Euro-2000 (17 ליוני). הוא, בכל מקרה מודה ש-Maiden בוחנים את האפשרות לקיים הופעות קטנות ברחבי אנגליה לקראת סוף השנה. אחרי שנה וחצי שהשאירו את ארץ מולדתם מחוץ לתחום, Iron Maiden מעונינים לשנות את הכלל במחצית השניה של שנת 2000. ותאמינו לי, שעם אלבום כמו "Brave New World" באמתחתם - שווה לחכות. אך האם Bruce רואה משהו מצחיק, או עצוב אפילו, שבשנת 2000, שניים מאלבומי הרוק המובילים של השנה, עומדים להיות -האלבום החדש שלהם ונתמכים במעלה המדרגות AC/DC עם "Stiff Upper Lip"?

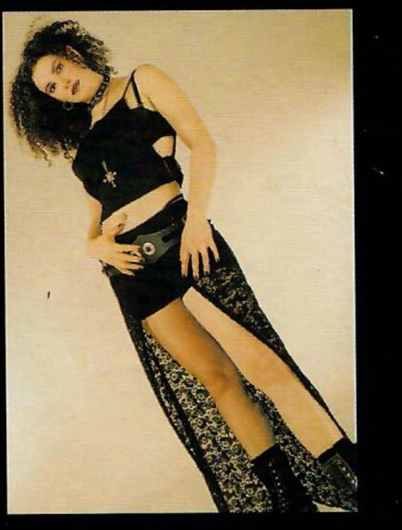
"אני חושב שזה ממש מצחיק", הוא מגחך. "זה כל מה שאני יכול לומר באמת, זה גאוני. רחוק מלהיות משהו שאני אתנגד לו, סקסיסטי או לא מדויק פוליטית, אבל לא אכפת לי איך אנשים מבוגרים מגיעים לזה, כל עוד זה רוק. הייתי מרוצה באותה מידה אם Rage Against The Machine , או כל מישהו אחר, היו שם עדיין. אני לא צר-עין לגבי ההצלחה של כל אחד".

אז, האם באמת המשמעות היא ש-Iron Maiden תהיה הלהקה שתציל את ה-metal? אל תהמרו נגד זה, והפעם, אף אחד לא יהיה צר עין לגביהם. זה באמת טוב שיש אותם שוב.

PowerSymphony

לאלה שעדיין לא מכירים את Power Symphony, ספרי לנו קצת על ההיסטוריה של הלהקה.
הלהקה הוקמה על-ידי ב-1991 ועל ידי הגיטריסט Marco Cecconi ואחרי זמן מה הקלטנו דמו שקיבל ביקורות מעולות במגזינים באיטליה. אחר כך קיבלנו חוזה בחברה האיטלקית Northwind שהוציאה את אלבומנו הראשון "Evillot". ואז, בעקבות אלבום פרומו נוסף שהוצאנו, זכינו לחוזה בחברה גדולה יותר - Pavement Music, חברה שדאגה להקלטת אלבומנו החדש "Lightbringer".

הקלטות הדמו שלכם זכו לאיזשהי הצלחה מחוץ לאיטליה?
לא! הקלטות הדמו שלנו לא זכו להשמעות מחוץ לאיטליה.

אלבומכם החדש הוא אלבום concept שאמור לספר איזה סיפור?
לא ממש - כל שיר עומד בפני עצמו ואין שום סיפור אבל באלבום כלול השיר "Never Dream Of Goodness" שהוא למעשה שיר המשך לשיר "Evillot" מאלבומינו הראשון.

אני חייב להודות שאהבתי את העיבודים והסאונד של האלבום. מי אחראי להפקה?
כשהגענו לחברת Pavement נשאלנו אם אנחנו מעוניינים במפיק להקלטת האלבום וכשענינו בחיוב , שודכנו ל-Joey Vera (שהפיק כבר להקות מצליחות כמו Fates Warning ו-Armored Saint) והיינו מאד מרוצים מהתוצאה.

השירים באלבום הם מעין שירי פנטזיה - ממי קיבלתם את ההשראה לשירים שלכם?
ההשראה באה בדרך כלל מספרי פנטזיה-מדע בדיוני - אני מאד אוהבת ספרות מהסוג הזה ואין ספק שזה בא לידי ביטוי בשירים שלנו.

הקלטתם שירים נוספים פרט לאלו שיצאו ב-"Lightbringer"?
הוקלט קטע אינסטרומנטלי שהחלטנו לא לכלול באלבום - אבל מי יודע, אולי עוד נשתמש בו בעתיד...

BRINGING THE LIGHT

בעקבות הצלחתן של להקות מטאל איטלקיות כמו Rhapsody ו-White Skull, אשמח להכיר לכם להקה חדשה וטובה נוספת Power Symphony. לקראת צאת אלבומה החדש "Lightbringer", קיימתי שיחה עם הסולנית Michela D'Orlando

האלבום די קצר יחסית לאלבומים שיוצאים היום - 7 שירים בסך הכול, מדוע לא הכנסתם עוד שירים?
אכן הוא די קצר, אחרי האלבום הראשון שכלל שירים די ארוכים החלטנו שבאלבום הזה נכתוב שירים קצרים יותר ולא הרגשנו צורך לכלול עוד שירים; לא תיזמנו כל שיר - כשהרגשנו שאלבום גמור מבחינתנו החלטנו שזהו - זה האלבום, נוציא אותו כמו שהוא למרות שטכנית ניתן היה לדחוס עוד מוסיקה.

מדוע החלטתם לחתום חוזה עם Pavement Music? זו חברה אמריקאית ביסודה שאינה מייצגת כמעט להקות power-heavy metal.
אחרי שהוצאנו את "Evillot" קיבלנו הצעות ממספר חברות אירופאיות והחלטנו שתנאי החוזה של Pavement מתאימים לנו יותר, מה גם שהם אהבו את המוסיקה שלנו ופירגנו לנו. למעשה ל-Pavement יש כיום גם נציגות אירופאית - דבר שמקל עלינו מאד.

שאלה סטנדרטית למדי - מאילו להקות אתם מושפעים בעיקר?
התשובה הסטנדרטית היא שקשה לענות על כך - כל חבר בלהקה מושפע מאמנים שונים.
אני אישית אוהבת מאד מטאל משנות ה-80 : להקות כמו Iron Maiden ,Candlemass ,Ozzy Osbourne וגם להקות חדשות למדי -Blind Guardian ו-Nevermore ואולי קצת גם להקות death.

זמרת נשית היא תופעה קצת יוצאת דופן בעולם המטאל - הכניסה לעולם הזה לא נראתה לך קצת מוזרה או שהשתלבת בטבעיות?
כן , אני מודעת לזה - זה היה עוד יותר נדיר, במיוחד בתחילת דרכי המוסיקלית, לשמוע קול נשי בלהקת מטאל, אבל ידעתי תמיד שזה מה שאני רוצה לעשות. זה נראה לי מאד טבעי מבחינתי - אז הלכתי על זה.

לקחת שיעורי מוסיקה או פיתוח קול לפני שהחלטת להיות זמרת?
כן, אחרי הדמו שהוצאנו ב-1995, החלטתי לקחת שיעורי שירה ולהיכנס יותר ברצינות לעסקי המוסיקה.

קיימת לאחרונה פריחה מוסיקלית בלהקות מטאל אירופיות, בפרט באיטליה, להקות כמו White Skull ו-Rhapsody, מה יחסך ללהקות האלה?
למען האמת אנחנו לא ממש בעניין ה-Italian heavy metal. הלהקות שהזכרת הוקמו פחות או יותר באותו הזמן שאנחנו הופענו ואנחנו לא ממש עושים את אותה מוסיקה שהם עושים - הייתי מגדירה אותנו יותר כלהקת power metal. אנחנו לא ממש בקשר איתם, אולי קצת עם להקות איטלקיות פחות ידועות באירופה שיוצא לנו לפגוש בחדרי חזרות. אבל, בסך הכול אני מאד מרוצה מההצלחה של להקות איטלקיות באירופה ובעולם כולו.

אתם בסיבוב הופעות עכשיו?
אי אפשר לקרוא לזה סיבוב הופעות - כרגע אנחנו מופיעים רק ברחבי איטליה, כמופע חימום ללהקות ידועות יותר.

ומה בקשר להופעות מחוץ לאירופה?
אנחנו לא ממש יודעים - אנחנו די תלויים כרגע ב-**Pavement Music**, הם הבוסים שלנו והם מנהלים לנו את ענייני ההופעות - הם עובדים עבורנו עשרים וארבע שעות ביממה על-מנת לקדם אותנו בעולם ולארגן לנו הופעות.

עוד משהו שרצית להוסיף לאנשי המטאל בישראל ?
אני מאד מקווה שיאהבו את האלבום החדש "Lightbringer" ומקווה שנתראה בקרוב!

גם אני - תודה ולהתראות
ביי.

בועז בר לוי

בשהגענו לחברת Pavement נשאלנו אם אנחנו מעוניינים במפיק להקלטת האלבום ובשענינו בחיוב , שודכנו ל-Joey Vera (שהפיק כבר להקות מצליחות כמו Fates Warning ו-Armored Saint) והיינו מאד מרוצים מהתוצאה.

---

the WACKEN OPEN AIR 2000 CHALLENGE

ענו על שתי שאלות פשוטות אלו שילחו בדחיפות לכתובת המערכת. 5 הראשונים שיענו נכונה יזכו בדיסק כפול-
Best of WOA

איזו להקה היתה המופע המרכזי ב-WOA בשנה שעברה?

באיזו שנה התקיים הפסטיבל הראשון ב-WACKEN?

FLYING HIGH AGAIN

Nashville Pussy מאיימים לכבוש את העולם הקיץ - והם גם רוצים לצאת לסיבוב הופעות שימומן על ידי Metal Hammer. לא, ברצינות, הם רוצים. מה עוד, לגיטריסטית המובילה Ruyter Suys לא איכפת בכלל מי מכיר אותם. "לצאת לסיבוב הופעות מטעם Metal Hammer יכול להיות מגניב מאד," היא אומרת. "אנחנו רוצים להופיע כמו שצריך. עד כה עשינו שתי הופעות בלונדון, ובשנה שעברה ניגנו ב-Carling Weekend Festival. יש חגיגות רבות שאנחנו צריכים לחגוג שם." Ruyter Suys היא החצי הנשי השני ב-Nashville Pussy - למעשה רוב האנשים לא מפסיקים לפזול לעבר הגיטריסטית המטורפת והחברה שלה, הבסיסטית Corey Parks, זה יהיה צודק לומר של-Pussy הזה יש ארבעה נכסים מאד ברורים אוו... ושני מוזות גבריות - הסולן Blaine Cartwright והמתופף Jeremy Thompson.

האם זה סקסיסטי? טוב, כן, אבל רק עד לנקודה מסוימת, מכיוון ש-Nashville Pussy לא מניפים את דגל הפמיניסטיות ברוק. הם פשוט רוצים להמשיך לעשות חיים ולעשות מסביב עוד מוסיקת groove grind מלוכלכת ונמוכה. זוהי מוסיקה בסגנון המקל־קל מסיבות אתם מכירים אותם, נכון - ממשיכים לומר לנו שאסור להתיר את זה במילניום החדש. או כן? אז מה אתם מעדיפים: קורטוב של פסימיזם או מנה של מה שמניע את Nashville Pussy? וקבוצה זו לא מעריכה הורסי מסיבות.

"אתה יודע בשנה שעברה הינו מועמדים בתחרות פרסי הגראמי," שואגת Ruyter (לדבר בשקט לא נמצא במדריך של Nashville Pussy). "היינו מועמדים בקטגוריית 'מופע ה-heavy metal הטוב ביותר'. אני יודעת שהרבה אנשים נדהמו שבכלל הגענו לשם, אבל אף אחד לא יכול היה להיות מופתע יותר מאיתנו. גילינו את זה כשעיתונאי, שאנחנו מכירים, התקשר והשאיר לנו הודעה המספרת על המועמדות שלנו. חשבנו שעובדים עלינו, אבל אז לאט האמת התגלתה. הלכנו לטקס הענקת הפרסים ואתה יודע מה? זה היה כל כך משעמם!!! כל האנשים האלה עשויים היטב ובכל זאת אף אחד מהם לא באמת נהנה. והמסיבות לאחר מכן, אאאררגגג... כולם עמדו שם מסביב משוחחים שיחות נימוסין, עדיין לבושים במיטב חליפותיהם ושמלותיהן, מסתכלים מעבר לכתף שלהם לראות מי עוד נמצא בחדר. והם קוראים לזה מסיבה? בכל מקרה, באחת המסיבות המתופף שלנו החליט להתפשט ולקפוץ לתוך הבריכה.

הוא ראה את כל הסרטים הללו שבהם בן אדם אחד קופץ וכולם קופצים אחריו. נחש מה? אף אחד לא הצטרף אליו. פשוט התעלמו ממנו. האנשים הללו זקוקים לזריקת rock'n'roll. הם צריכים ללמוד איך להנות מהחיים."

Nashville Pussy הם מטורפים מהסוג הגדול מהחיים, הדם הזורם בעורקי המוסיקה שכולנו מכירים ואוהבים. Ruyter היא אישיות שלא ממש נכנסת לחדר בסערה, ומדהימה את כל החושים המוצגים בלבביות. ואם יש כאלה המאמינים שנשות ה-rock'n'roll צריכות להופיע עם מגע של צניעות, אז להם יש כבר תשובה: בעיטה מהירה ישר למפשעה.

"נחש מה? סוף סוף ראינו את עצמנו בטלוויזיה בטקס הגראמי. עברה כבר שנה, אבל סוף סוף מישהו הראה אותנו עולים לשם" - מתלהבת הגיטריסטית. "אתה יודע מה הם גרמו לי לעשות? לכוון בעיטה למצלמה. היי, נראיתי נהדר!"

אבל יש צד רציני ונחוש ל-Pussy הזה. אולי הם לקחו את הפילוסופיה של David Lee Roth, פילוסופיה של שרפת נר משני הצדדים בעודם לוקחים לפיד למרכז כמורה דרך לחיים, אבל שלא יהיה לכם שום ספק, הם דואגים לעסקים. ועכשיו העסקים נראים די טוב - חברת תקליטים חדשה, TVT, ואלבום חדש "High As Hell".

אז מה קרה עם Mercury? מי זרק את מי?

"אתה יודע, Mercury היו חלק מפירוק של תאגיד בשנה שעברה. ובתהליך ההתפרקות, לא רק שכל מי שאנחנו רגילים לעבוד איתו בחברה עזב או פוטר, אלא גם העבירו אותנו ל-.Island rec. עד כמה טוב זה היה? הם השאירו אותנו הרבה זמן תלויים באוויר, לגבי התוכניות שלהם עבורנו. קיבלנו המון פקסים כל הזמן הזה מחברת תקליטים, והיה להם גם עץ דקל כלוגו - אתה יכול לדמיין לעצמך דבר כזה - Nashville Pussy חתומה עם חברה שהלוגו שלה הוא עץ דקל? לא? גם אנחנו לא. פשוט רצינו החוצה, אבל לא יכולנו לזוז מכיוון שהיה לנו חוזה. אבל למרבה המזל, הכל הסתדר בסוף, מכיוון ש-Island החליטו שלהקה כמו שלנו לא מתאימה לפרופיל שלהם".

לא לקח הרבה זמן ללהקה לחתום על חוזה חדש עם חברה שיש לה הרבה יותר מסימפתיה ל-rock'n'roll. TVT היא אחרי הכל ביתם של Sevendust ו-The Unband. המכה הראשונה מהברית החדשה בין TVT/Pussy היא הוצאתו של האלבום "High As Hell" שיצא באמריקה ב-30 למאי (עדיין לא ידוע תאריך ההוצאה באירופה). אז הנחה אחת, שהאלבום החדש יראה את הלהקה עושה תפנית לכיוון יותר רגיש, יותר אקוסטי? כן, ממש.

"מה אתם חושבים שתקבלו באלבום הזה?

כן, יותר מהחומר המסעיר הזה. כלום חדש, כלום ניסיוני, רק rock'n'roll מסיבתי חזק. אז אם אתם לא יכולים להתמודד עם זה, אז אתם מאזינים ללהקה הלא נכונה. הבעיה היחידה שיש לנו עם האלבום הזה היא שסיימנו להקליט אותו בספטמבר שנה שעברה, אבל בגלל כל הבעיות עם חברות התקליטים, היינו צריכים להמתין עד עכשיו כדי להוציא את האלבום". שוב Nashville Pussy נזקקו לשירותיו של ה-Supersuckers, Eddie Spagetti לעזרה בקולות רקע.

"Eddie, כמו לנצח איתנו בסטודיו, מעשן את ה-weed שלו. כל פעם שאנחנו צריכים מישהו שיעשה איתנו קולות רקע, הוא האיש לעבודה. מעריצים שלנו יזכרו שהוא שר איתנו בגרסת הכיסוי ל-(Rose Tattoo's), Nice Boys (Don't Play" ("Rock'n'roll" הופיע כשיר בונוס באלבום הבכורה שלהם שיצא במהדורה מוגבלת 1998). הוא שר גם בכמה שירים מ-"High As Hell", אף על פי ששמו לא מוזכר".

אז עכשיו מגיע החלק הכיפי: יוצאים לדרכים, שם Nashville Pussy פורקים כל עול.

"אנחנו אוהבים להיות בדרכים. זה הבית שלנו, שם אנחנו מתעוררים לחיים. אנחנו פשוט אוהבים את כל החוויה. אפילו שלפעמים זה כרוך בקצת סבל. לדוגמא, כשהופענו ב-Carling Weekend Festival בשנה שעברה, נסענו בטנדר ששכרנו בלונדון מאיזה בחור ספק רוקר ספק פאנקיסט, בעוד כל האחרים נראו מגיעים במיניבוסים מיוחדים להופעות, מרווחים כפולים. בטח, הצלחנו לעשות כסף בסיבוב, אבל בפעם הבאה... היי, אנחנו נהיה באוטובוס גדול. לעזאזל עם לעשות כסף, יש הרבה יותר מזה ב-rock'n'roll, לא?!?!?"

טוב, יש מישהו שם שרוצה להתווכח עם הגיטריסטית הזועמת? תסלחו לי, אם Nashville Pussy חושבים ש-MH עומדים לפתוח את כספת הבנק שלהם כדי לשלם עבור אוטובוס הפאר שלהם, אז... יש ל-Nashville Pussy סיכוי בערך כמו שיש ל-Ruyter ול-Corey - סיכוי לשכנע אם-מנזר שהיא ויתרה על כל תענוגות הגוף. והנה רעיון לוידאו...

ALWAYS HAPPY, HAPPY HELLOWEEN

לא כולם מודעים לעובדה ש-Helloween היא אחת הלהקות הגדולות והחשובות היום באירופה. לא כולם יודעים ש-Helloween הוקמה כבר בשנת 1979 ובמקור נקראה בשם Ironfist. לא כולם זוכרים את השנים האלה. ומה שכן זכור לכולם הם שני האלבומים הנפלאים שיצאו ב-1987-1988: "Keeper Of The Seven Keys Part 1&2" אשר זכו להצלחה עולמית גדולה. הרבה השתנה מאז: המתופף שם קץ לחייו, Kai Hansen עזב, כך גם הסולן Michael Kiske. אך, שאר חברי הלהקה החליטו להמשיך והוציאו שלושה אלבומים נהדרים עם זמר חדש - Andi Deris (שהיה לפני כן הסולן של Pink Cream 69): "Master Of The Rings" "The Time Of The Oath" ו-"Better Than Raw". בשנה שעברה הוציאה Helloween אלבום covers בשם "Metal Jukebox". יום אחד פגשתי את Andi Deris באחד הפאבים בהמבורג וכעבור שבועיים נקבע הראיון.

טוב Andy, בא נתחיל עם Helloween. מה קורה עם האלבום הבא שלכם?

לא מזמן חזרנו מהמבורג, שם עבדנו כחודש וחצי על כל הסידורים. אחרי שבועיים, כשהיו בידינו כשמונה-עשר או תשעה-עשר שירים, הגיע Roy Z המפיק ואתו עברנו שוב על השירים. עכשיו יש לנו ששה-עשר שירים ברשימה ומתוכם נחליט אילו מהם יכנסו לאלבום ואילו ל-B side.

זו הפעם הראשונה שאתם עובדים עם Roy Z, מדוע בחרתם אותו כמפיק?

מפני שהוא גם בעניין של חומרים מודרניים, יש לו מגע doomy, thrashy, איפה שהם התאימו. אם זה לא מתאים- לא מכניסים, אבל אם זה מתאים, אז זו נקודה חיובית ללהקה להכניס משהו שלא עשינו קודם לכן. אנחנו עושים כמה דברים ניסיוניים, רק כדי לבדוק את זה ואני חושב שעל-מנת לבדוק משהו אתה צריך מישהו שיודע איך לעשות את זה.

זאת אומרת שהאלבום הבא יהיה קצת שונה מאלבומים הקודמים?

לא בהכרח. אני חושב שבשלושת האלבומים האחרונים שעשינו, חצי מהחומר היה Helloween טיפוסי וחצי היה עבורנו חומר ניסיוני. צעד ימינה, צעד שמאלה, בואו נעשה את זה, כך או אחרת. הנקודה העיקרית היתה שהיינו חייבים להיות מרוצים ממה שאנחנו עושים ולאהוב את זה. אבל אם זה מגיע לסאונד חדש ולדברים ניסיוניים, אז אתה זקוק למפיק שיודע איך לעשות זאת.

יש לך שמות שירים שאתה יודע שיכנסו לאלבום, או לפחות יש לכם שם לאלבום?

עדיין לא, היו כמה דברים ניסיוניים, אבל רק דברים טיפשיים, אבל עדיין אין כותרות ממשיות.

כמה זמן עוד ייקח עד שהאלבום יצא?

אני חושב שאם הכל ילך חלק זה יקרה בתחילת או באמצע ספטמבר. אך מצד שני, לגבי השם והכל, נצטרך לחכות ולראות אם השמות מתאימים. אז אני לא רוצה לתת לך שם כמו "Motorcycle Bollocks" ואז האלבום יהיה מלא שירי אהבה, או ההפך, שם כמו "Love Paradise" עם שירים על Motorcycle Bollocks. לכן נצטרך לחכות קצת.

זהו אלבום הסטודיו הרביעי שלך עם הלהקה. איך אתה רואה את ההתקדמות בלהקה ואיך הלהקה השתנתה במשך השנים שאתה איתם?

טוב, לא ממש השתנה הרבה. זו מערכת יחסים יותר עמוקה עכשיו, מכיוון שכולם מכירים זה את זה טוב יותר מבעבר - מה שברור היה שיקרה אחרי שלושה סיבובי הופעות עולמיים. זה תמיד ככה, ככל שהזמן חולף כך אנחנו מכירים טוב יותר אחד את השני. דברים קטנים שקורים מחברים בינינו. זה כמו פזל גדול שבו התמונה נחשפת לאט לאט. ואני חושב שיש לנו תמונה די גדולה על הקיר עכשיו, חסרים בה רק כמה חלקים. אבל אני לא חושב שצפויות לנו יותר הפתעות.

מתוך שלושת אלבומי הסטודיו שעשית עד כה, מהו האלבום האהוב עלייך ביותר?

חה... חה... זוהי שאלה קלישאתית, אז אני אתן לך תשובה קלישאתית, את מי מהילדים שלך אתה אוהב הכי הרבה? חה... חה...

ככל שהזמן חולף כך אנחנו מכירים טוב יותר אחד את השני. דברים קטנים שקורים מחברים בינינו. זה כמו פזל גדול שבו התמונה נחשפת לאט לאט. ואני חושב שיש לנו תמונה די גדולה על הקיר עכשיו, חסרים בה רק כמה חלקים. אבל אני לא חושב שצפויות לנו יותר הפתעות.

כן, אני יודע שזו קלישאה, אבל תמיד חייב להיות רגע שאתה מסתכל אחורה ואומר 'יכולתי לשנות את זה, או את זה'...
זה נכון, אתה בהחלט יכול לעבור על כל אלבום ולומר 'אני לא אוהב את זה יותר, עכשיו לא הייתי עושה את זה כך', זה בא עם הזמן. אם אתה מקשיב לאלבום "Master Of The Rings" עכשיו אחרי שנה או אחרי חמש או שש שנים, אתה בהחלט יודע מה הלך בסצנת המוסיקה באותה תקופה, ומאז המוסיקה התפתחה בכמה סגנונות, ויכול להיות שתחשוב שהדבר האלטרנטיבי הזה יתאים לתוך שיר זה או אחר באלבום "Master Of The Rings", אבל כשעשינו אותו אז, לא היו להקות כמו Radiohead. לדוגמא, סגנון ה-doom שאנחנו רוצים להכניס קצת עכשיו בחלקים מהשירים, פשוט לא היה בסביבה לפני חמש או שש שנים, או שזה היה שם אבל זה לא נשמע טוב כמו שזה נשמע היום, עם גיטרות בעלות שבעת המיתרים, או מה שלא יהיה. אז כן, אני אסתכל אחורה ואומר שיש כמה שירים שהייתי מנסה לשנות ואני די בטוח שהשירים היו יוצאים כבדים יותר, עם יותר משקל, אתה מבין? אבל מה שהיה לנו לפני שש שנים ב-"Master Of The Rings", אני חושב שהיה בסדר, אני עדיין אוהב את זה. אבל מצד שני הארגון שאתה שומע, יכולנו לארגן הכל מחדש, אבל אני לא חושב שאנחנו צריכים, זה בסדר כמו שזה, כך הרגשנו באותה תקופה ואני חושב שזה בסדר.

אתה חושב שלמעריצים של Helloween יש שני Helloween נפרדים, Helloween של Michael Kiske ו-Helloween של Andi Deris?
כן, יש אפילו שלושה, גם עם Kai Hansen.

כן, זה נכון.
כן, יש. אני זוכר כש-Kai עזב את הלהקה, כבר הכרתי את Wiecki טוב מאד. היה הרבה בכי וצעקות וכולם היו מאוכזבים, כולם רצו את Hansen חזרה כזמר ואז פתאום הופיע Michael Kiske כזמר, מה שמעולם לא הבנתי מכיוון שאני חושב ש-Michael Kiske הוא זמר הרבה יותר טוב מ-Kai, אבל תמיד יהיו אנשים שיאהבו את הישן יותר מהחדש. אתה לא יכול או לא צריך לנסות לשנות טעמם של האנשים, אני חושב שזה די צודק.

אתה עדיין פוגש אנשים שאומרים שזה לא Helloween בלי Kai Hansen כמו שאנשים אומרים שזה לא Pink Cream 69 מאז שעזבת?
כן, כמובן. אנחנו מדברים על טעם וגם על כך שכשאתה מתרגל לדברים, קשה לך להיגמל מהם. אם אתה רגיל לזמר ספציפי, מאד קשה להתרגל לזמר אחר. אישית, היתה לי התחלה טובה, אז מעולם לא הרגשתי בעיה. היו המון אנשים שרצו את Hansen, היו המון אנשים שרצו את Kiske, אבל היו גם כמה אנשים שרצו אותי, אז זה נתן לי התחלה וגב טובים.

היית מעדיף לעלות על הבמה ולנגן דברים רק מה-Helloween של Andi Deris?
לא. לעולם לא. לעולם לא, מכיוון שגדלתי, כמו כולם, עם Helloween מהאלבום הראשון והלאה. מהאלבום הראשון של Hansen-"Walls Of Jerico" והלאה, ואני אוהב את הלהקה ואיך שהיא היתה בימים ההם, באותה מידה שאני אוהב אותה עכשיו. אתה חייב להתפתח עם הזמן. מצד שני, יש כל כך הרבה מעתיקים בחוץ שאתה חייב לחפש משהו שונה כדי לברוח מהבלגן, וזה למעשה מה שעשינו. בתקופה של Pink Cream 69 לדוגמא, תמיד שרתי בקול קלאסי, גבוה, אבל ברגע שהצטרפתי ל-Helloween – ברחתי מזה, על-מנת לא להעתיק את Kiske וגם כדי למצוא משהו שונה שאנחנו כלהקה נאהב יותר. אתה חייב לנסות עכשיו, לפרוס את זה הכי רחב שאפשר. אם אתה הולך על סגנון השירה הקלאסי כמו ש-Michael Kiske, שר אתה הופך להיות העתק פשוט ומאד צר.

כן, אבל אם זה טוב, זה טוב. כל עסקי המוסיקה בבסיסם הם מישהו שמעתיק ממישהו אחר.
אם זה טוב, זה טוב. זה נכון. ואני לפעמים שר בטונים הגבוהים, אבל לא תמיד. אם אני רואה ששיר זה או אחר זקוק לזה, אז אני שר כך. ישנם שירים, בשלושת האלבומים האחרונים, שהם כנראה יותר גבוהים מכל דבר ש-Helloween עשו מעולם. אבל זה לא משנה, אם השיר זקוק לזה, אני עושה זאת, אבל זו לא המטרה שלנו, לכתוב שנים-עשר שירים בסגנון הזה, מפני שאני חושב שבימנו אנו זה הופך להיות פשוט משעמם.

האם יש איזושהי תחרות סודית או חברית בין החבר'ה ב-Helloween ל-Gamma Ray?
לא ממש, לפעמים אנחנו מבלים יחד מכיוון שחדרי החזרות שלנו נמצאים במרחק מאה מטר אחד מהשני, צריך רק לחצות את הרחוב. באמת אין שום בעיה. לדוגמא, אחד החברים היותר טובים של Weicki הוא Henjo שהוא הגיטריסט של Gamma Ray, אז לא צריכות להיות בעיות. אני חושב שהלהקות אוהבות אחת את השניה, או לפחות אנשים מסוימים אוהבים אחד את השני מאד, היו ועדיין הם חברים טובים. אני חושב שאין משהו שצריך לבוא בינינו יותר.

מה הסיפור מאחורי הוצאתו של האלבום "Metal Jukebox"?
פשוט היתה שאלה של מה לעשות: אלבום Best Of..., או לעשות משהו שונה. יש כבר שני אלבומי Best Of... בשוק וזה עלול היה להיות מאד מאד משעמם והמעריצים היו שואלים 'מה לעזאזל קורה פה?' אז אני חושב שזה היה רעיון יותר טוב להכנס לאולפן ולעשות משהו לא רק עבורנו אלא גם בשביל המעריצים. אני חושב שאלבום Best Of... היה הופך לסטירה בפרצוף, אז ה-"Metal Jukebox" הוא משהו שיכול להיות לך כמעריץ וזה מעניין בין אם אתה אוהב את זה או לא. אבל לפחות אחרי חמש-עשרה שנים של Helloween, זה נראה רעיון טוב לדעת על השיר האהוב של כל אחד וגם ללמוד משהו, למי שלא מכיר. הכוונה היא שמאחר שכולנו באמצע שנות השלושים לחיינו, אז ברור שכבר האזנו למוסיקה הזאת שש, שבע או שמונה שנים, לפני שהמעריץ הממוצע שמע את זה ואני יודע שאני הייתי מתעניין אם להקה כמו Kiss למשל, היתה יוצאת עם אלבום גרסאות כיסוי של השירים האהובים עליהם. בהחלט הייתי נהנה מזה. פשוט לדעת לעזאזל מאיפה הם הגיעו.

אז מי הושפע מ-"Hocus Pocus"? זה היה מאד מצחיק לשמוע.
Marcus. הוא הביא את זה וכשהקשבתי לזה בפעם הראשונה, מיד זיהיתי ששמעתי את זה בימים המוקדמים של הדיסקו-רוק, אבל בין להקשיב לזה בשביל ההנאה ובין להקשיב לזה בידיעה שאתה גם צריך להעתיק את זה, יש הבדל, תאמין לי! לפתע אתה חושב, האם אני יכול לעשות זאת? אני לא יודע! והטונים האלה גבוהים. הזמר הוא בהחלט זמר טוב. למרות זאת זה היה כיף. אתה שם ואתה חייב ליידלל. בפעם הראשונה ששרתי כך זה היה יותר מדי Black Forest ולא מספיק יידלול בווארייני, כמו שיש לו בשיר המקורי, אז זה די מעניין שפתאום אתה חייב לחשוב על סגנונות יידלול, חה... חה... !

טוב, בעניין פרויקט הסולו שלך, יש לך אלבום חדש שיוצא, אני יודע שזה יצא ביפן, אבל מהו תאריך ההוצאה באירופה?
האלבום יוצא באירופה בימים אלה.

איך האלבום הזה? האם הוא כמו "Come In From The Rain"?
שמרתי על הקווים המלודיים האופייניים, כמו הרומנ־טיקניות והכל, אבל פה ושם זה יותר doomy ויותר ניסיוני. אז יש הרבה דברים חדשים שאתה כנראה תזהה מהאלבומים האחרים, פשוט מכיוון שהם מתאימים לכל זמן. ישנם קטעים שפתאום אתה חושב שהרמקולים שלך התפוצצו, אבל זה פשוט אפקט ו-"בום"- אבל אחרי שניה זה נעלם ואתה פשוט שמח שהרמקולים שלך עדיין בחיים, אבל אל דאגה, הרמקולים שלך לא יפגעו, חה... חה... !

אני מקווה שלא, אחרת אני אתבע אותך, חה... חה...!
חה... חה... אין בעיה! בכל מקרה, יש הרבה רעש מודרני באלבום, בצורה של אפקטים ודברים ניסיוניים.

אני אוהב את האלבום הקודם שלך מאד, שירים כמו "Think Higher!", "Could I Leave Forever", הם שירים נהדרים, מאד מלודי, מאד נחמד.
טוב, זה עדיין בפנים, אבל רק הסאונד הזה של שנות ה-60' ה-80' אבל דברים יותר מעובדים דיגיטלית.

מי הם המוסיקאים שעבדת איתם באלבום הזה?

הכל כמו באלבום הראשון, חוץ מהגיטריסט.

אתה חושב שזה בריא ללהקה כשלכל חבר כמעט יש גם פרויקט סולו?
הממ... טוב, יש תמיד שני צדדים לכל מטבע, אני חושב שאם הכל הולך חלק וכולם יודעים את ההבדל בין הפרויקט הצדדי ובין הלהקה העיקרית, אני לא רואה בעיה. פעם היתה לנו שיחה גדולה, בקשר ל-Roland והוא הסכים בכל נקודה אבל אני חושב שהוא לא התכוון לזה בצורה שזה יצא. ללהקה היתה הרגשה שהוא מתרכז בקריירת הסולו שלו יותר מאשר בלהקה, בייחוד לגבי הלהקה החדשה, וזה היה קצת לא צודק, מכיוון שכל חברי הלהקה הגיעו עם כמה שירים. ל-Uli היו תשעה ואני חושב שלי היו ששה שירים באלבום, אז אתה רואה ששאר הלהקה עשו המון עבודה ו-Roland בא רק עם שני קטעים קטנים, לא ממש שירים גמורים. זה עצבן את הלהקה, שאחרי כל השנים האלה Roland בא עם לא יותר משני קטעים, לכן היינו חייבים לקיים את השיחה הזאת. אבל אני חושב שזה ברור עכשיו והמסקנה היתה שאם אתה צריך שנתיים בשביל שני שירים, עדיף שתתרחק מהרעיון של לעשות פרויקט סולו ועדיף שתתן את שני השירים ללהקה, בייחוד כשאנשים אחרים כותבים משהו כמו מאה שירים ועדיין עושים עבודה מצוינת עבור הלהקה. הם יכולים לעשות גם פרויקט סולו או מה שלא יהיה, מכיוון שהם לא פוגעים בלהקה.

בפעם האחרונה שראיתי אותך ציינת שאולי תופיעו ב-Bang Your Head Festival, זה מאושר עכשיו?
לא, שום דבר עדיין לא סגור. הכל נמצא בלוח הזמנים, אבל כלום לא סגור. למעשה זו בעיה עם ההנהלה שלנו, מכיוון שהכל כל כך איטי. אם זה ימשך כך עוד שבוע בלי שיהיה אישור סופי, אעדיף לא לעשות את זה, פשוט מפני שאז לא יהיה מספיק זמן כדי לקדם אותו כמו שצריך. וזה יהיה טיפשי לשלם המון כסף כדי להיכנס לשם ולנגן, כשלמעשה אף אחד לא יודע שאתה מנגן.

היתה לך הזדמנות להקשיב לאלבום החדש של Pink Cream 69?
כן, הקשבתי לו.

ומה חשבת עליו?
הייתי אומר שדי אהבתי אותו. ישבתי וחשבתי 'האם אני נהנה מזה, או שאני שונא להקשיב לזה, חה... חה...' אבל, כן אני חושב שזה אלבום נהדר. זה חוזר לשורשים, מצד שני כולם הבינו שזה גורם לי לחייך כשאני מקשיב לאלבום מכיוון שלמעשה זו היתה המוסיקה שאני רציתי לעשות והם לא רצו לעשות וזו היתה הסיבה שעזבתי את הלהקה, אז אתה יושב לך שש שנים מאוחר יותר ומקשיב ולחומר שאתה יכולת לכתוב ואתה שואל את עצמך 'אז מה הולך פה?' אבל זה מספיק צודק, מכיוון שהלהקה חייבת לשרוד ואני חושב שאחרי כל השנים האלה הם ודאי יודעים שהלהקה היתה שורדת טוב יותר אם פשוט היו הולכים עם החומר שאנשים אהבו, והם לא היו צריכים לשנות את זה לאלבום הגראנג'י האפור שנקרא "Games People Play", מכיוון שמשם והלאה התחיל כל הצער. זה היה צעד לצד הלא נכון. אבל עכשיו אני חושב שהם עשו צעד טוב לצד הנכון, אז אני סקרן לשמוע את האלבום הבא, כדי לראות אם הם מתכוונים לזה.

טיילת בכל העולם עם Helloween ובטח ראית המון דלעות שונות ומשונות ודברים של Helloween, מהו הדבר המוזר ביותר שראית בקונצרט?
טוב, ראיתי קונדום כדלעת, ואם אתה מדמיין לך אנשים עושים את זה עם דלעת בקצה שלהם, אז זה קצת מוזר לדמיין, חה... חה... אני מקווה שהם נהנו! חה... חה...

טוב, Andi, תודה רבה על הזמן שהקדשת לראיון הזה.
תודה לך! דרישת שלום לכל מי שמעוניין בה בישראל!! מכל הלב!!

Amit Lwow

Under The Hammer

Concerto Moon
"Rain Forest"
(LMP)

כאשר רוב האנשים חושבים על יפן, כשמדברים על heavy metal, זה בדרך כלל על המעריצים הנלהבים יתר על המידה, או על המהדורות המוגבלות והאקסקלוסיביות "ליפנים בלבד", שצצות במוח - מאשר, להוציא מן הכלל המון להקות כמו Wow Vow או Loudness, עושי המוסיקה עצמם. אבל, Concerto Moon עומדים לשנות כל זאת. זהו האלבום השלישי מבית להקת ה-power המצוינת הזו, אבל עד כה אלבומיהם לא יצאו באירופה. בכל מקרה תודות ל-LMP אנחנו עכשיו יכולים להקשיב לכל השלושה. Concerto Moon מנגנים power metal מלודי המושפע מאד מלהקות נהדרות משנות ה- 80', כמו Rainbow ו-Deep Purple. אבל גם ללהקות "עכשוויות" כמו Gamma Ray יש משקל והשפעה. הגיטריסט Norfuy Shima בברור גדל על Yngwie Malmsteen והוא מנגן כמה סולואים שהמלך עצמו היה גאה להלביש עליהם את השם שלו. לסולן Takao Ozaki יש קול נפלא, מתאים במיוחד לסוג זה של מוסיקה. הוא באמת עצמתי וחזק, עם סאונד שנשמע דומה לקול של Kai Hansen, מה שהופך חלק מהשירים, בייחוד השיר הפנטסטי "Halfway To Sin" שמאד דומה ל-Gamma Ray. "Rain Forest" הוא אלבום מצוין המוכיח שלמרות שלהקות יפניות טובות לא צצות לעיתים קרובות, כשהן באות - שווה היה להמתין בשבילן. זוהי הסיבה מדוע כשאתם מקשיבים ל-"Rain Forest", אתם צריכים לבדוק את "From Father To Son" ו-"Fragments Of The Moon", שגם כולל שירי בונוס בהופעה חיה במהדורות האירופאיות.

Yvette Salthouse 8½

Ivory Tower
"Beyond The Stars"
(LMP)

אי שם מעבר לכוכבים, מעבר לשמש ואפילו מעבר לירח, בצד הרחוק ביותר של מערכת השמש שלנו, שוכנת ממלכה קסומה. חמשת שליטיה מתגוררים במגדל שנהב קסום ומעבירים שעות כימים ביצירת מוסיקה מתוחכמת ומלכותית. ובחזרה לעולמנו אנו... נקודת ההשקפה שממנה ניגשים לאלבום הזה לא חשובה כלל-וכלל, בין אם אתם מכורים ל-death/black ברברי, ובין אם לגישה המתונה יותר הגורסת כי Dream Theater שווים יותר מסתם התייחסות - אתם תמצאו בדיסק המצוין הזה המון!
קחו אותי לדוגמא, אני ממש לא מעריץ שרוף (כפרה על צינוביץ'...) של Ivory Tower ושל progressive בכלל. ברור שיש לי ברפרטואר כמה דברים 'מתקדמים' יותר, אבל לא תתפסו אותי מודה באשמה. בכל אופן כשקיבלתי את Ivory Tower לביקורת, אני חייב להודות שדי התבעסתי - במקום איזה פרומו של death או black או לכל הפחות טראש (שוודי לפחות??-משהו?!) קיבלתי progressive מה אני כבר אמור לכתוב על זה?! - רק דברים טובים מסתבר!! ורצוי הרבה מאד!! הופתעתי, בולבלתי, נמסתי מההפקה ומהסאונד, ולבסוף התפחלצתי מהמוצר הסופי. Ivory Tower לא מרגישים את הצורך הבלתי-נשלט, שכל-כך הרבה להקות בז'אנר שלה מרגישות, הם לא משוויצים בגרוש! הם באו לעשות מוסיקה, רצוי שתהיה טובה ורגשית, המון מלודיות סוחפות ומושקעות, סולן משובח, נגינה ממש מהשמיים עצמם, והכי חשוב- אין כאן טיפה אחת של דהאווין! אני מרגיש צורך לחזור ולהדגיש את העובדה שאני ממש לא מטורף על progressive (חוץ מ-Shadow Gallery האלוהיים ועוד אי-אילו יציאות לא נחשבות..), ואני מקווה שתסמכו עלי שיש כאן בהחלט משהו טוב! - אולי לא הכי קליט בעולם, אבל בהחלט אחלה של דבר!
כולי תקווה ש-Ivory Tower ימשיכו להוציא רוק מתקדם ברמה שהם יוצרים היום, ולא יתפסו פוזת אגו-מנייקים שתגרום להם לניסיונות התיימרות אין-סופיים. נכון להיום נשאר רק להריע ולהצדיע לחמישייה הגרמנית הזאת!!

8½

SIGMA
"SIGMA"
(ATRHEIA RECORDS)

לפני שלוש שנים כשקיבלתי את האלבום הראשון של Rhapsody והקשבתי לו רבות, הייתי עובר ליד מועדון ההסתדרות, בו התקבצו וותיקי הפלמ"ח ורקדו ריקודי-עם ישראלים במבטא פולני. משום מה הקצב שלהם התאים לקו של "Land Of Immortals". ואז נולד המושג "מועדון ההסתדרות". לא חשבתי לרגע שהמושג הזה יתפוס חזק ולעתים בקונוטציות הלא כל כך חיוביות. תגידו מה שתגידו: מועדון ההסתדרות, מועצה אזורית, קופת חולים או טיפת חלב- לא מעניין!-Sigma rules. Sigma יכולים לעמוד באותה שורה ליד Rhapsody ו-Labyrinth המפורסמים, בלי להתבייש שזהו אלבומם הראשון, כי באיכותו הוא באמת לא מפסיד נקודות ל-"...Symphony Of". האלבום לא ממצה את עצמו אחרי השמעה אחת, כמו הרבה אלבומים של להקות אחרות, שצצו בשוק המטאל לאחרונה - נהפוך הוא, כל השמעה נוספת רק מוסיפה נקודות-זכות ללהקה האיטלקית הזאת. איטלקים, אתם שואלים? כן, גם הפעם האיטלקים נותנים לנו שעור איך ליצור ולהפיק מוסיקה נהדרת. בלי להרחיב את הדבור, מדובר במוצר heavy metal איכותי ואם שמות כמו "Mighty Sword", "Guardians", "Follow The Sign"-ו" Land Of Freedom" (אחלה שיר!), נותנים לכם קצת תמונה במה מדובר, ואתם באמת אוהבים את זה - לכו על זה! תוציאו בירה מהמקרר ולא תתאכזבו גם הפעם מתוצרת איטליה!

Eccellente! Non mancarlo!

8½

RACER X
"TECHNICAL DIFFICULTIES"
(MASCOT REC.)

"We came to win, This is why we are here" שרו מלכי הבירה הבלתי מנוצחים (נחשו מי?..) בשנת '92 באלבום הקאמבק שלהם. את הנגנים של Racer X אין צורך להציג, מישהו לא מכיר את Scot Travis המתופף של Judas Priest? או את Paul Gilbert גיטריסט העל? (Mr. BIG), ובכן שני ענקי רוק כבד אלה חברו יחדיו בשנות ה-'80 ותחת השם Racer X הוציאו מספר אלבומים שנחרטו בסלעי ה-heavy metal לדורות הבאים. עכשיו, בשנת 2000, חוזרים הענקים להכות בברזל במלוא הכוח. אלבום הקאמבק של השנה!!

כבר מהאקורדים הראשונים של "Fire Of Rock", מרגישים את החשמל באוויר ואת מה שמצפה לנו וזה רק ממריא אל-על ומתחזק משיר לשיר. Scot Travis מרביץ בתופים כמו מכונת ירייה אנושית וכמו שרק הוא יודע. Paul Gilbert מפציץ בסולואים אגדתיים ובקיר של גיטרות מחזק את מעטפת ה-metal המתפרצת מהאלבום הזה בכול כוחה. גם הזמר Jeff Martin הוא לא בדיוק מסכן גדול. הבחור שר מפלצתי, גבוה, נמוך, מפתה וזועק בו-זמנית ונותן חספוס-מה למוסיקה המלודית של Gilbert. אם יש צדק בעולם ה-metal, אלבומים כאלה צריכים להביא את Racer X ל-top של הסגנון, ודווקא העובדה שהאלבום נשמע מטאלי ולא מתוק ומצועצע (ע"ע Stratovarius החדש - סכרת בטוחה), משחקת לטובת Racer X ובגדול. Let the game begin רבותיי, האלבום הזה מראה לכל חסידי ה-power מאיפה משתין הדג (מהגיטרה...)

אבי שחר 7½

HEADLINE
"VOICE OF PRESENCE"
(AFM REC.)

AFM Rec. זו חברת תקליטים מגרמניה שבשנה האחרונה דאגה להביא לנו הרבה מאד headliners. רק להזכיר את Squealer, Steel Attack, Voice וכמובן Edguy(בקרוב... בקרוב..). כאן מוצגת Headline, הוצאה חדשה של החברה הזו. ומן העטיפה והפרומו ניתן להבין כי יש כאן שינוי-מה במסורת. מדובר בהרכב progressive metal מדנמרק (כבר כתבתי בביקורת אחרת על הלהקות מדנמרק), מצויד באחד הגיטריסטים המובילים הטובים בז'אנר ובזמרת מובילה הנשמעת מצוין. יחידת הקצב הזאת משחררת לנו בזה אחר זה המנוני מטאל מתקדם, שופע סולואים ושינויי מקצבים, העטופים בקולה המיוחד של הסולנית.

הסאונד כרגיל בהפקות של AFM Rec. מצוין ומהוקצע (מפיק אלמוני בשם Dieier Chesnean, מישהו מכיר?) ונותן בהחלט להבין את הפוטנציאל החזק שיש ללהקה הזאת, למרות סגנונה הייחודי והמקורי, שאולי יהיה קשה קצת למי שמחפש power metal לפי הספר. Headline מתבלטת משאר להקות ה-progressive בשני דברים עיקרים: הסולנית וגיטריסט ה-lead, שאינם משאירים מקום לספק, Headline - שם חדש שתקע יתד חזק בז'אנר, בעזרת אלבום זה ואני בטוח שהאלבום הבא כבר יעמיד אותם בשורה אחת עם להקות כגון Mastermind, Nightwish ועוד. שימו עין!!

אבי שחר 8

AIR PAVILION
"THE RIVER, THE LIFE"
(ATRHEIA RECORDS)

השילוב המסקרן של מוסיקאים יפנים ואמריקנים נשאר, במקרה של Air Pavilion, כהבטחה על הנייר בלבד. הלהקה, המונהגת על ידי המלחין והגיטריסט Tak Yonemochi מתמחה ברוק כבד, מלודי, מהסוג שמילא אצטדיונים לפני שני עשורים ויותר. למרות יכולת נגינה מרשימה, עיבודים עשירים והפקה מלוטשת, נשאר המוצר של Air Pavilion מרוחק ומנוכר. אלבום הקונספט הזה, שעוסק, לא פחות ולא יותר, בכוחם המיתולוגי של המים על פני כדור-הארץ - לא מצליח ברוב המקרים ליצור חוט מקשר שיאחד את הקטעים ליצירה שלמה ומגובשת (למעט ההתיחסות החוזרת למים בשמות הקטעים: "Holy River", "The Flood", "Great Flow" נו, הבנתם כבר את העיקרון...). רק מי שבאמת מתגעגע לדינוזאורים אמריקאים מאובנים נוסח Kansas, Journey ו-Blue Oyster Cult (יש מישהו כזה?) - צפוי להנות מכמה רגעי נחת.

חן רותם 6

MRS. HIPPIE
"LOTUS"
(METAL BLADE)

מה זה? הוצאה של Joacim Cans הסולן של Hammerfall בלי דאבל בס, בלי שירים על לוחמים וקרבות, בלי אפילו איזכור קטן ל-metal או steel!? - אולי זה מתבהר כשמסתבר שהאלבום הוקלט ב-'96, לפני ש-Joacim הצטרף ל-Hammerfall, אבל יצא עכשיו בהוצאה מחודשת, אחרי שעובד מחדש. Mrs. Hippie רחוק אלפי מילין מ-Hammerfall. הם מעדיפים את הצד הגראנג'י יותר של ה-metal, עם גיטרות מכוונות נמוך ומלודיות קודרות. הבס מוביל את הקצב עם הסאונד המכה-הנמוך שלו והתופים נשמרים מאד, פשוטים ובסיסיים ברוב השירים. ממשיכים עם ההרגשה הלא בשלה במוסיקה, יש הרמוניות בקושי או קולות רקע, אבל הקול של Joacim Cans בהחלט מתאים יותר לשירי המטאל היותר קצביים שהוא שר עם Hammerfall מאשר למה שקורה פה. בכמה מהחלקים היותר "מעונים" - הקול שלו באמת לא מתאים בכלל. המוסיקה והנגינה טובים מאד, אבל האלבום נשמע קצת לא מתאים לתקופה העכשיווית, עם ההשפעה הגראנג'ית החזקה. למרות כל זאת, יש גם כמה רגעים יותר "מוארים" באלבום, כמו "Until My Dying Day", "Fit By The Rules", "I Want You". אם גראנג' זה הקטע שלכם, אז האלבום הזה יהיה כנראה קצת "קליל" עבורכם ואם Hammerfall - זה מה שאתם אוהבים - אז האלבום הזה יהיה אפל וקודר מדי עבורכם. אבל, האלבום מעניין ואפילו שווה קניה, רק במטרה לבחון את חבריכם ולראות אם הם יכולים לזהות את הסולן.

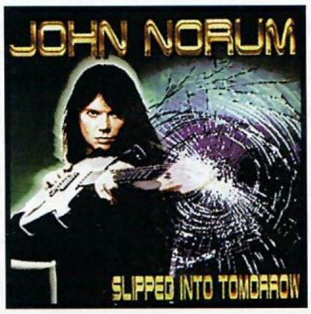
Yvette Salthouse 7½

LANA LANE
"SECRETS OF ASTROLOGY"
(LMP)

למה כבר אפשר לצפות מ-Lana Lane? - אישה הנראית כמו metal bitch טיפוסית, ממש Venessa Warwick (Headbangers Ball - זוכרים?!) לעניים, אז למה נצפה ממנה? אולי לכלום, במיוחד אם לחלקנו יש זיכרון בסיסי ונפעיל אותו על מנת להיזכר ב"יצירתה" הקודמת שלא היתה שווה יריקה. בעודה צועדת הביתה בשדרת ההשפלה, נזכרהLana שתמיד אפשר לשנות דברים ולהתחיל מההתחלה - במיוחד אחרי שמונה אלבומים, שחלקם לא רעים. אמרה ועשתה! היא החליפה כמעט את כל ההרכב למשהו מוצק ומשובח יותר, ודאגה שהמפיק שלה Erik Norlander ינגן בין השאר על: Minimoog, Rhodes, Hammond organ ועוד עופות מוזרים. בין השינויים הבולטים בהרכב אפשר למצוא את ArjenLucassen המגיע מ-Ayreon הנהדרים, ואת Ed Warby ההולנדי שרוב המטאליסטים הוותיקים יזכרו אותו מ-Gorefest לדורותיהם, ואיזה feel שהוא מביא אתו לכאן! אמנם הוא לא משתמש ברבע ממה שהוא יודע, אבל גם בשיר מהיר כמו "Speed Of Sound" לצד בלדה מצוינת כדוגמת "Alexandria" אפשר ליהנות מאד מהישיבה שלו, מהסאונד שהוא מצליח להוציא בקטעי-מעבר פשוטים יחסית, בקיצור בחירה מאד נבונה מצדה של Lana Lane ששרה פה ברמה מאד גבוהה. יש לה קול חלק ויפה המשתלב לי טוב מאד עם הליווי הכמעט-סימפוני שמסביב. האלבום בנוי משירים שלחלקם יש פוטנציאל טוב להפוך ללהיטים, אבל הוא מכיל גם שירים שנכתבו ממקום הרבה יותר אינטימי (לב! - סוטים). יש כאן השפעות הנעות מ-Jean Michel Jarre, פופ, רוק קלאסי ובכלל - די סמטוח'ה (חיובית). כדאי ורצוי לתת לדיסק הזה צ'אנס, גם למי מביניכם שהתאכזב מהאלבום הקודם שלה (אני בקבוצה הזאת). Lana דפקה פה קאמבק מכובד ביותר!

ניר שילוני 7½

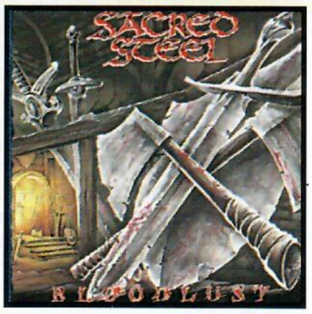
JOHN NORUM
"SLIPPED INTO TOMORROW"
(MASCOT REC.)

זוכרים את "The Final Countdown" משנת '86? את Europe? את "Rock The Night"? John Norum הוא השם שמאחורי השירים האלה שהפכו כבר מזמן לקלאסיקה. ביחד עם Joey Tempest (שגם התארח באלבום הסולו שלו) הצליחו השניים לטפס לפסגת

UNDER THE HAMMER

הרוק הכבד באמצע שנות ה-80' ולמכור רבותי מיליונים של אלבומים! "The Final Countdown" היה גם שיר השנה ברדיו בשנת 85' בישראל!!! מישהו יכול לדמיין היום את Stratovarius בראש המצעד?...
בכל אופן לשנת 2000 מגיע ידידנו השבדי עם אלבום סולו חדש ושלישי במספר והחשוב ביותר - שהאלבום מכיל שירים ת'כלס ולא מפגני ראווה של טאפינג וסוויפינג (למרות שגם אלה ישנם בשפע). John Norum נותן כוחו גם בשירה, הנשמעת יותר מחוספסת מזו של סולן להקתו לשעבר וזה טוב, כי לא נוצרת תחושת ה-rip off או תחושת רכיבה על העגלה. קולו של John Norum מייחד את המוסיקה שלו ואותו כאמן וזמר-מבצע של שיריו. הוא גם הפיק, דרך-אגב, את האלבום שהוקלט בשבדיה. זה בהחלט לא אלבום למי שמחפש ארבעים וחמש דקות של טחינת סולואים ללא הפסקה. באלבום הזה מתגלה John Norum כבעל שירים בעל זהות משלו ובעל סגנון ייחודי ושוב אני מדגיש - כותב שירים ולא כותב סולואים. יש כאן אחד-עשר אחלה של שירי hard rock המתאימים גם לאוהבי Europe וגם לאוהבי Alice In Chains וגם בכלל למי שמחפש יופי של אלבום ללא התיימרות.
Will things ever be the same again? הם לא חייבים להיות the same כדי להיות טובים. הקשיבו ל-John Norum ותבינו את הכוונה, מומלץ גם לשתות משהו...

אבי שחר 8

SACRED STEEL
"BLOODLUST"
(METAL BLADE)

אז בואו נתחיל עם נתון שבעצם אומר הכל על Sacred Steel. שמות של שלושה שירים באלבום הזה מתוך עשרה בסך-הכל כוללים את המילה blood, כך שלא קשה לנחש ש-"Bloodlust", שהוא האלבום השלישי של הלהקה הזו, פונה אל כל שוחרי המלחמה האוהבים את ה-metal שלהם ספוג בהרבה דם, ואת זה הם מקבלים בכמויות, עם טקסטים שעושים מ-Manowar - להקת חתונות. אבל זה עדיין לא עושה מ-"Bloodlust" יצירת פאר. נכון שהוא בהחלט מהווה שיפור לעומת השנים שקדמו לו, אבל בשביל לעשות מוסיקה טובה Sacred Steel צריכים יותר מסתם לנופף בגרזינים וחרבות וגם השירה, המעט צווחנית של הסולן Gerrit P. Mutz, לא מוסיפה לטעמי. למרות זאת אני בטוח שיש הרבה headbangers שימצאו עניין ב-Sacred Steel ויהנו לדפוק את הראש עם מה שיש ללהקה להציע. עם קטעים כמו "Metal Is War", "Blood Of My Steel" או"Storm Hammer", כל חובבי ה-Sword-Metal כנראה ישתו את הדיסק הזה בהנאה מרובה... או שלא.

Amit Lwow 8

STEF BURNS
"SWAMP TEA"
(ATRHEIA RECORDS)

הגיטריסט Stef Burns מוכר לחובבי הרוק בעיקר בזכות נגינתו בארבעה אלבומים של Y&T ובזכות תרומתו ל-"Hey Stupid" ו-"Last Temptation" של אליס קופר. ברנס תרם גם להקלטות של אמנים מסחריים יותר (מייקל בולטון, שילה אי.) וזהו אלבום הסולו הראשון שלו. בתשעה קטעים אינסטרומנטליים, מפגין כאן Burns את חיבתו לסגנון הפיוז'ן, אותו שילוב של ג'אז ורוק שהגיע לשיא הפופולריות באמצע-סוף שנות ה-70'. לזכותו של Burns יאמר כי הוא אינו מכביד על האוזן בהפגנות נפוחות של וירטואוזיות פירוטכנית, המאפיינות תותחים כסטיב ואי, ג'ו סטריאני ואינגווי מלמסטין. ברנס מעדיף, בצדק, להתמקד יותר בפיתוח מלודיות ופחות בריצת אמוק מטורפת על פני סולמות בלתי אפשריים. הסאונד הכלי כאן מזכיר את Jeff Beck מתקופת "Wired" ו-"Blow by Blow" - שילוב של מוטיבים רוקיים עם אלתורים ג'אזיים וניצול מקסימלי של מגוון האפקטים האפשריים ב-Stratocaster שלו. בסך הכל - אלבום סימפטי ולפרקים מעניין, בסגנון שכבר חשבנו שעבר מן העולם.

חן רותם 8

SIX FEET UNDER
"MAXIMUM VIOLENCE"
(METAL BLADE)

באמצע שנת 1995 יצא "Haunted", אלבום doom-death של להקה אלמונית וחדשה בשם Six Feet Under. מי שפתח את החוברת התפלא (או שמח, כמוני?) למצוא תצלומים הן של Allen West, שהגיע מ-Obituary והן של Chris Barnes שהגיע (יש לכם בקושי ניחוש אחד) מ-Cannibal Corpse האלמותיים לאחר שנזרק כתוצאה משימוש מוגזם בסמים שלטענת הלהקה השחיתו את קולו. איזה השחיתו ואיזה בטוח! שר כמו בהמה, טוב יותר מאשר בלהקה לשעבר, רואים, שומעים ומרגישים אותו כל-כך עמוק בתוך המוח שזה מפחיד, במיוחד בשירים כמו "War Machine" ו-"Torture Killer" (מהאלבום החדש). אפשר לנסות לרדת לסוף דעתו של הסולן-מפלצת האימתני הזה, אשר הקונוטציה הכי קרובה לסגנון השירה שלו היא - איש-זאב מזמר. הקשיבו-תבינו. בלי לשים לב נכנסנו כבר לאלבום החדש שלהם. אז אמרנו ש-"Haunted" היה טוב מאד בתור אלבום בכורה, אבל ציפיתי לקצת יותר ממוסיקאים כאלה. שנה וחצי מאוחר יותר יצא "Warpath" אלבום שהכיל שלושה שירים חדשים וארבעה live - אכזבה אמיתית, ממש לא ממשיך את החורבן ש-"Haunted" השאיר אחריו.

שנת 2000 - עידן חדש עבור Six Feet Under, עידן מדהים עבורנו מעריצי ה-death המושבעים!! האלבום החדש "Maximum Violence" - פשוט מעולה. הם לקחו את היצירתיות שלהם מי-יודע-כמה צעדים קדימה והכו (בעיני לפחות) לאחת הלהקות הגדולות, המעניינות והמובילות בז'אנר ה-death. לא מעט rock-n-roll משתלב בין ה'ריפים' המאד כבדים ש-S.F.U מעמיסים עלינו ויוצרים אווירה 'גרובית' מזוויעה באיכותה. גולת הכותרת הם הטקסטים הנעים בין gore מטורף (עקירת גופות מקבריהן על מנת לקיים קצת פרו-ורבו וכדומה) לאנטי-סוציאליסטים קשים. המון מחאתיות נשפכת כאן (גם לא מעט מעיים, אבל עזבו..). מעבר לזאת, מוסיקלית, האלבום קרוב לשלמות וכמעט כל השירים מעניינים מאד ולכל שיר יש את הכיוון שלו.

אגב, מי שעיצב להם את העטיפה וגם תורם את קולו בקטע בפתיחה הוא Paul Booth, המקעקע המוגדר בעיני רבים כטוב ביותר כיום בסגנון הזוועות. סתם ידע כללי. לקנות-לקנות-לקנות!!! (ומהר).

ניר שילוני 9

ENTOMBED
"UPRISING"
(MUSIC FOR NATIONS)

אלבום התאוששות - כך מכנים אותו בעיתונות העולמית. גם Entombed בעצמם מגדירים אותו בצורה דומה: חזרה למקורות, לשורשים. אני רק יכול לתאר לעצמי שמי שבאמת מאמין בזה כנראה לא שמע הרבה זמן את "Left Hand Path" או את "Clandestine" המעולים, מפני שהחומר המוקלט באלבומים האלה הוא Entombed במיטבם, death אמיתי, בריא, מהלב. כבר שנים שאין לי שום 'ריספקט' ללהקה הזאת, בגלל היותה שוברת שיאים חדשים בתחום

ALBUM OF THE MONTH

NIGHTWISH
"WISHMASTER"
(SPINEFARM)

Tarja אוווו... Tarja... אם רק היית יודעת כמה פעמים בלילה אני נאלץ להחליף את הסדין, והכל רק בגלל שאני מתעקש לשבת עם החוברת שלך ביד... רק כדי לקרוא את המילים, כמובן. (השם ירחם איך שנהיית כוסית, לא ייאמן..). יקירתנו - אמנם מגיעה מפינלנד הקפואה, אך לא עובדה שולית שכזו תמנע ממנה להביא לפחות שלוש חברות על מנת לדגמן בעירום. אחלה דיסק, דרך אגב! חאלס שטויות! כוסית שמוסית, את הציצים לא שומעים!
Nightwish איכשהו הצליחו להוציא אלבום שמתעלה באיכותו ובייחודו אפילו על "Oceanborn" הזכור מאד לטובה. אסור לשכוח שקר, קר מאד בפינלנד, עובדה שכנראה עזרה להסתגרותם בסטודיו למשך שלושה חודשים, שכנראה היו קסומים מאד.. המוצר הסופי מתעלה בהרבה על כל דבר שהם הוציאו עד היום, ולדעתי הם העלו את הרף שלהם לגובה כזה שיקשה עליהם מאד לדלג מעליו באלבומיהם העתידיים.

אני לא יודע אם הייתם מודעים לנקודה החשובה שהקלידן שלהם, Tuomas Holopainen הוא שכותב עבורם את כל החומר, החל בקלידים האווירתיים, שכמעט בכל שיר עוטפים לנו את הנשמה באובססיביות, ממשיך במקהלה קלאסית המונה שני טנורים, שני בסונים, בריטון אחד ואפילו חלילן קטן, שאני לא בטוח שהוא הגיע דווקא מהמלין, וכלה בשירתה (אלוהית..? אלוהית... כן! זאת המילה!) של Tarja Turunen, שאגב רזתה פלאים! קשה לי להסביר בדיוק איך ולמה, אבל הם הצעידו את המלודיה, המעולה גם כך, כמה וכמה צעדים קדימה לרמה שמצד אחד נשמעת פשוטה וקליטה, אך מאידך מתוחכמת, מעניינת ובכלל לא דביקה ומאוסה. לא עולה על דעתי שם של אדם אחד אפילו בעולם כולו (וזה כולל את השכנה ההילרית שלי, השומעת מוסיקת-עולם כל חייה, ואפילו את פלצת, החתולה הסיאמית המדהימה שלי) שלא יתחבר ל-Nightwish החדש. אם לא נתתם ללהקה הזאת את הצ'אנס המגיע לה עד היום, לא יכולתם ליפול על אלבום טוב יותר להתחיל את - וכל המקדים לראות את Tarja, הרי זה משובח!!

ניר שילוני 9½

המסחור, המגעיל גם ככה. אני לא כל-כך יודע איך להתייחס ל-"Uprising", זה שהוא לא death – על זה אין שום ויכוח. הגיטרות באמת חזרו איך-שהוא לצליל הכבד של פעם, אבל ה'טאצ'' הרוק-נ-רולי המעצבן – נשאר. כשלהקות כמו The Crown משלבות rock-n-roll במה שהן עושות, אני מקבל את זה בברכה, אבל איכשהו Entombed מצליחים לגרום לזה להישמע הרבה פחות מקורי ומיוחד. למעט "Scottish Hell" ואולי "Won't Back Down", כמעט ואין באלבום הזה נקודות אור נוספות. יש קצב, יש טקסטים לא רעים, אבל ממש אין את ה'פלפל' שהכניס את הלהקה הזאת לליגה שבה היא נמצאת היום (אם נתעלם כמובן משלושת האלבומים האחרונים). מילות סיכום לצופינו בבית. כמו שאמרתי כבר מיליון פעם בעבר, אם לא הייתי מודע לעברה של Entombed, שחלקו הראשון מכובד מאד (מאד) בעיני, היה לי קל הרבה יותר להגיד שהאלבום העכשווי נחמד, לא יותר מזה. אבל בגלל שמדובר ב-Entombed ולא בסתם איזו להקת-שוליים שהוציאה דיסק בכורה, הביקורת קטלנית ונוקבת הרבה יותר. זה מה יש.

ניר שילוני 6

Ewigkeit
"Starscape"
(Eldethorn/Neat Metal Records)

שוב, סתם כך, באמצע היום, נוחת עלינו משום מקום עוד one man project, של –איך לא – black! אין ספק שלמרות ש-J. Fogarty, הבחור המחזיק את Ewigkeit על כתפיו, עשה כאן עבודה טובה מאד. הרמה באלבום הזה עדיין לא משתווה לקלאסיקות כדוגמת Diabolical Masquerade (Blackheim) או Dead Silent Slumber (Jens Ryden), המעולים. J בנה את עצמו (Ewigkeit) ב-'95 והספיק להוציא אלבום בשם "Battle Furies" שבעיני הוא פחות טוב מ-"Starscape" הנוכחי. המוסיקה תתואר בצורה הטובה ביותר בתור black פגאני, אטמוספרי מאד (המון קלידים כמתבקש), קיטש אבל בעצם לא קיטש, סאונד בריטי מובהק (ע"ע Hecate Enthroned) ולא מעט יצירתיות. אני חושב שהדבר שמיקד את תשומת-לבי יותר מכל האלמנטים שהזכרתי, הוא הנושא שהדיסק עוסק בו. כבר ראינו להקות black מכל המינים וכל הצבעים (Dodheimsgard) העוסקות בכל סוגי הנושאים האפשריים, אם זה רומנטיקה ומפירית, שטן קטן חמוד, או סתם איסוף שבלולים ביער מושלג. הפעם מדובר בחלל, שם גלקסיות וחורים שחורים (לא מהסוג השעיר..) הופכים להיות מרכז הוויתו של היוצר המיוחד הזה. מי שיקנה את הדיסק ויפתח את החוברת – יראה בחור שמבחינת מראהו החיצוני – ה-black הוא ממנו והלאה, לא שצריך להגזים ולשלב אותו מיד באיזה הרכב hardcore פראי, רק שהוא פשוט נראה ילד טוב עם שיער ארוך (כמה מקורי!!). כן, דווקא את זה כדאי לקנות!

ניר שילוני 7½

Azazel
"Ride Through The Horizon"
(PLP)

הגיע הזמן!! כמה זמן כבר מתרוצצת השמועה ש-Azazel מתכננים להוציא את אלבום הבכורה המיוחל שלהם? שלוש שנים? לפחות! אם עוד לא שמעתם את הדיסק לא תוכלו להבין עד כמה ההמתנה הייתה כדאית. לאחר כמה עשרות-אלפי הופעות (כולל באטליז של מרקו ובבית-לוינשטיין) – ישנו הרכב יציב. ברק זית על התופים, אלכס וגל שוסטר על הגיטרה המובילה והקלידים, Evil Haim על הבס וכמובן איך אפשר בלי המנהיג הבלתי מעורער, אשר ברשימת התודות שלו תמצאו בין השאר תודה לשלונג ולבונג שלו (המבין הבין!) – אסף עינב (אין כמו גזרים לשיפור הראיה- תסמכו על הארנב!). אורחים בהקלטות היו אייל גלוטמן האחראי על רוב הסולואים, ו-Rephaim (Dalmerots Kingdom לשעבר) שצורח עד השמיים. ולמוסיקה. הלהקה הגדירה את זה טוב יותר ממני "מעין שילוב בין ה-black הרצחני הקלאסי, מטאל בסגנון השבדי המלודי, השפעות של מוסיקה עתיקה, בארוק וקלאסית". ובאמת אפשר למצוא קטעים אגרסיביים ומהירים לצד קטעים קלאסיים עדינים ומלודיים שחלקם אינסט-רומנטליים. השירה של אסף נעה בין black סטנדרטי לקולות 'קלין' עם מעבר לקולות נמוכים יותר מדי-פעם. אחד הדברים שבעיני בונים את האווירה המשובחת שהדיסק עטוף בה, הם הקלידים של גל הנעים בין ליווי לבין בניית שירים שלמים – בהחלט מצוין. מכיוון שהדיסק כל-כך מצא-חן בעיני, הרשיתי לעצמי להתעלם מה'פאקים' מסביב למוסיקה, (איכות הדפסה, תמונות מפגרות ב-booklet, המזכירות יותר מהכל להקת hardcore..) ולהתעסק בעיקר. עד כמה שידוע לי הדיסק נמכר בשלושים וחמישה שקלים, (בקושי שתי מנות שווארמה) וזה יהיה אידיוטי מצדכם לחסוך דווקא כאן. שווה קניה – ועוד איך!!
דרך אגב, לאור חיבתו הרבה של מיודענו הארנב לבנות המין החלש, צפו פגיעה – בנות – סלבריטי חדש בדרכו אליכם!

ניר שילוני 8½

Mutant
"The Aeonic Majesty"
(Listenable Records)

קחו דקה, תנו מבט טוב-טוב בעטיפה ותנסו להסביר לעצמכם מה אתם רואים. גם אם תיקחו לעצמכם הרבה יותר מדקה מסכנה, נגיד אפילו שעה, יהיה לכם עדיין קשה לעכל כמה טובים ומעניינים Mutant. חגיגה אמיתית ב-ה הידיעה לכל חובבי ה-black המהיר ובכלל לכל מי שרוצה לשמוע איך יוצרים אלבום המשלב בצורה 'בריאה' ומאוזנת בין האלמנטים הבאים: 1. 200 קמ"ש, לפחות, של תיפוף. 2. מלודיות טובות 3. ו...ברוטליות.

נתקלנו במקרה, Mutant ואנוכי. יום שרבי, קו 567 לכיוון העיר העשנה ביותר בישראל (ת"א מן הסתם), בקייס של הדיסקים היה לי דיסק בלי שם, רק ציור של זרועות מעוותות. לא היה לי מושג לגבי זהותו, אז אמרתי – נשים, נשמע ובעזרת השם נזהה. אם נצא

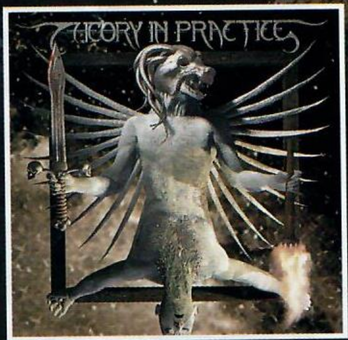

ALBUM OF THE MONTH

Theory In Practice
"The Armageddon Theories"
(Listenable Rec.)

All I can say is "WHooW!!!! Theory In Practice תפסו את האוזן שלי כבר באלבום הראשון "Third Eye Function" שיצא ב-'97. ההרכב שניגן death טכני שהזכיר מאד את Death, בלט מאד בסאונד ההקלטה המצוין ובישיבה החזקה על שירים מסובכים ומצוינים. והנה שוב חוזרת התיאוריה להכות בפרצופנו הנדהם, אפשר להיות יותר טכניים, אפשר להיות יותר יצירתיים ויותר מקוריים וכל זאת בלי לאבד ולו לרגע את הכבדות. אפשר גם לפתח את הסאונד לגבהים חדשים של אמנות אולפנית. האלבום הזה לא יוצא לי מהקומפקט מאז שהגיע אלי לפני ארבעה ימים מחברת Listenable Rec. וזה אומר בערך הכל. אחרי הפיצוץ עם Soilwork בקיץ שעבר, מגיע תורם של Theory In Practice שהם ללא צל של ספק הדבר החם הבא של המטאל הכבד. תשכחו את Morbid Angle האחרון והמאכזב, עזבו אתכם מ-Hypocrisy התקועים עשרים וארבע שעות ב-Abyss Studio, תנו במה למובילי הז'אנר החדשים.

להרכב כמו Theory In Practice יש את הכלים להיות ענקים, הפקה מעולה, טכניקה מדהימה, שירים פצצות וסאונד שמטריף כל מטאליסט באשר הוא. זה האלבום הפותח את הקיץ בסערה וזו לא סערה רק בתיאוריה אלא בעיקר במציאות (באוזניים). תזכרו את השם Theory In Practice. יום יבוא וגם אתם תלבשו את הטי-שירט שלהם!!!

אבי שחר 9

מנקודת ההנחה שעד אותו יום לא שמעתי את Mutant אפילו פעם אחת (הפרומו היה אצלי בקושי יום), ההפתעה היתה מוחלטת. ברור שזה לא מושלם, מצד שני אני לא יכול להצביע על נקודות חלשות בדיסק חוץ מהסאונד החד והנמוך, אבל זה שולי. אין כאן כמעט מוטיבים ברורים של שילובי להקות למיניהן. במקום להפעיל את הבלנדר, הם פשוט כתבו והקליטו אלבום מעניין וכשרוני, שההימור שלי הוא שכל אדם המעריך black טוב, אם לא ימות עלי - לפחות יאהב ויתרשם מאיכות הנגינה והביצוע.

ניר שילוני 7

THE BLACK LEAGUE
"ICHOR"
(SPINE FARM RECORDS)

לפעמים מוסיקה היא כמו ספורט, צריך להתאמן כדי להשתפר, צריך להיות בכושר (בתחומים מסוימים). לפעמים עובדים בקבוצה ולפעמים עובדים לבד, אז הדמיון ביניהם גדול מאד. גם מוסיקאים וגם ספורטאים רוצים שיגלו אותם ויקדמו אותם והדבר הגדול ביותר לשניהם זה החוזה הגדול של המולטי-מיליונים. אז אחרי שהסברנו תיאוריה זו אפשר להתפנות (ולא לשירותים). The Black League היא להקה המונה חמישה נגנים המנגנים metal בסגנון שהייתי מגדיר כחיבור בין ה-doom metal בסגנון Paradise Lost, בתקופת "Icon" ו-"Draconian Times", לבין להקות Spiritual כגון slug metal/stoner rock Entombed ,Orange Goblin ,Baggers ועוד. זה לא שהם ממש דומים להם, אבל אפשר לשמוע השפעות רוק-ישן סטייל Black Sabbath ו-Deep Purple. השירה מאד מחוספסת, היא קרובה מאד לגרגורים של ה-death metal, אבל עדיין קשה להגדיר אותה בתחום זה מכיוון שהיא עדיין מאד ברורה. מבחינת המלודיות, הן מאד מתאימות לכיוונים החדשים שה-metal הגותי צועד בשנים האחרונות. המנגינות מלאות רגש- באמת כל הכבוד! מבחינת הנגינה- מעולה! החבר'ה יודעים לנגן והם מראים לנו את זה לאורך כל האלבום. הגיטריסטים בעלי יכולת נגינה מעולה ומדויקת. גם הבס מקבל פה הרבה תשומת לב וכנ"ל התופים. המתופף עצמו מנגן באלבום זה גם בקלידים והוא עושה עבודה טובה. הסולן, T. Jarva אחראי גם על ההפקה, ואני חייב לציין שהוא עושה עבודה מאד יפה. באלבום משולבים המון קטעי גיטרות אקוסטיות. השירים שאני ממליץ במיוחד הם השיר החמישי "Avalon" והשיר התשיעי "Blood Of The Gods". האלבום מכיל שלושה-עשר קטעים ואפשר כמעט לעשות בר-מצווה. אז שיהיה במזל, כי לפספס אלבום כזה - זה חבל.

מאור אפלבוים 8

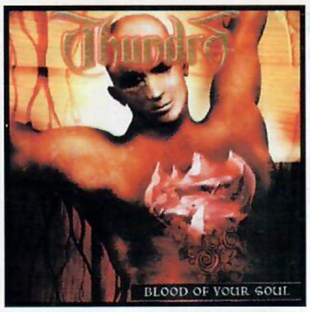
THRONE OF CHAOS
"MENACE AND PRAYER"
(SPIKEFARM/SPINEFARM)

"ערב טוב גבירותיי ורבותיי. אני מודה לכם מקרב לב על שכיבדתם את הזוג הצעיר בנוכחותכם בחתונה. נא לתפוס את מקומותיכם, הטקס יחל מיד. חתן, הבאת את הטבעת?! יופי. כלה, מוכנה לרגע הגדול בחייך?! יופי. החתן, Children Of Bodom, האם תיקח אישה זאת להיות לך לתמיד-תמיד?! יופי. הכלה, Ebony Tears, האם תיקחי גבר זה להיות לך לבעל?! מה זאת אומרת לא?!?! יופי. אתם רשאים להתעלס!"

בכך לא תם סיפורנו Ladies and Gentlemen, לאחר שנים של טיפולי-הרבעה נולדה לבסוף בת יפה ומוכשרת העונה לשם Throne Of Chaos. היא דומה כמעט בכל רמ"ח אבריה להוריה. מהאב היא ירשה את הקול, את המהירות ואת ה-feel. מאימא היא קיבלה את המלודיה המפוצצת, את האווירתיות ועוד קצת מהירות. בקיצור, ילדה להתפאר! אבל אין מה לעשות, מכיוון שהלהקה (הילדה) נולדה בפינלנד עדיין ניכרים בה שיירי .C.O.B חזקים יותר, ולמרבה הפלא, למרות הדמיון הרב העניין ממש לא מאוס ואפילו מאד נעים. יהיה זה שקר גס להצהיר על-כך ש- Throne מחדשים משהו, הם פשוט לוקחים נוסחה שעובדת וממשיכים לרכב על גבה, אבל עם איזה גלשן!! כל מי שאוהב את הסגנון השוודי על התפצלויותיו הרבות יתאהב בילדה הבלונדינית הזאת ממבט ראשון, מישהו מתנדב לאמץ את הפרא הקטנה?

ניר שילוני 8

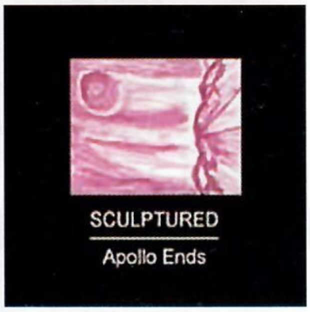

THUNDRA
"BLOOD OF YOUR SOUL"
(SPINEFARM)

נורווגיה - ארץ המוות והכפור. מדינה שבה ה-black הברוטלי והברברי כבש את מקומו ומעמדו בלבבות האנשים הטובים של הארץ הנפלאה הזאת.. והפך לדרך חיים. לא עוד אומרים Thundra! לא עוד גיבובים חסרי-פשר ומשמעות, לא עוד מוסיקה מטופשת וחסרת-כשרון. וכמובן, לא עוד ניטים ואיפור מעוררי-רחמים. מהיום הכשרון שולט, יש לכם את זה ואתם בפנים, אין לכם - תעמדו בתור האין-סופי של להקות זבל (ולא טראש..) חסרות אמביציה ליצירת משהו ששווה את זמן (שלא נדבר על כסף) ההאזנה. Thundra ניחנו בלא מעט כשרון שבקטעים מסוימים מנותב נכון מאד ובקטעים אחרים קצת פחות. הם ממש לא נציגים נורווגים טיפוסיים ואפילו אי-אפשר להגדיר את מה שהם עושים בתור black כשומעים קטעים כגון: "Frozen Ground", "Reborn" או אפילו את שיר הנושא "Blood Of Your Soul", תבינו למה התכוונתי כשאמרתי שיש להם כשרון. גם שיר מס' שלוש "Soulseeker", שנפתח בקטע האוס-ראנס ומתפתח לשוודי משובח נמנה עם ההצלחות של הדיסק. אבל, ישנם לפחות שלושה שירים בדיסק (אם לא יותר) שממש לא שווים שמיעה. יכול להיות שהתרגלתי לסטייל של השאר ולכן הם נשמעו לי תפלים יותר, חוץ מזה, מסתבר שחברי Thundra מאד אוהבים את עצמם כנראה, מכיוון שעל פני כול-כול-כול החוברת נשפכים פרצופיהם החביבים.

לכל מי שמעריך ואוהב עבודות קודמות של Borknagar, Arcturus או כל black שוודי משובח ואווירתי עם לא מעט המנונים ושירה בציבור, יש בהחלט מה לחפש באלבום הזה. אה כן, יש כאן גם לא מעט סולואים מרשימים ומושקעים.

ניר שילוני 7½

SCULPTURED
"APPOLO ENDS"
(THE END REC.)

Sculpturedהיא הלהקה המיוחדת ביותר הקיימת ב-underground האמריקאי, למרות שהסאונד והקונספט שלה יותר אירופאיים. אלבום הבכורה "The Spear Of Lilly" שיצא בשנה שעברה ב-The End Rec. , חשף לראשונה את החבורה הכשרונית הזו לעיניי ולעיני העולם. המון רגש התגלגל שם באלבום. שירתו המחוספסת והנקייה לסירוגין של סולן ההרכב Don Anderson, נשמעת מרעננת ומיוחדת וגם המלודיות ששילבו doom metal עם מוסיקה גותית ועם קטעים טכניים, היו הכל חוץ מנדושות. בניגוד לציפיות, אין כאן חזרה על המוטיבים מן האלבום הראשון, אלא הליכה צעד אחד קדימה אל מימד חדש ואל קונספט בוגר יותר "מוסיקה לשעות הבוקר המוקדמות" כתוב על הדיסק ואכן, אין הגדרה טובה מזו. "This is why the morning is so beautiful, even though my stomach feels so ill", הן השורות הפותחות את היצירה הזו המסתיימת ב: "Have you ever felt so sick?...", וזה בעצם אומר הכל. תסבוכי הנפש של Don Anderson מלווים אותי לאורך כל האלבום ואיתם המחשבה שחשוב שלא תברח מהראש ואפילו לא לרגע. הרכבים כמו Sculptured נותנים אור וצבע לסצינה עייפה שמעתיקה את עצמה שוב ושוב. זו הלהקה היחידה ששילבה חצוצרות (!!), חלילים, סקסופונים וכיו"ב והנשמעת כאילו נולדה איתם ואין טבעי מהיותם שם בתוך אלבום הקונספט המיוחד הזה. זה בהחלט אלבום שככל שתשמעו אותו (ורצוי בבוקר) תאהבו אותו יותר ויותר. Sculptured שייכים לזן נכחד של להקות, כאלה השמים זין על אופנות וזרמים והשמים את הנשמה במוסיקה ובאמנות.

אבי שחר 8

CRUACHAN
"THE MIDDLE KINGDOM"
(HAMMERHEART REC.)

קטע הפתיחה מזכיר מאד את "The Battle Of Bannock Burn" של Grave Digger, אך נא לא לטעות, רבותיי! לא מדובר כאן בעוד הרכב הסתדרותי מהמבורג והחידה מתבררת בשיר השני "Celtica". לפנינו אם כן להקת פולק metal ואני מדגיש folk metal!!! ולא metal folk (הסבר! בשום פנים ואופן לא לשים באותה שורה עם Summoning ו-Falkenbach או שאר להקות ה-black שלקחו שני שיעורי חליל אצל שם טוב לוי...). Cruachan שייכת יותר לז'אנר של Skyclad המיתולוגיים, אך הרבה פחות מטאליים מהם. רוב השירים הולכים מצוין עם המוסיקה הלילית והמלודית של מסביב למדורה. הסולנית Karen Gilligan שרה בקווים המזכירים מאד את Hansi Kurch, אבל לא ממש נשמעים "סחובים" או במצב שבו כל זמרת שניה נלקחה מהאמבטיה אל מרכז הבמה, יש ל-Cruachan יתרון בולט, הזמרת לא מנסה בכוח להישמע מרשימה ובכלל, ההרכב יושב טוב מאד על הסטייל שלו ולא מנסה לקפוץ מעל מהפופיק, דבר שהרבה להקות, באלבומן הראשון, כן עושות. חובה לציין את העטיפה המדהימה והמיוחדת, הנותנת לאלבום יתרון של ממש, כשהוא על מדפי החנויות. אם אתם מאוהבי טולקין-Skyclad - סיפורי-עם עתיקים וכיו"ב, זו בהחלט כוס התה שלכם.

אבי שחר 7½

MACBETH
"ROMANTIC TRAGEDY'S CRESCENDO"
(DRAGONHEART)

העובדה שה-doom גוסס בשקט כבר שנתיים-שלוש, לא ממש חדשה. אני חושב שאחד מסימני הדרך העיקריים של התופעה הזאת התחיל בכך שאחת הלהקות הגדולות בז'אנר המיוחד והאיכותי הזה איבדה את הכיוון ה-doom'י שלה לחלוטין. Paradise Lost שמה. האובדן הזה התרחש בשלהי 1995, כשהם הוציאו לאור אלבום, שבעיניי הוא מצוין ("Draconian Times"), אבל בו-זמנית גם מתחיל להתרחק משורשי הלהקה. גם Theater Of Tragedy, אשר רבים מתייחסים אליהם כאל כאחת ממובילות הזרם, שיחררו ב-98' את "Aegis", אלבום טוב לכל הדעות, אבל שוב, כבר ממש לא doom 'לפי הספר'. אחת הלהקות היחידות שהניפו שוב, לאחרונה, את נס המרד היא My Dying Bride שהאלבום החדש שלה לא נופל מיצירות העבר שלהם כדוגמת "Trinity" או "Turn Loose The Swans" המצוינים. אחרי כל ההקדמה הזאת סביר להניח שתוכלו להבין את השמחה שהשתלטה עלי כשסוף-סוף הזדמן לי לכתוב ביקורת על אלבום doom אמיתי ואפילו איכותי! Macbeth מגיעים מאיטליה (כמה מקורי..) ומוכיחים פעם נוספת שהסצינה שם היא בין החזקות באירופה בכל הנוגע להחתמת להקות מעניינות ומגוונות (לצד בדיחות פתטיות). המוסיקה היא 'גותית-רומנטית', ובעברי: שילובי קולות עמוקים עם זמרת מתקתקה. מהאינטרו ועד "Sweet Endless Sleep", שיר הסיום, רוב הדיסק מעניין ומלודי מאד. קטעים מסוימים נשמעים מתוקים מדי, אבל בסיכומו של עניין כמעט הכל ייתפס טוב מאד באוזן לאוהבי ה-doom המלודי. בשביל אלבום בכורה (היה להם demo שנקרא "Nocturnal Embrace" שמכר אלף עותקים), מגיעות להם תשואות

METAL HAMMER ISRAEL VOL. 8 WHAT'S ON YOUR CD:

1. Nightwish

Wanderlust
Wishmaster
Spinefarm Records

2. Edguy

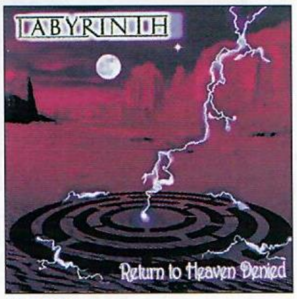

Misguiding Your Life
The Savage Poetry
AFM Records

3. Sigma

King Of The Nightmares
Sigma
Atrheia Records

4. Warlord

Child Of The Damned
Best Of Warlord
Metal Blade Records

5. Labyrinth

Moonlight
Return To Heaven Denied
Metal Blade Records

6. Concerto Moon

Time To Die
Rain Forest
Limb Music Products

7. C.O.E.

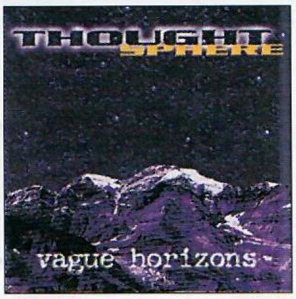

Iron Sword
Metal
SHARK Records

8. Power Symphony

Never Dream Of Goodness
Lightbringer
Pavement Music

9. Ivory Tower

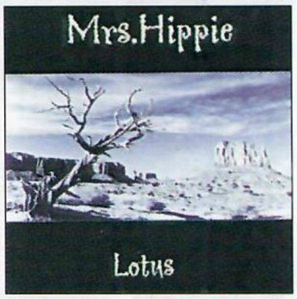

Beyond The Stars
Beyond The Stars
Limb Music Products

10. Thought Sphere

Thoughtsphere 2000
Vague Horizons
B.Mind Records

11. Lana Lane

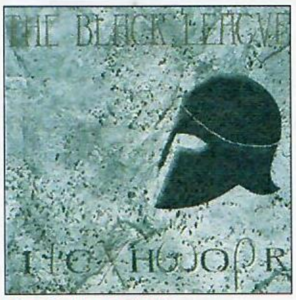

Asherah
Secrets Of Astrology
Limb Music Products

12. Mrs. Hippie

I Want You
Lotus
Metal Blade Records

13. Lefay

The Quest For Reality
S.O.S.
Modern Music Records

14. The Black League

One Colour: Black
Ichor
Spinefarm Records

15. Necrodeath

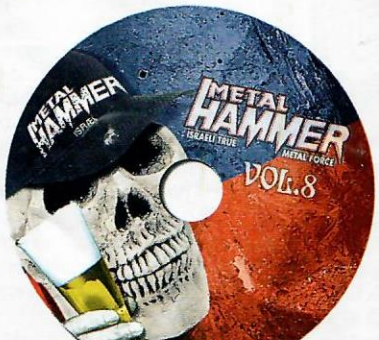

The Creature
Matter Of All Evil
Scarlet

16. Theory In Practice

The Visionare
The Armageddon Theories
Listenable Records

17. Azazel

A Blaze Of Light Throught Vast Forests
Ride Through Horizon
P.L.P. Records

וכל הכבוד. הנקודה החלשה של האלבום היא הטקסטים. ניסיונות נואשים לחקות את שייקספיר בסגנון הכתיבה ובעיבודים, חבל. מי שמתעניין בסגנון, ימצא הרבה שלוות-נפש בדיסק החמוד הזה. בהחלט שווה קניה.

ניר שילוני 7

F.K.U.
"Metal Moshing Mad"
(Head Mechanic)

"I Am The Law" שרו Anthrax (מישהו זוכר?) ב-86', והביאו את סגנונם הייחודי לפסגת ה-metal של אמצע שנות ה-80'. בניגוד ללהקות אחרות (ע"ע Kreator למשל), החקיינים שלהם צצו כמו פטריות אחרי הגשם. Anthrax, למרות שהיוו השפעה ענקית על ה-metal, הם לא יצרו שביל של חקיינים אחרים.

F.K.U. (Freddie Kruger's Underwear), היא התשובה למי שחיכה וחיכה עד שנמאס לו. ההרכב השבדי, ועוד באלבומו הראשון, מצליח לספק את הסחורה ש-Anthrax היו צריכים לספק אחרי "Persistence Of Time", אך הם בחרו לעשות לעצמם פאדיחות. F.K.U. משלבים הומור (הניכר גם בעיצוב העטיפה המקורי ביותר), אימה והרבה הרבה metal סוחף, טראשי ומקפיץ מהסוג שיגרום לנו לרוץ במעגלים עד שנקבל סחרחורת... "Metal Moshing Mad" מחזיר אותי אחורה, לימים שלפני ה-black metal או לפני מהפכת ה-power, לימים שלהקות כמו Overkill, Anthrax, Nuclear Assualt שלטו ללא עוררין ב-thrash meta והכתיבו זרם סוחף של metal סוחף לא פחות. F.K.U. מצליחים למלא חור ענק שנפער בשנים האחרונות בז'אנר זה ולסתום אותו סתימת שורש מטאלית ביותר. זה לבטח אחד האלבומים הכי מהנים והכי תופסי צוואר ששמעתי לאחרונה. !!!They Are The Law

אבי שחר 8

ALBUM OF THE MONTH

Orphaned Land
"The Beloved's Cry"
(Raven/MDMA)

אם היו קופצים עלי באמצע הלילה שלושה פליטי צד"ל, דורשים מקלט, ושואלים אותי מהן שלושת להקות המטאל העבריות שהשפיעו יותר מהכל על הסצינה כפי שהיא היום הייתי צורח מיד: Salem, Betrayer וכמובן Orphaned Land. אין בכלל צל של ספק לגבי העובדה ש-Orphaned שינו את מפת המטאל הישראלית לחלוטין. מרגע הוצאת הדמו הראשון והמצוין (בעיני זה הדבר הטוב והמייצג ביותר שלהם, אפילו יותר מ-"Sahara"), ממשיך בהחתמתם ב-Holy Records הצרפתיים ומשם להוצאת האלבום שייזכר שנים כאלבום שלהם ב-ה הידיעה- "Sahara", פצצה של דבר, וכמובן איך אפשר בלי "El Norra Alila" השנוי במחלוקת (חלק מתו עליו, חלק פחות..) שפנה כבר הרבה יותר לכיוון האוריינטלי עם זה דרבוקות או ביצוע מקורי ביותר ל"שיר המעלות" בכיכובו של אבא של יוסי סאסי (גיטרה), אישית אני הכי פחות מתחבר אליו למרות שהוא ממש לא רע, פשוט חסר לי הטאצ' של פעם. כששמעתי ש-"The Beloved's Cry" יוצא בהדפסה ובסאונד מחודשים-באמת שמחתי. השד יודע לאן הקסטה המקורית נעלמה לי, אבל עכשיו יש דיסק אז על ה...! שמעתי, חרשתי, בכיתי עם שיר הנושא (4), דפקתי את הראש עם "Seasons Unite" שמגיע גם כקטע וידאו (Cd-Rom) וחזרתי יותר משש שנים אחורה בזמן, אפילו נזכרתי באלון מיאסניקוב שתרם בשיתוף עם קובי פרחי (סולן) את הטקסטים המצוינים, וגם באיציק לוי שעסוק מאד היום (כבר כמה שנים) בעשיית טראנסים מסביב לעולם ונקרא Sandman. בשביל ליהנות מהיצירה הזאת אתם לא חייבים לנוח על כנפי הנוסטלגיה כמוני, גם מי שלוא דווקא חולה (או מכיר) על הלהקה ששיבחתי כל-כך, ייהנה מאד מ-"The Beloved's Cry", ואני אסיים בכך שאזכיר לכם שכש-Greg Macintosh מ-Paradise Lost נשאל מה ה-cover שהוא הכי אוהב ומעריך באלבום ה-tribute שיצא להם, הוא ענה ש-Orphaned Land בגרסה ל-"Mercy" עשו לו את היום!

ניר שילוני 9

ALBUM of the YEAR!
NECRODEATH
"NECRODEATH מציגים כוח השמור רק לאלים ולמפלצות במטאל"
Metal Hammer Israel issue #6
Mater Of Al
On stage with SLAYER
June 2000!
Reign In Blood
של שנות ה-2000!!
TERROR 2000
"SLAUGHTERHOUSE SUPREMACY"
עם חברי
Darkane-ו Soilwork
טראש שבדי במיטבו!
DARK AVENGER
"DARK AVENGER"
Melodic & Bombastic powermetal, Iron Maiden style
XIERIA
"OUTSHINE"
progressive powermetal from Italy!!
SOON! ABORYM - New Album!!!
RAVEN MUSIC
Scarlet
RAVEN MUSIC 09-7412389 להזמנות
מחיר דיסק 60 ש"ח (+5 ש"ח דמי משלוח) הזמנות גם בכרטיס אשראי

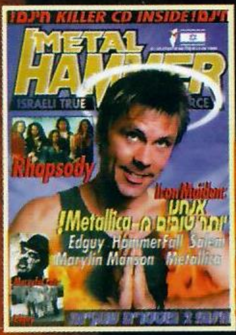
ART BY YAAD
קעקועים פירסינג
נוסד 1985
התמחות בכל הסגנונות
חידוש או כיסוי קעקועים ישנים
מבחר של עגילי פירסינג מכל הסוגים
100% סטרילי, מחטים חד פעמיות
ייעוץ חינם ללא התחייבות
JOHNNY TWO-THUMB TATTOO STUDIO
ART BY YAAD
הנחה 20% לקוראי MH
דיזנגוף 75 תל-אביב; טל': 03-5286317/053-970031

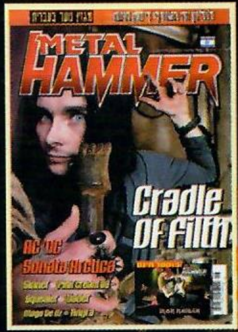
מחסן הזדמנויות של כלי נגינה
PEARL, SONOR, ISTANBUL
FENDER, CARVIN, PEAVEY
בי"ס למוסיקת רוק
לימוד גיטרה, תופים, סינטיסייזר
חדר חזרות
40 ש"ח לשעה
רח' אחוזה 68 רעננה, טל: 09-7418439 נייד: 052-595000

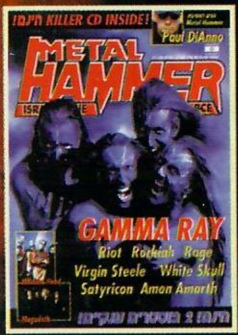
METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE
ביום רביעי ה-7/6/2000 בשעה 19:00
באולם הספורט בית שאן
(ליד בי"ס מקיף דתי ח' כללי)
יתקיים ערב להקות רוק/מטאל
בין הלהקות המופיעות:
Dalmerots Kingdom
Metal Inc, L.S.D., Zakat
מחיר כרטיס: 20 ש"ח בחסות מתנ"ס העירייה
לפרטים נוספים: 06-6585882 (ערן) 06-6584470 (מתן)

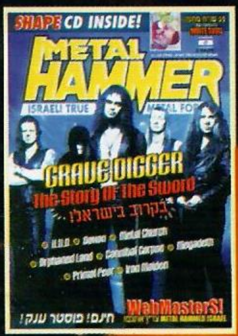
Iron Maiden
Edguy
HammerFall
Salem
Rhapsody
Marilyn Manson
Metallica

Cradle Of Filth
Sinner
Pink Cream 69
Squealer
Vader
Mago De Oz
Angra

Gamma Ray
Riot
Rockiah
Virgin Steele
White Skull
Satyricon
Amon Amarth

Grave Digger
U.D.O.
Saxon
Metal Church
Primal Fear
Orphaned Land
Cannibal Corpse
Megadeth
Iron Maiden

Blind Guardian
Bonfire
Betrayer
Pegazus
My Dying Bride
W.A.S.P.
Iced Earth
Domine
Soilwork

Stratovarius
Vision Divine
Running Wild
Motorhead
At The Gates
Napalm Death
Limbonic Art
Vanden Plas
Armored Saint
Arch Enemy

Metallica
Anthrax
Slayer
Danzig
Metalium
Jacobs Dream
Type O Negative
Evergrey
Transport League
Necrodeath
Tourniquet

ISRAELI TRUE METAL FORCE

מקומך איתנו!!!

METAL HAMMER ISRAELI TRUE METAL FORCE

טל': 03-6881410 פקס: 03-6885187
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212

☐ אני מעוניין במנוי ל"12" גליונות: 288 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"4" גליונות: 88 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"2" גליונות: 44 ש"ח

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מספרו: ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐

מספר ת.ז.: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ תוקף הכרטיס: ☐☐\☐☐

שם משפחה ______ שם פרטי ______

כתובת ______

טלפון ______ נייד ______

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת מ.מ.י.' מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

אם יש לך את זה...

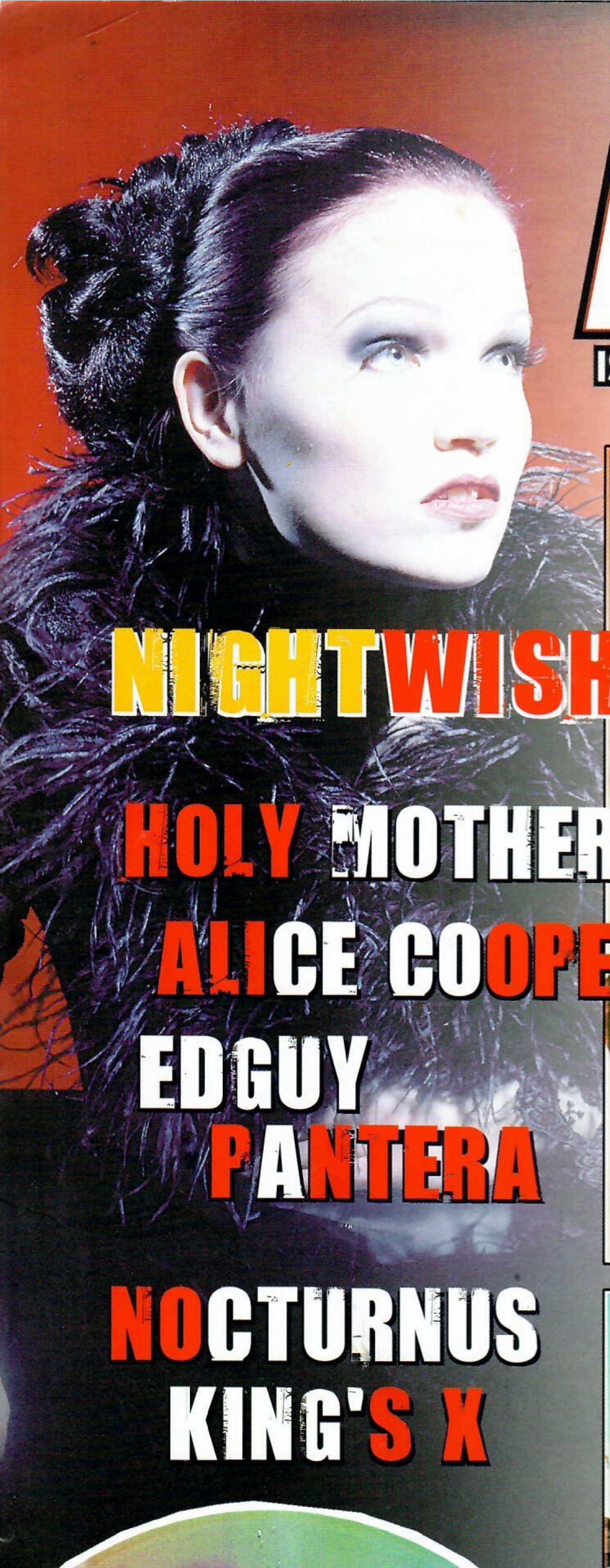
מנוי לחודשיים	מנוי ל-4 חודשים	מנוי לשנה
T שרט של METAL HAMMER במתנה	T שרט וכובע של METAL HAMMER במתנה	T שרט וכובע של METAL HAMMER ודיסק במתנה
44 ש"ח	88 ש"ח	288 ש"ח

METAL HAMMER ISRAEL
מגזין כבד

ניתן להשיג גליונות קודמים של METAL HAMMER ISRAEL השלם את האוסף שלך!

בגליון הבא

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

NIGHTWISH

HOLY MOTHER

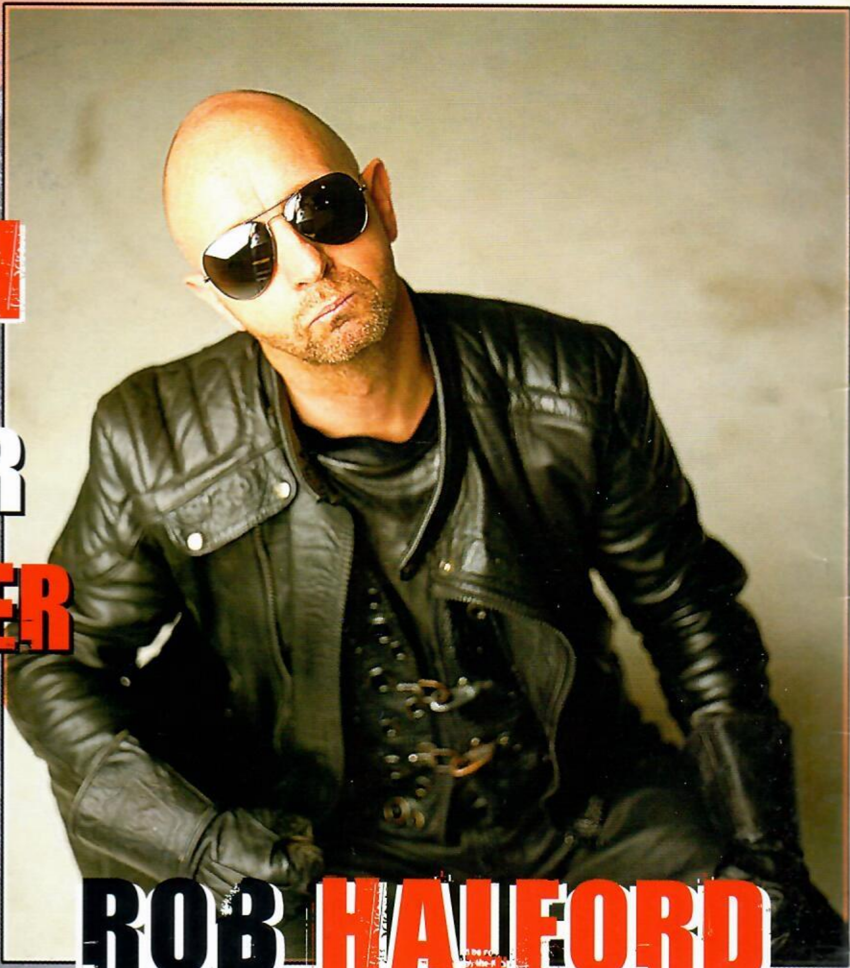
ALICE COOPER

EDGUY

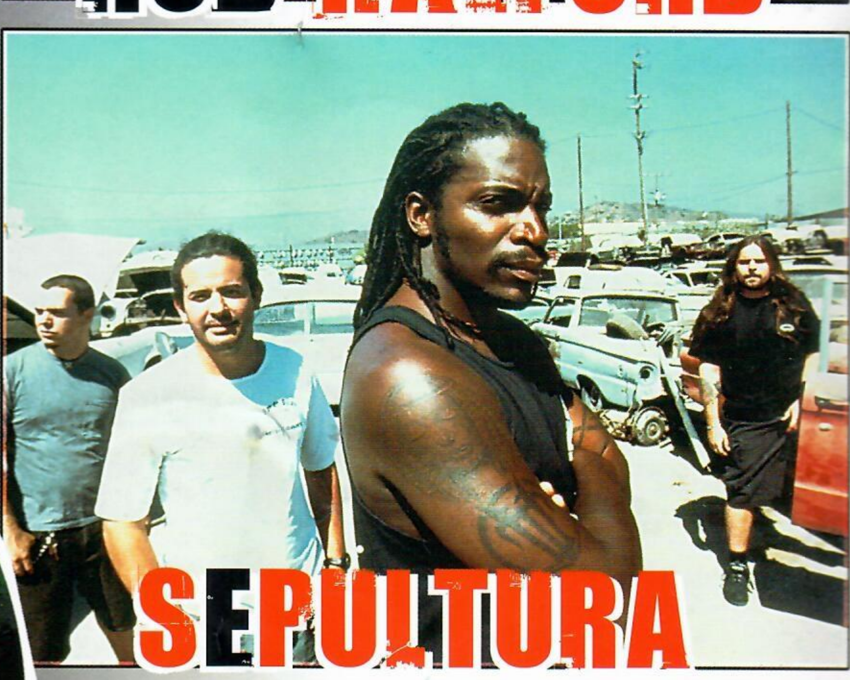
PANTERA

NOCTURNUS

KING'S X

ROB HALFORD

SEPULTURA

דיסק חינם כל חודש!

traxdata.com
TRAXDATA
8x SPEED
TRAXDATA
GOLD
8x SPEED
TRAXDATA
80
8x SPEED
TRAXDATA
4x SPEED
The
CD-R & CD-RW
Range
החברה שכבשה
את אירופה
עכשיו בישראל
80 TRAXDATA
CD-R
SILVER
74 TRAXDATA
CD-R
SILVER 8x SPEED
TRAXDATA